

4
1321

ഗോത്രിശാഖാത്മകപരിത്വം

അമവാ

രാമവാഹനവിലാസം

കാവ്യം

അവധിക്കർഷണവും
ഇംഗ്ലീഷ് കവിയിൽ നിന്ന് പുനരുത്ഥാനം
ഒരു കാവ്യം എഴുതിയാണ്
രാമവാഹനവിലാസം.

പ്രസാധകൻ
പ്രസാദത്താംഗിരിക്ക് കൃഷ്ണ ദാഹനം
ഉസ്തുംഗിശ്ച.

ഒരു കാവ്യം
രാമവാഹനവിലാസം അദ്ധ്യാത്മകം.

KK
L 87
(Mal.)

Ekrishna Memon.

ഗോളിശാഖിത്രം പരിതം

അമവാ

രാമവാമ്പിലാസം

കുവ്യു.

ഗ്രന്ഥകത്താബ്
മഹാകവി, കൈഞ്ചന്ത്വാസ്ത്രി ദാശാല്പാനാ
ചെവരിയ കൊരുണ്ണിത്തിവ്യരിഗിംഗാ
തിരുമനസ്സു കൈഞ്ചന്ത്വാലാ

പ്രസാധകൾ

എല്ലമനമംതൽക്കുള്ളമേനോൻ.

രൂപാജിത്രം.

സൊംപത്തിപ്പ്—കോട്ടി—1000,
പ്രാധകഞ്ചം മദ്രാസം പുസ്തകം വ്യാജവിഭിന്നിത്തമാക്കാ.

തൃപ്പിവദ്വഗ്രം

ഭാരതവിലാസം പ്രസ്സിൽ ഷാച്ചടിച്ചുകു.

WITH

His Highness' gracious permission

This Kavya is respectfully dedicated

To His Highness Sir Sri Rama Varma, G. C. I. E.,

Maharaja of Cochin,

By His Highness' most devoted

and loyal subject,

The Editor.

Editor's Prefatory Note.

This Kâvya contains a sketch of the life of **H. H. Sir Sri Rama Varma, G. C. I. E.**, Maha-raja of Cochin. It was composed at our instance by Mahâkavi M. R. Ry., Cheriya Kochunny Thampuran Avargal of Cranganore. That he should have composed this excellent poem of eight cantos in the short space of a few weeks is another proof, if proof were needed, of his admirable poetical skill, and of his loyalty to the Ruling Family of Cochin. It is with genuine pleasure that we publish the book on this auspicious occasion of the Sixtieth Anniversary of His Highness's birthday.

We are extremely grateful to His Highness for the gracious permission afforded us to respectfully dedicate this work to His Highness. We also take this opportunity to express our heartfelt thanks to the gifted poet, to those loyal and patriotic gentlemen who have assisted us to bring out this book, and to our friend Mr. T. K. Krishna Menon, the well-known scholar, for the advice and help he has ungrudgingly given us in the matter of this publication.

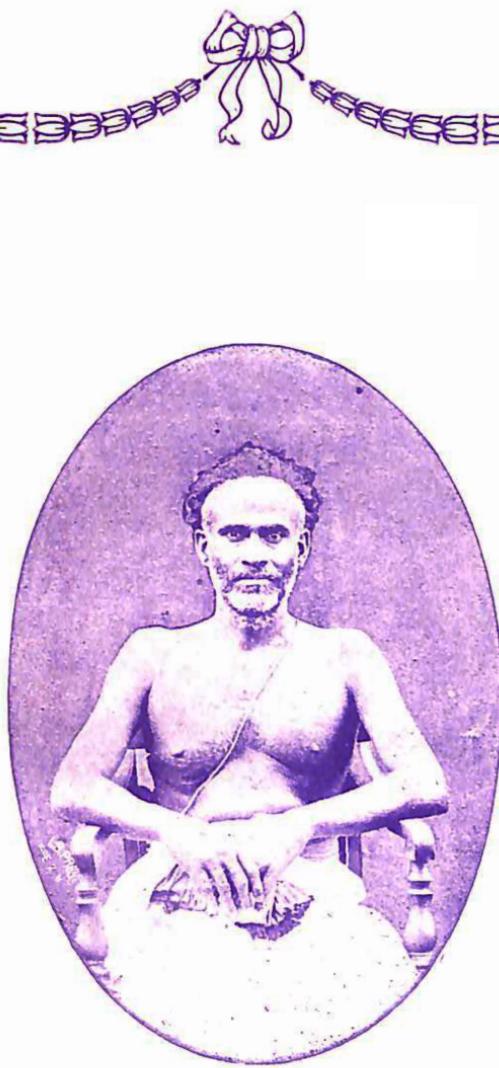
വി ജനറൽ പത്രം

നമ്മാട വലിയതനുരാൻ തിങ്കമന്നുംിലെ ഷഷ്ഠിശ്ശേഷ പുത്തിസ്സാരകമായി തിങ്കുന്നുംിലെ മഹാചരിതം കാവുത്രുപേണ പ്രസിലീകരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള തന്ത്രങ്ങൾടെ അഗ്രഹം മഹാകവി കൊടുത്താലും ചെറിയ കൊച്ചു ഗ്രനിത്തനുരാൻ തിങ്കമന്നുംിലെ അറിവിക്കുകയും, ആയൽ അവിടുന്ന് സംഭാഷ്യവുമ്പോൾ സപീകരിച്ചു്, അധികതാമസംകൂട്ടാതെ ഈ കാവുത്രുത്തെ ഉണ്ടാക്കി തെരികയും ചെയ്യു. അല്ലിവിശദാക്കാനു് അഞ്ചുസ്വർണ്ണങ്ങൾും അടിവിയ ഈ കാവുത്രുത്തെ കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിത്തുന്നു് തന്ത്രങ്ങളും കൃതാ ത്വർഖാരാക്കിച്ചെയ്യു ഒപ്പാൽനിനിയിയും മഹാമന്നുംിലും ആയ ആ തിങ്കമന്നുംിലെയോടു് തന്ത്രങ്ങൾ വളരെ കൂത്തജനതയുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. ഈ കാവുത്രുത്തെ പുസ്തകാക്കുത്തിയിൽ പ്രസിലീകരിച്ചു് തിങ്കമന്നുംിലെ ഷഷ്ഠിശ്ശേഷപുത്തിമംഗളമഹാശ്വസമേളനസമയത്തു് സന്നിഹിതരാക്കാനു സജ്ജന്നണ്ണംാക്കു് സെംജന്നമായി കൊടുത്താൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തെ ദിരിവെററുന്നതിനു് വേണ്ടുന്ന ധനസഹായം ചെയ്യു സപ്പേരാദിമാനികളും റംജുക്കത്താർ, ഭാഷാവ സബലമാരും ആയ മഹാനാഭരാഥം, വിനിഷ്ടം, ഈ പ്രസിലീകരണത്തിൽ വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾതന്നു് സത്രുഘം സഹായിച്ചു മാന്ത്രിസുവുന്നതും സാഹിത്രരസികനാം ആയ ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ ആവശ്യകളുംാം തന്ത്രങ്ങൾ എല്ലാംമായ നാടിവരണ്ടുക്കാഴ്ചയാണ്.

പ്രസാധകൻ.

മഹാ കവി

കൊച്ചൻപുരു എന്നിയ കൊച്ചുപ്പറ്റിയായും

തിരഞ്ഞെടു കൊണ്ട്

ക്രമപത്രം.

ക്രമം	അക്ഷി	വർഗ്ഗം	സാത്രജി	ക്രമം
၁	നൃ	ര	“പറക്കണ്ണള്ള”	“പറക്കണ്ണള്ള”
ഈ	മന	ന	അനവമ നാട്ടി	അനവമ നാട്ടി
ഈ	വന്ന	ന	നടങ്ങിയപ്പി	നടങ്ങിയപ്പി
ഈ	ടി	ഈ	ഇളവാശതു	ഇളവാശതു
നു	ന	ന	കൂച്ചാച്ചിലുംകൊട	കൂച്ചാച്ചിലുംകൊട
നു	ന്ത	ര	മന്തവരേ	മന്തവരേ
ന	വൻ	ര	പോകനാതിന	പോകനാതിന
ന	ന്നന്ന	ര	അഞ്ചുമെന്നിനു	അഞ്ചുമെന്നിനു
ന	മും	ര	അതപേമാരി	അതപേമാരി
ഒ	രു	ര	വർഗ്ഗാംശഃ	വർഗ്ഗാംശഃ
നു	ന്ന	ന	പ്രാണിജീവലുകംരാ	പ്രാണിജീവലുകംരാ
നു	മ	മ	സമ്മംഗ്രനായിഖാണി	സമ്മംഗ്രനാമിഖാണി
ഒ	രന്ന	ര	വെന്നാളളിംഡപ്പ	വെന്നാളളിംഡപ്പ
പു	ന്നം	ന	ഉമ്മുക്ക ധിശൻ	ഉമ്മുക്ക ധിശൻ
പു	മരി	ര	പരമ, ഭക്ത്യഃ	പരമ, ഭക്ത്യഃ
ര	രാ	ര	മഴക്കറിവാച്ച	മഴക്കറിവാച്ച
പു	ന്നാ	ര	സാംബാശാഖിശ്വാബി!	സാംബാശാഖിശ്വാബി!
മം	ര	ന	ഭൂഷാരേകമഹിഗൈത്തുള്ളത	ഭൂഗൈമഹിഗൈത്തുള്ളത
മഹി	ന്നമി	ര	പ്രേപൻ	പ്രേപൻ
മാവി	ഒന്ന	എ	മനീഷി	മനീഷി
മഹി	രി	ര	നിവിവം	നിവിവം

ഗോത്രിശാഖിത്രാതിരി

അമവം

സംഘവമ്മവിലഭാസം.

കനാം സ്വദ്ധം.

ഹച്ചിം ശ്രീഗണപത്യയു നമഃ
അവിജ്ഞാമസ്തു.

ശ്രീഉക്തബാളി നമകി..

മ റ റ കി റ.

പുണ്ണത്രയീപുരവരേ പുകർപ്പുണ്ട് പാരം
പുണ്ണപ്രസാദമരള്ളം പുത്രയൻ പുരാണൻ
തുണ്ണം മലീയ ലഘുപാപമഹാചലത്തു
പുണ്ണണാളംകവികലജ്ജ കളഞ്ഞിട്ടേ.

എ

അശതനയേ! “പഴയന്ത്രം”
ഭഗവതി! കനിവാന്ന് നീ കടക്കണാൽ
വിഗതവിളംബം വൈകവതാം—
മാതിക്കിവരനാക്കമനന നോക്കേണം.

എ

സുരാരിമാർ നട്ടമിട്ടം വരാട്ടവാസഭീമയായി
മരാക്ഷിതനിനിങ്ങനിന്നുണ്ടൻ നിരാക്കലം ജനിച്ചു നീ
ചരാചരത്തിനമ്മതാൻ ഫീരംയ കാളി! പാഹി മാം
സുരാധിരാജവന്ദിതേ! പരാപരസ്പത്രവിണി!

എ

పరం తకిచ్చ లాభకాసురణ త్రయై చెప్పండనఁ
విరిలెరం ఇగాత్రుణం చిరం ఎతల్లింత్త కాకబును
సరణ్యుయాయే “కంఠు”మామరణ్యుమాణెళ్ళం శివే!
వరణుపు నృత్క, కాణ్ణి! మే, కరణుపు త్త్త్వించును తొను. ఇ
ఉటత విష్ణుక్తితియం త్రథత లోచనాష్టం
కటత తేష్టివ్యుధ్యువుం తచ్ఛతించున చమ్ముం
మథ్తు వూలుచగ్గునిష్టతికాతత డంశ్శుయా—
తంత్తతించున కాణ్ణికే! పచ్చతపమోట పూణి రం.   ⑤

కి మ ౨ ర ౦ ౫ ౦ .

“శ్రీరంబుంపాపుమార్మ” బమ్మం చెపుమారిమహితలం
పారం పాలిచ్చ గాకచత ఎస్పరమిగ్రంకునికినె.   ౩

అన్నా గ్రపం గ్రణం చెపరాగెన్నాంకారణమాకయాఁ
గెన్నాయిష్టుభువాయే ‘చెరా’గెన్నాప్రామవున్నాయా!   ౬

గెన్నాష్టుణుకెల్లుఱాచ్చం చెరాగెన్నాం తునిణెతించు
అత రాజువు, తిగ్గాలుణ్ణాయే ‘చెరా’గెన్నావున్న పేరు.   ౭

అత రాజువుఁడుం ప్రాపిచ్చుఱాఁ వాళ్ళకుఱణ్ణాఁ
షోరాయముమహాయ్యంతం చెరాతాయి మహితలు.   ౮

అవగీణవును రణ్ణాంగివున్నాం గుణిపోలెవతాను
గివెకుతరిలెవున్నామను భ్రవణ లౌశ్యవును దారం.   ౯

పుష్టుతాఁటెత్కునుప్పుకుమయిష్టుఁడును షారును
పుష్టుమండం ప్రకాశిచ్చును “తితువనుిష్టును” తంయో!.   ౧౦

మాణ్యుగ్రుఁష్టును “గోకణ్ణ”యాన్యుకేశతుం మితుఁకిదర
“ప్రాకమారీ”వరయుష్మన్యుష్మలుమిల్లాతలుం;   ౧౧

പണ്ഡാരാജാത്തമൻ കംഗ്രസ് കാൺഗ്രാ, നായതുകാരണാൽ
കൊണ്ടാട്ടംവിധമല്ലാക്കംബാധ്യംഗളുമെറിവും.

മന

(ഇമകം)

ഒക്കരാജത്വാവാദാസ്വാതകഗാനതില്ലെ ഫോനാൾ
ഒക്ക വിച്ച ജനിച്ചും തങ്കിക്കരമാരിലിന്നോരാൽ.

മർ

ദീനാത്തി പോക്കമണ്ണുത്തതാനാണപ്പെട്ടതമാളു പോൽ
ജനാനാതിശയസന്ദേശം ഭാനാദിഗ്രാണ്ടോഭിതൻ.

മര

വാലേഗച്ചുഡ്യഭടരിൽ ചാലേ മഹരാജവൻ താം
“തോലു”നായിപ്പുറിന്നാൻ തൽപ്പാലുനക്കരിഞ്ഞവാത്തുവാൻ.

മന

തിരുവഞ്ചികളൈത്തപ്പുൻ തിരുമെയ്യാ മഹീംഗരൻ
കരത്തും കരമിതാർത്തനിൽ ധൃതക്കുവരുപ്പും.

മര

അരക്കാലകാലാദവൻതൻ ത്രക്കാലിന്റെവഭവതിനാൽ
അരാലുപത്തില്ലെ മഹിയിൽ ദിംജാലക്കണ്ഠായത്തനം.

മന്ത്ര

ആരീംജചുഡ്യുക്തപയാലാരാജാവവത്തുചെയ്യിലും
ഇംഗ്രാദപന്തിരംഭായിത്തീരാതാകില്ലാതാനമേ.

മന

ശിവക്ഷതനവൻ ചെയ്യുന്നവനം ധനിക്ക്ഷേരം
കവനം സേച്ചാതു, മഹതം അവനം രജതാചലം.

രം

ഹരഭക്തിസമുദ്രത്തിൽ സമസം മുളിട്ടുന്നവൻ
വരിതന്നാണം സർപ്പം തരസാ ഏകക്കലുക്കിനാൻ.

രമ

ഇംഗ്രാദതിപ്രസാദത്താൽ ശാസ്ത്രപത്രസ്ഥാനമാമവൻ
ആനുയ്യേമല്ലാവക്കം തവനന്നാല്ലെങ്കൊണ്ടു നഞ്ചകിനാൻ.

രവ

കാമാരിദേവചാദാഖ്യം സീമാതീരം ഭജിയ്ക്കുന്നാൽ
കാമാദിദേഹമില്ലെത്തും നാനാഷപതിയ്ക്കുമ്മാ!

രമ

കൂപ മുത്തുണ്ണയസപാമി കയടംവിട്ട് ചെങ്കുയൻ

അപദ്ധന്തം തെല്ലാ ഗ്രവ്യൂമിയിലില്ലഹോ!

ഒ.എ

ധനഭാഗ്രതിചൊഡാബ്ദം മനസാ പാക്ഷമാ ഗ്രപൻ

സനയം കാത്തിട്ടം നാട്ടിൽ ധനവുണ്ടി തിക്കത്തുന്തേ.

ഒ.ഒ

ബംഗലേശം വിനാ സവ്യമംഗളംപതി കാക്കയാൽ

മംഗളാഗ്രതിന്റെലീലാരംഗമായാനുചാലയം.

ഒ.ഔ

വിഷമിജ്ഞാത തന്ന നാട്ടിൽ വൃഷ്മേറം നടത്തിനാൻ

വൃഷ്വാജമഹാശ്ശനാം ഭ്രവൻ ധിഷണാഭദ്രിജാന്പിതൻ.

ഒ.ഒ

ധമ്മരാജാരിസംസ്വാകമന്വാനക്കുതീര്പ്പരൻ

ശമ്മംപട്ടി തന്നനാട്ടിൽ ധമ്മമേറം നടത്തിനാൻ.

ഒ.പ്പ

നടനാടപാബ്ദാബ്ദാഗ്രതിനാടനം നിത്രുമാശയേ

ഘടനം ചെങ്കുമ്പുംപൻ നടനല്പിയന്നായിതേ.

ഒ.എ

മുപ്പാഭിനയമാക്കന്ന “ചാക്രാർത്ഥത്ത്”നാ വില്ലൈ

ഉദിക്കാവിൽ മോദാൽ ഗ്രപനണങ്കാലത്തിൽ നടത്തിനാൻ.

ന.ഒ

രണ്ട് നാടകമാടാനായണാക്കി കവിയാം ഗ്രപൻ

കൈംണാടിപ്പോലനാതല്ലോ കണക്കവിശ്വയവും.

ന.എ

“ആതം ശ്രൂതവു്”മെന്നാളില്ലെങ്കാക്കിന്തിചു

പാത്രനൻ വച്ചും മററിച്ചുത്തുന്തൻ നാടകേ ഗ്രപൻ

ന.ഒ

ഓതിയില്ലതു ക്രപാലഭിതികൈംണാപ്പുംശാരമേ

ശ്രതിയുണാകമോ ഭ്രവ്ലീതി പോക്കനാവക്കേഹോ!

ന.ഔ

അന്നാർഥ ശാക്കത്തും തുള്ളി വന്നാൻ തോലൻ വിഴുഷകൻ

കന്നാൽ ചിരിച്ചു മാല്പാകൻ നന്നായ നാണിച്ചുപേംത ഗ്രപൻ.

മനോഹരപതിനിനാശവം വിജോദം പല മാതിരി

മനസ്യഗ്രന്ധവൻ ചെയ്യാനന്നതുപതരം തദാ.

നം. 1

തോലനാം സേവകൻതവൻര ലീലാക്ക ഭോഷ്ടമന്നിങ്കേ

പാലിച്ച ഭ്രമിയബ്ദപാമശലിരത്താവൻ ചിരം.

നം. 2

പ്രാണനാമ “ചെണ്ടുട്ടുമു”യാണാവന്നതി സുന്ദരി

കേണിടാതവള്ളുക്കാതാൻ കേഷാണിയെന്നകണക്കിന.

നം. 3

നല്ല താളി ചെണ്ടുട്ടുമജ്ജുലൈഡ്രൂ പതജ്ജുവാൻ

കളളമല്ലിപ്പറത്തിട്ടിട്ടിളള കൽത്തെത്താട്ടിയാണ ദോം.

നം. 4

പലനാളീവിധം കാര്ത്ത മലഖാളമധീതലം

പലമാന്ത്രക്ഷമായ്യാഗിച്ചുലസാതവനേകിനാൻ.

നം. 5

ഓഗമരാദകോചേത്തിമംഗള ക്രിയ മനാവൻ

മന്ത്രാത്ത ചെയ്യാക്കാത്തിനിങ്കപ്പേരുതവന്നാണാണോ.

നം. 6

വൃത്തമാനനമോടനാപ്പുത്തമാഡ ഭാഗിനേന്നനാൽ

“പെരുംപടപ്പു്”ന രാജ്യം പെരുംപീത്രാ കൊടുത്ത പോൻ.

നം. 7

മരുമക്കാത്തായമാമല്ലുത്തപ്പുണ്ടുള്ളപാന്തയം

ചിരമീനാട് പാലിച്ച പരമുത്തമരിതിയിൽ.

നം. 8

പല ഭൂപതിമാരാ നൽകുലസംഭ്രതരായ ദാ

ചിലരിന്റുസമാനമാർ ചിലർ ചന്ദ്രഭയുള്ളവർ;

ജന്മ.

ചിലർ പാവകത്രുല്ലമാർ ചിലർ ഗ്രീസ്തിസന്നിഡ്.

ചിലരന്തെക്കസക്കാർ ചിലരംഗജഗ്രഹികർ.

നം. 9

പല മനാവരേക്കാണഞ്ചെലാഴിജ്പലമായോ!

പലരത്താഞ്ചും സ്വന്നുംലമാല്പം കണക്കിന.

നം. 10

- “പെരുവട്ടു” “മേരാട്ടു” പെരും ഏവരും കട്ടകയാൽ
പരം ഭോസ്യരസമം ചിരം പോങ്ങ നടത്തിനാൻ.   ഒന്ന്
- വീരനാർ വാളുജാതനനാർ ക്രൂരമാർ ബാഹ്യരാലികൾ
ധീരനം മാട്ടുപൊനാർ പാറം പോൻ തൊയ്യുമേറവും.   ഒരു
- വലണവരിപുരേ വാഴം ചിലർ പോരിൽ മരിച്ചുടൻ
ബലാഞ്ചാടരിയൈക്കൊന്ന ചിലർ നാട് ദിച്ചിട്ടം.   ഒപ്പ്
- സാരമാമക്കലം പണ്ടിമേലുരിയുലും നിമിത്തമായും
കൈഞ്ഞവന്നുകുലം പോലെ നൈവര്യുലം നണിച്ചുപോരും.   ഒൻ
- ഉത്തമത്പം കലന്നിട്ട് “മുത്തരു” കഷ്ഠരിയാലയാൽ
ദാതത്തുന്താൻ തദാ സാധുചിത്തനാമോന്ന വീഉനന.   ഒന്ന്
- ആമാൽ വല്പിച്ച പിന്നിടക്കമാരൻ സന്ത്ക്കൂനിധി
അമാവാസ്യ കഴിഞ്ഞിട്ട് ഹിമാംഗ്രു വള്ളംവിധം.   ഒന്നു
- ധമ്മരാജാവിനന്ത്രേഖ്യം ധമ്മതപ്രമരിഞ്ഞവൻ
നിമ്മലൻ തരൻാ റാജുത്തിൽ ധമ്മരാം നടത്തിനാൻ.   ഒന്നു
- ആ മാനോഷിപ്പുരുഷൻ ശ്രീമാൻ ധീമാന്ത്ര്യാസി വീഞ്ഞവൻ
ഭീമാധവാക്ഷണാതന്നിൽ ഭീമാജ്ഞനസമൻ സദാ.   ഒന്നു
- നിരിധിനാരാമന്നാലും “കരീക്കണ്ട്” മതനാവൻ
അഹിന്നവിജയം ചെയ്യു കിരീടം വെച്ചു മെഴലിക്കിൽ.   ഒന്നു
- നൈസ്യമുഞ്ഞവൻ നൈസ്യവാൻപ്രാജനൻ ശൈഘ്രമുഞ്ഞവാൻ വീഞ്ഞവനവൻ
കൊച്ചുജനനകിയൻ പ്രസാദമുഞ്ഞനാക്കതിസമതന്.   ഒന്നു
- പ്രജകൾക്കുവന്നാക്കി വിജസ്തംഗളുണ്ടൊക്കെയും
വിജയം നൃനമിത്രതാൻ പ്രജകൾക്കുനേരേക്കുകിൽ.   ഒന്നു

ഇയം “കൊച്ചിൽ” ലിപ്പാക്ഷം ജയംതാനെങ്ങുമാക്കും സ്വപ്നാദരണമക്കാലം സ്വപ്നം വന്നഭവിച്ചുപോൻ.

രണ്ട്

രണ്ടുള്ളിൽ ശത്രുവർഗ്ഗം തുണം മാട്ടാവും യിൽത്തലു പഞ്ചം ഭേദതി വാഴില്ലെന്നും ലോകക്ക് നീതിയിൽ.

രഖ

വില്ലോക്ക്യാസം വാസനാഡി വിശേഷം പാത്രത്തേക്ക്യാൽ യോഗ്യന്റും താരംഖിലു ഭാഗ്യന്മനോന്നിതിൽപരം.

മുൻ

നിജാതിയത്താശംരത്താൽ പ്രജാളും യൈമിഡൈന അജാതരാത്രുസമനാം പ്രജാനാമൻ വരുത്തിനാൻ.

ന്നും

മുജ്ജുവൻ കഴിപ്പിച്ചുണ്ട് “പറം കുത്തകുത്ത” ഭാഗ്യവാൻ നിരത്തു സഭ്യൻ അംഗി കരണ്ടീടാത ശക്തിമാൻ.

ന്നും

അന്ന സജ്ജാതമായി ഫേന ദിവ്യാഭിഷ്ഠചനം വന്നുചേരും മധ്യവശ്ചമനം പേരതിന്തുചിയിൽ

ന്നും

ആ മാരികൊണ്ടല്ലെല്ലും ധീമാനേകൻ ചടച്ചു പോൻ താമസം വിച്ഛിതരാല്ലും കേരമാണ് “കംബു” നാം കവി.

ന്നും

“അമ്മൻ, രിട്ടിയമൻ” പരിചൊട്ടു ‘കുരു_
ക്കിൽ പറ്റനോഅ നേരം

ചെയ്യേ വന്നോഅ മാരി രിവ! രിവ! പരഞ്ഞ
വല്ലുന്നാശാപനം?”

“കുത്താട്ടം മാടമാടി കുരുപതിപ്പും
തക്കുമാട്ടുവരണടി
കുരാർക്കുങ്ങൾ കുടി പലജനമവിട്ട
ചെന്ന നീരാടിയോടി”.

ന്നും

കലിയും രൂഹയും ഘുംഘാകലിത്തം സാധ്യവാക്കുവും
ചേത്രത്തു നല്ലോഅ പല്ലാത്ത തീരുത്തശ്വാലോഅ സൽകവി.

ന്നും

“മദ്യാ”നാനാത്മസവനാൽ”

യുവ“മിട്ട്രമനാം നടൻ”

പറന്ന ഗോരം“ഒത്തെരളും—

നാശാ?”ഭിത്തിം പരാം യയും”:

സ്വന്ന

നില എതാർട്ടകിൽ“ചുംക്കും തലത്തുണിക്കിടന്നപോം

പില ഏവയ്ക്കുമുണ്ടിക്കൂത്തലപാശത നടത്തുവാൻ.

സ്വന്ന

വന്പിശച്ചുംരിക്കൂത്തതിനേൻ മുവിൽത്താൻ വീണാതാണിമ

പിന്ധിശലാ ചൊല്ലുവാനില്ലെ കമ്പിങ്കുമവനം മനം.

സ്വന്ന

അതിക്രൂഹംടമാണിക്കൂത്തതിനില്ലോ സംശയം

അശ്രൂകാണിച്ചിട്ടും പല്ലമിതുകൾക്കാവിനേവങ്ങം.

സ്വന്ന

“കുട്ടഞ്ചേരിച്ചാക്കിയാൽ” കൊട്ടഞ്ചല്ലും പാനനാർ

തദാ വന്ന തരഞ്ഞേക്ക് തലത്തുണിക്കിടന്നപോയും”.

ഒരു

സധിവേകനവൻ ചെയ്യു വിവിധക്രിയയോക്കയും

കവിവാഴ്ചകിയോ വ്രാസകവിയോ വേണാമോതുവാൻ.

ഒരു

വേനംപോലെതാൻ തന്റെ ഭൂവനം സർവ്വവും ചിരം

അവനം ചെയ്യു വാണാനന്നവന്നതുന്നതാക്കതിമാൻ.

ഒരു

നല്ലാവന്നുണ്ടാം ചേരുമപ്പോത്തുംവകുലംബുഡിക്കു

ഉല്പന്നനാഞ്ഞല്ലെല്ലുക്കുകല്ലുനായോ വാലകൻ.

ഒരു

ഓരാക്കിരത്തിമുപ്പുരുത്തനാലുംകാളിംവൈവസ്ത്വം

കനിമാസത്തിലത്താംനാൽതന്നിലബ്ജുലസംഭവം.

ഒരു

“കാവമ്മരാജീ”പുത്രൻ, സത്കാവം ചേന്നക്കമാരകൻ

വിദവം കാക്കം മാട്ടുപ്പത്രീവംഗമണിക്കുമ്പതികും.

ഒരു

ஸ்ரீ ராமவம், ஜி. ஸி. எஃ. ஐ.
கொழுவிவலிசு தயூராங் திதிமண்ணுபுரகாண்டு.

- പ്രേമരോടുമുള്ളിൽ കേമനാമകരമാരകൻ
“രാമവഞ്ച്”തി ത്രാജാം നാമമന്മാട്ട് തട്ടിനാൻ. എന്ന
- കിടാവാമവനന് “ഷണ്ണികിടാവ്” നോമനിച്ചുടക്കൻ
തടവന്നേ വിളിച്ചും ഭ്രതനായിക, പെറ്റവർ. ഒരു
- വിദ്രോഹാട്ടത്തു വല്ലിച്ചു വൃഥതാമകരമാരകൻ.
സദ്രൂ യുവാവായോരാനിന്നാദ്രൂഗിച്ചും പുനഃ പുനഃ. ഏപ്പ
- ഒന്മാർക്കുമെന്നന് ‘വൈക്ഷപ്പാചാങ്ക്’ നബ്രപസൽക്കൾ
അരുള്യമംജനദ്രാണാചാങ്കുനെനനക്കണക്കിനെ. ഒന്ന്
- കക്കരപ്രതിഭാവാനായി തക്കരാസും പറിച്ചുവൻ
ചുമ്പടം കാഞ്ഞമറിവാൻ തക്കമിച്ചല്ലകിൽ നിയും. ഫൂൾ
- ശൈനനാമായവനില്ല ദിനും ക്രാനം ലവഘല്ലവും
കുന്നുക്കമിതലാംഭവാധമനുമില്ലിക്കൊരണാൽ. ഫൂൾ
- മോഡാൽ പറിച്ചും പിന്നീട് വേഖാനം ശാസ്ത്രമാന്വപൻ
വാദാത്മകലുവനനാന്വ്യദ്വാത്മം വിദ്രാജാക്കയും. ഫൂൾ
- തെരംറനിംഗ്രീഡു “രോബെട്ട് എവരും” നാ പുകഴം ധന
തെരംറനിയേ പറിപ്പിച്ചും കററമററകരമാരനെ. ഫൂൾ
- ബൈട്ടുനാല്ലോ, “ശകരം ചുറ്റാപട്ട നാരാധാരാ” ഹപയൻ
ചെച്ചിംഡാക്ക് സയൻസ്ലീന് ചട്ടം ലൈപസൽക്കൾ. ഫൂൾ
- ഉന്നതാശയന “ബ്ലൂസ്.സ്” എന്നവൻതെന്നും ബുക്കുകൾ
കണാകിലുന്നാഫിക്കോത നന്നായ്ക്കിച്ചു മന്നൻ. ഫൂൾ
- കണക്കിലാറുപന്നാണ്ണജ്ഞനാക്കന്നിടയ പാടവം
മണ്ണത്തെപ്പാടിശണിപ്പാണം തൃണപ്പായമവന്നഫോ. ഫൂൾ

- സപ്പു നാമമഹിപാലന്നാശ്വരം “സാല്” ഭേദവൻ
നിശ്ചയിച്ചു ധനം നേടാൻ നിയുലു, മാർക്കേറ്റിനാൻ.   പു
- മോടിജ്ഞവൻ ചിലവിടാ, ധാടിജ്ഞം പുനരണ്ടിനെ
ഫെടിച്ചിടാ വുമാ സോറുംപാടിച്ചീടം ജനങ്ങളെ.   പുവ
- പ്രിയം പരമ്പരാ കൂക്കി വട്ടം, രഖനം നിത്രമിഞ്ചിനെ
സൃഷ്ടമാവണവും വിനൃഷ്ടമേവക്ഷമേകിനാൻ.   പുൻ
- ഒട്ടി ചേട്ടാദൈവതി വാട്ടി ചേട്ടകൾത്തുനം
കൂട്ടി നിജ്ഞം; ചിലവിൽ നേടി പാരമവൻ ധനം.   നീം
- കപടം വിട്ട മറരഞ്ഞാക്കപ്പകാരത്തിനായ്യും
കുചയർ പലിന്റുംയന്നുപണക്കം നിഭാന്വും.   നീം
- കൊട്ടിലേപണായ്വും കൂടിക്കെട്ടിയായറിയുന്നവൻ
തൃപ്പീ കാട്ടനാബർത്തൻ പിട്ടിബലാട്ടം ഭോച്ചിടാ.   നീര
- ചെട്ടിക്കുനിൽ നിരക്കുത്തം കെട്ടിചെങ്കുമവൻ സദാ
മുട്ടിവന്നാലുവക്കട്ടിയക്കുയായിക്കുന്നത്താടം.   നീന
- കൗൺപേരിവംശത്തിൽ കൗൺബുപനനാതൻ
ഇരുമുഴങ്കി സപ്പുക്കം ചെത്തതെ നിജസ്ത്രഭൂണാൻ.   നീൾ
- മലമില്ലാതെ വുക്കണാർഡാ ചിലഞ്ഞാക്കിട്ടവിധം
വിലയുള്ളാരാജമുക്കാവലുണാക്കിടാ ദ്രും.   നീരു
- തെണ്ണും കുവുണ്ണുമണാക്കം പൊണ്ണും ഭാഗ്യം കലന്നവൻ
തിണ്ണും മലബമ്പും മാവുമെണ്ണും പ്ലാറ്റും തമാവിധം.   നീന്റു
- കൂയില്ല വുമാ യത്നമിള്ളതൻപതിയാമവൻ
ഉള്ളംഖാക്കം നിജക്കോഡ്ര വിളവണ്ണംവന്നിഃഖ.   നീരു

- ഇവിടെക്കുചീചവയ്ക്കും വിവിധം തത്പരമാക്കും
സവിഗ്രഹം പറിച്ചുനിബൃത്തി കിൽക്കപ്പെട്ടാ റൂപൻ.   ന്റു
- പാട്ടതിനാണ്ണുംക്കാരത തോട്ടതേതബുപനാമവൻ
വാട്ടതിനിടന്തകാരത നോട്ടതാൽ കേമരാക്കിനാൻ.   ന്റൻ
- ഫലംമാക്കുന്ന മന്ദിരം പല കമ്മൺസ്ഥം റൂപൻ
അലസാതനിം ചെയ്യുന്നലകിൽ പുഷ്ടി ചേക്ക്‌വാൻ.   ഫോറ്റ്
- “പനനവും”യക്കാലം തനയന്നും മഹാത്മാതം
ധനമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള സുനയം കണ്ട തൃജ്ഞനായ്.   ഫോറ്റ്
- ലഭിഷ്യാപലക്ഷം സംസ്ക്രമിക്കുണ്ടിതലവസ്ഥാപനം
നന്ദക്കോണിക്കിലുംപുംപും വിക്കോം വന്നിടാതമോ.   ഫോറ്റ്
- വിഷ്ണത്രായുങ്ഗനോക്കും വിഷ്ണാം തീക്കുവാനവൻ
വിഷ്ണവാലുഗ്രമമേറം വിഷ്ണിച്ചു പറിച്ചുത.   ഫോറ്റ്
- മുവൻ, മണ്ണലി, മന്മാഹക്കും പാന്തുകൾക്കും വിഷ്ണം
പോക്കുവാനായിന്നു “കോക്കൻ”പിജനാം മുരു.   ഫോറ്റ്
- മരക്കാക്കി വിഷ്ണം തീണ്ടി വരുന്നോക്കും കൊട്ടക്കുവാൻ
പേരുത്തണാക്കിവച്ചുനന്നക്കുത്തുള്ള റൂപാലക്കൻ.   ഫോറ്റ്
- ആമുഖം വിഷ്ണത്രാ സംഭേദമെന്തും വരും റൂണാം
കൂദമതിന്റെതിരെക്കാണ്ണുന്ന സമയം നോക്കിടുണ്ടോപോൻ.   ഫോറ്റ്
- പണം വാണിജത ദശ്വാഹിഡണം ചേക്കും മന്ദാവിഷ്ണം
കുറഞ്ഞുകൊണ്ടവിലും പോക്കും മുണം കൂടിച്ചു റൂപൻ.   ഫോറ്റ്
- കൂദമാക്കണ്ട “കരപ്പുത്തു പാരക്കട്ടി”വയുമണി
പുറം തെളിഞ്ഞതബുപാലവീരന്തന്ന ഭായ്യായും തുണം.   ഫോറ്റ്

ചിറ്റങ്ങാടാതെ രാത്രിശൈത്യ കാൻഡി വേദിജ്ഞമോ
അതു കാൻഡി കലന്നാനക്കുത്രവയ്ക്ക് പ്രിയാന്തിന്റെ

മംസ

നൽപുവേണികൾ ചുടിട്ടം ദൈത്യോ-
പ്പു ലൊന്നിച്ചു മനിച്ചിടാ-

തുല്പുവിൽ കുത്തകം കലൻ സതതം
അനിധിച്ചു സരജ്ഞാത്സവം

തുപ്പുണിത്തരായപ്പനായ ഗ്രവാൻ
പാലിജ്ഞമപ്പാത്മിവൻ

തുപ്പുണിത്തരായനാ മാന്യനശ്രേ
ചേണാൻ വാണാൻ സുഖം.

മുഹ

ഇരിക്കുന്ന “ഗോശ്രീശാഖിത്രുമരിൽ” എന്നിൽ
അ ദി ത്രു വ വ ത റ മ ന
അനംബർസ്റ്റും കഴിഞ്ഞ.

ര സ്ത । ० സ ഭ ദ .

വിക്രതേഴുമവനീംപ്രരഞ്ഞര നാനാ-
തകലവതിക്കാദികൾ ചേന്ന നല്ല തോട്ടം
പുത്രംസഭം കണ്ണടക്കൻ പറിപ്പു-
നനാജ ദിനമഞ്ഞു മഹാജനങ്ങൾ ഏന്ന.

എ

നരപതിഭരനേകനജ്ജനത്തു

അതരവമാട്ട യോഗ്യതപ്പേശാല സർക്കരിച്ചു
വരുള സാമ്രാജ്യമാ സ്വപ്നാന്തര ഗ്രഭേ
പരബ്രഹ്മംമംസന്ത്രൂപമാകയില്ല.

ഒ

അവന്മ വിനയം കലാർ ചൊലി—
ചുവരുട കാമിതെമാഞ്ഞും ഗ്രഹിച്ച
നൃവരഗനാടിയിച്ചു; വേണാ കൂത്തും
ജവാമംട്ട സജ്ജനഭത്രുർ ചെയ്യുമില്ലോ.

ന

അനാമതിയുടെന ഏകാട്ടത്തു വേഗാൽ
മനജവരൻ; പുനരപ്പുമാൻ ജനാതന.
തനാതരനമാരു ദോഷിവും പെടാത്തു—
ഇളംപമമാകിയ തോട്ടമണ്ണേ കാട്ടി.

എ

ചലസുമലേപല്ലുവാലി തിണ്ണും
പല പല വൃഷ്ടിലതാശനാജ്ഞാലേ
അലപ്പു അചിവയും നൃപതൻറ തോട്ടും
നലബമംട്ട തനു മധ്യാജനാജം കണ്ണു.

എ

വരഹംശമഴമാ രൂപചന്നാ തോട്ടം
തരമെംട്ട കണ്ണു ജനാജാൾ വിസ്തിച്ചു
ചിരതരമില്ലകംതെ നിന്നാ; ലോകോ—
തതരഹംശതമാക്ഷമേകുമില്ലോ.

ന

ക്രമവാടയ ദ്രോജ്ജി തെങ്ങിലായു—
രീതാദവാനന്തം മിചി കണ്ണ് കൂപ്പുണ്ണിലാക്കി.
ക്രമവാടിട മാരു നോക്കി നിന്നാ
സുരച്ചിരമായ പിലുരു നോക്കിയന്ത്രുന്നു.

എ

ചിലരവിട മനോജതകാന്തി കോല്യും
പല പല വാഴക്കി കണ്ണനിന്നാ മോഡാർ
ചിലരനവധി ചേന കണ്ണിവാറി—
നാലബാത വിട്ട മുണ്ണാജാൾ വാഴ്ത്തിനിന്നാ..

വ

ഗ്രിഗ്രിവരസുമദ്രമങ്ങൾതന്നിൽ
പരിചൊട്ട കേറി നിറഞ്ഞു ശോഭയോടെ
തിരികളിടവിടാതെ തിങ്കി നിർക്കണം
മരിച്ചലതാവലി കണ്ടുനിന്ന കേച്ചിൽ.

മു

കളമൊട്ട അച്ചി ക്രഷ്ണത്തിനേരം
വിള്ളയവതിനന്നുള്ളവലാവമോടെ
ഇളക്കൾ പലതന്ത്ര നില്പാതല്ലോ—
മഹിയുവടിനേത രണ്ടു കണ്ടു കേച്ചിൽ.

മു

പഴതുകൾ കലരാതെ കായ തിങ്ങു—
വഴതിന കണ്ണമ വിസൂചിച്ചു കേച്ചിൽ
തൊഴ്തു ചിലർ വളർന്ന് ചീര കണ്ണ—
പ്രൂഢതിലും മഹാത്മയത്തിനാലെ.

മു

ഈതി പല പല വുജ്ജള്ളവല്ലീ—
തതികളെ നന്ദ കലൻ താങ്ക്രുഡേ
അതിമഹിമയും ജനങ്ങൾ കണ്ണി—
ട്രതിക കവിനേത രണ്ടു ചൊല്ലി തമിൽ.

മു

“മനജരിതിഹ കാഞ്ഞ, കേരവു ക്ഷു—
അതിനുട ശ്രീരാമ്പിലെഴു ഫലഗ്രജതെത
അംഗചമതരഭ്രമിപാണിഷേക—
ത്രതിന തുടങ്ങം കലശാഖാമന്നപോലെ.

മു

നിലക്കിലിവിടെ നിന്നിട്ടുനിവറിൻ
കലകൾ നിന്നുകു പണ്ണിരണ്ടു പോരാ
കലകളിലും ഏതു പാതത്താണു
ഫലമിന്നു വിസ്തൃഷ്ടിന്റെജാലമല്ലീ.

മു

ഇട കുടകിനാമകിടാത തിങ്ങും-
മടലുകൾ നാലുതു പോരിവററിലെല്ലും
സുടരംമിരു കാഞ്ചി ലോത്തിട്ടം എന്ന്
മടയന്നതന്നിലെ കോൺഗ്രസ്സാരൻ.

എ

മുത്തേ പരമഴന തേദൈയൊന്ന്-
ജോഡിവൻ ധാക്ക പൊക്കവാൻ പ്രശ്നാസം.
പരിചിന്നാടിവതന്നക്കത്തേശേഷം
ഹരി! ഹരി!! പൊൻപൊടിഞ്ചോ നിരപ്പ് പാത്താൻ.

വടിവിന്നാട്ടുളി തേച്ചു മണ്ണു മണ്ണും-
പടി പൊടിയാണിഹ മണ്ണു പൊട്ടിലെല്ലും
അടിയുടനിവിട പത്രങ്ങൾ വെച്ചും
യടിതിയിലഭ്രാന്ത കോലു താണപോകം.

എ

മലിനത ലവലേരമില്ല ചോട്ടിൽ
കലിത്തുണ്ണം വിലസുന വേരശേഷം
വലിയ മുണ്ണമിതാണ്ണ; കേടു ഏല്ലു-
ശ്ലൂലി മുതലായവക്കാണിവററിന്നാനം.

എപ്പ

അമര പരിയിലുള്ള മാന്ത്രകളും-
ദ്രുഗണമില്ലേക്കരവുക്കുകളും.
സുഖ്യരജലമുള്ളിതിന് ഫലാംഘാം
വിശലസുധാകലശരുജംകണ്ണകൾ.

എൻ

തടവുകളണ്ണയാത നീണ്ട നിഛ്കു
മടലുകർത്തൻതലതന്നിന്നനിന്ന ഷേഗാൻ
ഉടനടന്നാഴകന വഷ്ടതായം
തടപരിയില്ല കമേ പരിജ്ഞയുള്ളു.

ഒ.0

എന്നതരമസിതക്കു അങ്ങൾ തിങ്ങു-
നന്നവധി വന്നും ചേന്ന് കേരളവും
വിനയരുമണ്ണച്ചിട്ടുന്ന ചുബാഹം
എന്നെമ്മഴമല്ലിരുന്നപിനാശയത്തിൽ.

ര.മ

അലപസത കലരാത്ര പുത്രനാം ചു-
ക്കലരാക്കിതു തെന്തിൽ വിളഞ്ഞിട്ടുന്ന അംഗ്രോ
തലവിലണിയുവാനണ്ണച്ചു മുക്കു-
പലമണിസ്വയച്ചെന്നപോലെതന്ന.

ര.ര

അതിനു കവിയുമാദ്യുണ്ട് കേര-
ക്കിതിരക്കഹമെലിയിലുള്ള കൂറ്റു കണ്ണാൽ;
അതിരക്കചിയാട്ടമില്ലേ മോഷ്യീനാം-
പതിയുടെ ചാര മരിച്ചിവിച്ചിപോലെ.

ര.ന

നവ്യംണാഗാണമുള്ള കേരമീമ-
ട്ടവധി വൈടിന്തു വളന്നിട്ടുന്ന മുലം
അവനിയിലിയ വീരക്കേരളാവ്യ-
ജ്ഞിവനച്ചിതൻ റചവച്ചുനാലുമാഘ്രൻ.

ര.ജ

വടിവിലിതരലിക്കിലുള്ള തെന്തിൻ
തടി കലങ്ങന കവുങ്ങിനിങ്ങങ്ങേഹം
കടിയുമതിരോപിതനന തൊനാം-
പടിക്കിവയിൽ കല തിങ്ങി നിന്നിട്ടുന്ന.

ര.ഔ

‘മരതകമണിസംഘമാണക്കു-
മരമിഹ മെഉലിയിലേന്തിട്ടുനോതോത്താൽ
പരംജപിശയുന്നക്കുയല്ലീ-
താരമുള്ളവായനു കാണമുക്കു അവാധം.

ര.ന്ന

ചട്ടലമിഴികൾതെൻ്റെ ഭ്രഹ്മം
വെച്ചമയറത്തിനീവരാഗമേകാൻ
പട്ടത്വാടിതിൽ നിന്നിട്ടുണ്ട് ഒന്നു
തുടക്കയുള്ള പഴതടങ്ക്കു; കിഞ്ഞി.

രണ്ട്

ഉലകിന്യിപ്പന്തള്ള ഭരിസന്നു-
താലസതവിട്ടിമ കാട്ടിട്ടുന്നതിനോ
തലകളിലിവ പത്രരാഗരത-
ക്ഷേലകച്ചള്ളത്തു വിള്ളാട്ടിട്ടുണ്ട്.

രഖ

പ്രകടയവളക്കാനിപ്പണം കൂന്നു-
ഉകളിടത്തും കിടന്നിട്ടുണ്ട് മനിൽ
അകല്ലുഷ്മവനീശ്വരരാഗമാത്മം
മിക്രവംഡ പട്ട വിരിച്ചുപോലെ നീബൈ.

രഞ്ജ

പരതരവിന ബാധലോശമേകാ-
തരംമാഴിയുന്ന മഹതപ്രഥമള്ള കേരം
പരമിഹ ലഘുവായ ദൃഗവുക്കും
പരതരജവാട്ടരസിട്ടയന്നിട്ടുണ്ട്.

രംഭ

നവരസമാഴകം ഫലങ്ങളിൽ ഹേ-
സ്തവദി വെടിഞ്ഞ മഹാഗ്രാണങ്ങളാലേ
അവനിയിൽ വിളികൊണ്ട നാട്ടമാവിൻ-
നിവഹമിതാ വിലസുന്ന കണ്ണുകൊഞ്ചവിൻ.

രംഭ

കളിയിലുമിഹ ഞാൻ കമ്പിജ്ജിഡ്യേ
പൊളി, യിറയിൽച്ചുംലതിനെൻ്റെ മാഞ്ഞതെൻ്റെ
പുളിരിസമണങ്ങം മണത്തിനാൽ കണ്ട്
ചുള്ളിവു കലന്ത്മ കാലു വാലു പൊക്കം.

രംഭ

3.*

ക്ഷപിതകവക്തമാണ രോഗമുള്ളിലാ-
ക്ഷപിതകചപന്നമാണ കണ്ണിമാണ
സ്വച്ചരതഹമിരിയ്യിലും സഖേ! സം-
ക്ഷപിതരുണം കടമാണയുള്ളമാണ.

നൃം

ഉലക്കിലവിലരും തെളിഞ്ഞു വാഴ്തും
പലതരമീവിയകൂപ്പിലിട്ടൊരുളും
നല്ലമാടിഹ ചമ്മുള്ളവാൻ വിശ്രേഷം
ചിലതിനെഴും പുളിയുള്ള മാണായല്ലാം (ഈമകം) നൂർ

ഇതിലിഹ ചിലതിനേരും മാന്യം കേ-
ഇതിമധ്യരും വെരുപ്പാശ്വസംരഹോഡല
അതികൊതിയതിലുക്കുമുതകവിയ്യും
മതിയിലങ്ങോ! മതിയെന്ന തോന്തരകില്ല.

നൃം

ചിലതിനടയ മാന്യശത്തിനായി-
ടുലസതവിട്ടുതും സല്ലാം കൊട്ടക്കണം
വില പരമദൗ്മീ റസാല ബല്ലീ-
ഹലമിഹ ജനപദലും ജനത്തിനന്നല്ലാം.

നൃം

ഹയമലരമേന്തിട്ടുന്ന ഗോമാ-
വുങ്കരംഗോഡയാടിഞ്ഞ നിന്നിട്ടുന്ന
തങ്ങണമിത്ര വാനിൽനിന്ന ശങ്കൻ-
തിയവടി ഭ്രാന്തചുവതനു തോന്നാം.

നൃം

നിരവധിപദലുള്ള കോട്ടമാവിൻ-
നിര നിറമോട് നിരനു നിന്നിട്ടുന്ന
പരമിവകളെയാത്രയിച്ചിട്ടുന്നോ-
ക്രമരിയംയ വിഞ്ച്ചു ചേരകില്ല.

നൃം

ചിലതിനടയ മാങ്ങ നാരകത്തിൻ-

ഹലവമാട്ട് കാഴ്ചിലെത്രയും സമാനം

നലവമാട്ടിനെന്നുന്ന നീർ കടിച്ചും

ചരലരധിതം ചെരുതേനിതെന്ന തോന്നം.

സംസ്കാരം

പലപലക, കവച്ചി, കട്ടിൽ തൊട്ട്-

ശ്രദ്ധലസതവിട്ടുകളും സംശയനാശം

നലവമാട്ട് തണ്ണലും ചുത്രുല-

സമലമിതിലുണ്ട് ദിലാമയങ്ങളായി.

സംസ്കാരം

ഗുണമധ്യികമിണ്ണുമെടുമാവിൻ-

ഗണമിധ മാങ്ങകൾ തിന്റെ നിന്നിട്ടുന്ന

പണമിവയുടെ മാനുഴ്ഞേദം വാങ്ങാൻ

തുണംസമമായ് ചിലവിട്ടിട്ടും മഹാജാർ.

സംസ്കാരം

രണമതിലമുതം ജയിച്ചു നന്നായീ

ചുണ കലഞ്ഞ പല നാട്ടുമാനുഴ്ഞേദം

മണലിലിധ ചതുരത്തിടാത തന്ന ന-

മണമണയുംപട്ടി വീണിട്ടുന്ന പാരം.

സംസ്കാരം

നവക്കുമഗണങ്ങലി തീന്തിയും നൽ-

ജീവമെട്ട് മാനുഴ്ഞേദവും കൊഴിച്ചും

ഇവയുടെ തണ്ണലും മുലപ്പേശ

പരമ്പരിശുശ്രേഷ്ഠി കളിച്ചിട്ടുന്ന നിത്യം.

സംസ്കാരം

നയനിധി വിഖ്യാദ്യശ്രഹൻ ത്രചിന്ത്രാ-

ലഘവതി രക്ഷരക്ഷതവിപ്രനായി

ആയതരമായ വീജങ്ങകിപോലും

സ്വായമതിന്തനിന്ന പിലാവിത്രംചിച്ചു.

സംസ്കാരം

വടിവിലധികമായുള്ളവർഡിൽ
തടികൾ മഹത്പരമിയന്ന നിന്നിട്ടുണ്ട്
നെടിയ റിവറുപേരും കൊണ്ടിരിക്കും
യടിതിരി എന്നജൈളിലങ്ങരച്ചിട്ടുണ്ട്.

സഭ

അടിത്രലശകളിവർഡിലെപ്പും
മുടികഴിയുംവരായണ്ട് നൽപൂലങ്ങൾ
തടിരയഴുമവതന്നകത്തു തിരുത്തു—
പടി ചുള്ളുണ്ണിയാമിതാക്കംമാത്താൽ.

സഭ

മരമിതിൽ വലുതായ ചക്രയോരം—
നാരലുക്കണക്കെ നിംച്ചു തുണ്ടിട്ടുണ്ട്
പരമിവകളിലുള്ളപോലെയുണ്ടാം
ചീരമിതു കാണമവക്കു കണ്ണകങ്ങൾ.

സഭ

മരമിതിൽ വലുന്നും പഴത്തെ പത്രം
വരങ്ങചിവിദ്രമജാതമന്ന തോന്നം
പരമവധിവെടിത്തെ പച്ചയെല്ലാം
മരതകനിന്മിത്തമന്ന തോന്നമംക്കം.

സഭ

മാരി! മാരി!! ചൊരുതക്കു ചോക്കു കാണി—
ബ്ലോട്ടിടവുമില്ലപ്പുത്താം മലങ്ങൾതന്നിൽ
പരിപിൽ മരമിതന്നുഞ്ഞുമാത്തെ—
പൂരിമാസിതത്തും “ചക്ര”കുട്ടിട്ടുണ്ട്.

സഭ

കളു തരകളിലെയുതസ്സഞ്ചയത്തി—
നാളിപ്പുവടിവെള്ളു വള്ളൻ കാന്തിരായ്യം
കളിയുംകളും കനത്തെ ചക്ര—
ആളുകൾ തെളിഞ്ഞിവഞ്ചയാത്തുകാഡിക ഭംഗ്രംഭം.

ഒം

ഉങ്ങരസമുല്പകാക്ഷ നല്ല ചക്ഷ-
ക്ഷേത്രവിതു ധനം! വശത്തിലുക്കിട്ടുണ്ട്.
പുത്രൻമിത്രകാണ്ഠ പുത്രവംഗ്രൂഹ
“ക്ഷേത്ര”വരനാമമെടുത്തു ഭ്രിപ്പനേകൻ.

മു

ചുള്ളയിതു സ്വരസം പഴുത്തതെല്ലാം
ഗ്രഹസമിതം പ്രമമൻ ചമജ്ജി മജ്ജും
വിളയുമതിരസേന പച്ചചെല്ലാം
കളുംമാടിത്തുപുകരിജ്ജുടൻ വരക്ഷം.

മൂ

പലഗ്രാമാംശിവാക്കിടഞ്ഞാമന്നാ-
ഡുചകിലിതിൽ തെളിവാൻ കണ്ണതി വേണം
നല്പരമാടതു കടിജ്ജുവാൻ വിലുവി-
നിലയയതു കൃത്തിയിച്ചതാന്നതാന്ന നല്ല..

മന

പനകളുവധിവിച്ച നില്പത്തി-
പുന്നധരണിനുരനുന്നനുവന്നു തോന്ത്രിൽ.
ഘനരസമല്ല കാപുരം വെടിത്തി-
ടുന്നവധിയക്കികളിൽ പണ്ട യാത്ര..

മര

കളുംമാടു കടല്ലാല്ലു വന്നിടം-
വിളയിലിതിൽപ്പുനകർക്കാളും ലേത്തിൽ
തെളിവിചനാട്ടകേരമക്കുറത്രി-
ലളിത്തരാക്കുതി വാണി വാണിഅന്നം..

മര

ഈവ ബഹുജനയുജ്ജീവന്മുഖി-
രഹസ്യമീ വലുതായ താലവു ക്ഷം
താദിതനജിതാനന്നപോലെ സന്ദർഭ-
സഹിതസുരോദ്ധേമത്തുഭൂതമല്ലാ.

മന്ത്ര

സമിരതരമിഹ വേനലായകാല—

തതരമുള്ളവായിവരുന്ന ദേഹാരമുള്ളം

നിരവധിയുള്ളണമുള്ള തശ്ലവുന്നതം

തരബന്ധം തീരത്തവനും സ്വം തങ്ങനു.

രണ

കിളികളുടെ നിന്മാദം വാഴ—

സുളികളിൽ നാലു പുളിങ്ങ തുമ്പിട്ടുനു

മുളകപികകെഴും പരിപ്പുസാന്നം—

റിളയിതിലിനിതിനാൽ ചമച്ചിട്ടുനു.

രഘു

‘മതിരസകർമ്മഭ്യാരാഭക്ഷമുണ്ടാൻ—

അതിവിഹലം വല്ല തിന്ത്രിണിവിഹീനം?’

ഈതി വിശ്വയജനങ്ങൾ ചൊല്ലിട്ടും നൽക—

സുതിരയുമിപ്പുളിയിങ്ങങ്ങൾക്കും.

രഞ്ജ

മരമിതിലുളവം പുളിങ്ങയുപ്പി—

ചുരലിലിട്ടിച്ചുമ ചംബാഡാക്കിവർച്ചും

തരബന്ധം പുളിയിങ്ങിത്താഴു നാനു—

തരമിത്രകാണ്ട ചമച്ചിടാം പാതമ്പം.

ന്യം

പുത്രവിതതികലപന്നയൻ നാനു—

തങ്കികരണ്ണളിലിങ്കു അഗ്രിയോടു

ഗ്രാഫലമിടതിങ്കി വിങ്കി നിൽക്കും

കാരമുള്ളകിന്തകാടി കാഞ്ഞ കേട്ടിലുക്കും.

ന്യമ

മരിച്ചമണി പഴത്തുത്രണഭനേകും

പരിചൊച്ച ഹക്കുക പച്ചയുണ്ടാസുംപ്പും

മരതകമമ പരമരാഗരാമന്നി—

വരങ്ങചിരന്താണാണാളനാച്ചപാലവ്.

ന്യൂ

സുരപിത്രവർപ്പജനാദികാലേ
വിരവാട് വിപ്രജനാശനാസവത്തിൽ
ക്രമമുള്ളകിരുത്തന വേണമല്ലോ
സുതചവിരമായ്ക്കിരിയാങ്ങയും ചമപ്പുന്.

ന്നു

രാശകാട് മരിച്ചുപിഡ്യു നന്നായു
മഴ തിരവാതിരതാറിലപ്പെട്ടു വേണം
പഴയജനമുരച്ചിട്ടുന്നിതേ ചം
പിഴയതിലില്ലെതു കേരളത്തിൽ മാത്രം.

ന്നു

നിങ്ങപമരച്ചി രാജസുരയാശാം
ക്രഷപതി ധന്മുതൻ നടത്തിയപ്പേം
ഗ്രാമഗ്രാമാട് കേരളത്തിൽനിന്നി—
ക്രമമുള്ളക്കണ്ണ വരുത്തി സാദരംപോത്.

ന്നു

അവധിരഹിതപക്രംഗിജകാണ്ടം
നവവിതതായതപത്രകാന്തികകാണ്ടം
പവനജകദളീവനാഭ്യുണി—
ന്റവരമധാകദളീവനത്തിങ്കാത്താൽ.

ന്നു

അതിമധ്യരംസം സുവണ്ണവണ്ണം
കൊതി സകലത്തിനമേകിട്ടം സുഗന്ധം
ഈതി പല പല സർഗ്ഗാണ്ഡാൽ ന-
ന്തി സുപദം കദളീവനം വിശദമം.

ന്നു

സുതചവിരമതാബിവസ്തുസാരാ
കരണ വെടിഞ്ഞു കവന്നിട്ടണിവരിൽ
ക്രതുകയി കുത്ത ദുഷ്ടിരയന്നു—
ഇള്ളാൽ കപടാതതാട് കണ്ണിട്ടും മായം.

ന്നു

പരിശതകങ്ങളീഫലങ്ങൾതന്നിൽ
പെരിയ കുത്തഫലമുള്ളിലുള്ള മുലം
ഹരിമുവരവ് ലാമരേശടരമാർ
പരിചൊട്ട വന്നിഹ വാണിട്ടന മന്നിൽ: നൃ

നല്ലമാട്ട നന്നനേരുവഴിതൻ നൽ-
ക്കബലകൾ നിാച്ചു പഴങ്ങൾ കണ്ണുകാരിഡിൻ
ചിലരിതു കരിയാത ചുട്ടതിനം
ചിലരിതിനാൽ മുമ്പൻ വരട്ടിവയ്ക്കും:   ഭൂ

വലിച്ചെയാൽ തിരുവാണമാം മഹത്തിൻ
നീല നിരപിയ്ക്കിലിപ്പുഴങ്ങരക്കിൽ
മലമിതു തിരുവാതിരോസവഗ്രീ-
വിലസംശാമകില്യടൻ വരത്തിഞ്ചും.   ദ്രോ

പരമഴകിയ കേരളത്തിലെയ്യാൽ
സുരപതി വാഴ തെളിഞ്ഞിതേകിപോലും
സമീരത്തമരുകാണിതിലപ്പോഴാം കേൾ
പരവസ്യാവലയത്തിലുതകവിയ്ക്കും.   ദ്രോ

മലമിതു മദ്മാൻ കൊന്നുന്നാ-
തലവാതന്മുന തടിച്ച കൊറുപ്പുപാല
അലസത കലരാത കണമ്മവക്ക്
മലമുള്ളവയ്ക്ക കണ്ണുകൾക്കു നുനം.   നൃ

അച്ചിരഹലമാം പടരി കണ്ണൻ
അച്ചില്ലാമുള്ള പഴങ്ങൾ പുണം പുവൻ
ഉച്ചിത്തമിതി വിച്ചിത്രപത്രംഭാ-
രച്ചിതമധംപ്രഭമീ സ്വപ്നൻറ തോട്ടം.   ഏ.ജ

ചില കലകളിലായിരത്തിലേറം
ഹലസ്തരിവിസ്തൃതമന്തിനോത്തിട്ടുനോം
ഹലരഹിതമിവയ്ക്കിവണ്ണമണ്ണം
നലപമാട്ട് വണ്ണവുമുണ്ട് വേണ്ടുംവാസ്തിം.

രഭ

ദൈപരാഖരി നമ്മയാട്ട് വെയ്ക്കു-
സാങ്കളികണാക്കൊയഴ്ചനാ ചേന കാഞ്ഞ
ഗ്രാതയധികമാകക്കാണ്ട് ചോക്കി-
പ്ല്ലാങ്ങവനമിന്നിതു പാക്കിലെത്രത്തിനും.

നേര

അരിയുവിനിധി ചേന പച്ച തെരാട്ടാൽ-
ചുംബിയുമിതകിലുനമന്തു പിന്നനാ ചെറതാൽ
കറികളിലതിരുമ്മാം റസ്റ്റത്ര-
ചീരിയെവനം വരമാര ചേക്കുമ്പേജ്യാ.

രഭ

മിച്ചി ചേരതു മിച്ചിച്ചു കാഞ്ഞ ചേന-
കണ്ണികളിവരംകൾ നർക്കണ്ണിലുംപോലെ
ഴുകിട്ടുമതിനാള്ളതാബ്ദിമല്ലെ
മുഴുകിട്ടുമെവനമംനിന്താനു കണ്ണാൽ.

രഹ്യ

ഹലഹ്രണാഗണങ്ങമാത്രം ലോകർ വാഴ്തും
പല ബൃഹതിനികരങ്ങൾ അഗ്രിയോട
നലപമാട്ടുലിലുത്ര കണ്ണികൗഡം
ചുപ്പാമാട്ട് നർവ്വുലിക്കുന്നിലി വുണ്ടിട്ടുനാ.

രഹ്യ

ഇഹ സകലവുമെംട്ട് കാഞ്ഞവാഡൻാ
വിഹരണാക്കൗത്രകമോട്ട് ചാട്ടവർണ്ണനാ
ബൃഹതികൾ നിജസ്വലപലച്ചുലത്താൽ
വിഹരവിളംബരമട്ടതിട്ടുനാ ആപാം.

വുപ്പ

പലപല മരങ്ങൾ നല്ല ഭാഗ്യം
 വിലസിന കമ്പളവള്ളിതനിലല്ലോ
 മലഗാണിയ കാഞ്ഞ എഴുവതുല്ലോ
 നലംമാട ഭസ്തുമണിനെറിട്ടുനാ മെയ്യിൽ. •   പുഡ

തിരംമാട പല മതവല്ലിയിൽ പൊൻ-
 നിരംമാട മുത്തു പഴത്ത സർപ്പാലാലം
 കാവുകളിണ്ണാതെ കാഞ്ഞ പൊന്നിൻ-
 നിരക്കലംജൈർ നിരത്തിവച്ചുപോബല.   പുറ

കടമിചികിട മിചിച്ച കാഞ്ഞ, ഭേദി-
 തടരതിൽ ഏളളരിവല്ലിതനി മലാലാലം
 ഇടാച്ചരത്തുപട്ടാത രക്തവണ്ണം
 തടവിയ പട്ടരമാൽ വിരിച്ചുപോബല.   പുറ

നിരപമല്ലണമുള്ള ക്കരിഞ്ഞ-
 ഷ്ടോൽ കാവില്ലിവിടത്തിലോത്തിട്ടുന്നും
 സുകചിരമിത്രുപോബല മന വല്ലി-
 ഗ്രാമപലസംഘവുമുണ്ട് കണ്ണകകാർക്ക.   പുറ

വിരിവധികമിയന പന്തൽതന്മേൽ
 പരിച്ചാടംഞന പടോലവള്ളിതോരം
 പെരിയ മലഗാണംജൈർ തുണിട്ടുനു
 ഹരി! ഹരി!! മുട്ടകളിട്ടുപോബല കാഞ്ഞ.   പുറ

ഉങ്ഠരങ്കച്ചി ഭോജനത്തിനേക്കം
 സുകചിരകളുലതാമലംജൈർ
 ക്കരിന്മിത്രുകണ്ട “ചോല”വില്ലുൾ
 വിങ്ങാതാട വാഴ്തി വരുത്തിപോതു കരത്തിൽ.   പുറ

വുള്ളക്കമാടതിലോജനേഷ്ട യുണിഡാം
മുളകിതിനുള്ള മുണ്ടുങ്ങലാക്കിലൂക്കം
കളമാട്ടിന് “ക്രൂ” ലേന്ന നാമം .
മുളകിനു ക്രൂൽവഴിജ്ഞ വന്നമുലം.

പ്രശ്ന

തെങ്ങതെരവയാൽപാട്ട മക്കളിഡാ-
സ്കൂളുമരമീചുളകിനാവതാന്നമുലം
കരകലപയതിമാറ്റനാമധേയം
വിഞ്ഞതാട്ടിതിനു കൊട്ടത്തുപോൻ മഹാനാർ.   വ്യവ

മുളകകൾ പലജാതിയിങ്ങ നില്പ്-
ണ്ണേവുവെടിന്തു ഫലഭാജിംഗ്കൂട്ട
പ്രളയജലധിപോലെ നല്ല സാന്ദ്രാർ
മുളകിവകൊണ്ടിഹ വേണാമെക്കിൽ വെള്ളാം.   വ്യന്ത്

സ്വിരവധിഗ്രാമമുള്ള വെള്ളേച്ചവിൻ
നിരയിവിട്ടതിൽ വിള്ളേട്ടുന പാരം
ഹര! ഹര!! അച്ചി ക്ഷേണാത്തിനേകാൻ
പരമിതിനെന്തുപട്ടപ്രമാത്തിട്ടുന്നോ.   ന്തം

സുധരയാടതിലിട്ടുന സുന്ദരിഡാ-
മധ്യമുണ്ടാം കലങ്ങന ചീര കാഞ്ഞ
അധനനമിത്രകാണ്ട ഹന്ത! നാനാ-
വിധമിധ നൽകരിവെച്ചു തുട്ടിട്ടുന.   ന്തു

പയറിധ പലജാതിയുണിതോത്താൻ
വയറിനിടം ചെന്നതെന്ന ലോകർ കേഴും
പ്രിയതരമിതു വാങ്ങുവാൻ സമസ്യ-
വ്യാമുട്ടനേ തടവറര ഏംബുമജ്ജും.   ന്തു

മുതിരക്കിടന്നതു കായ പുണി—
ജൈതിരസമേവനമേകി നിന്നിട്ടുന്ന
ക്കിട്ടിയിൽപ്പിതിനും പുഴുക്കുവെള്ളും
മതിന്തളിയുംപട്ടി കണ്ണിയുള്ള കാശല.   ന്നന.

ഹലഭരമിടതിന്തുമാര ഏകവക്കാ—
ഞ്ചുല കിതിങ്ലംമുളൻ നിന്നിട്ടുന്ന
പലവിനിതു വരദിനാം വിശ്രദിം
പല പലചാരഗണത്തിനം താമസ.   ന്നജ

കിമപി പെരിയ പന്തലിൽ പടന്—
ഇളമര, ഹലഘസ്തനന്തമേന്തിട്ടുന്ന
രാമരജനമിതാഗ്രഹിക്കുലം
ക്രമമാടിതിങ്ങമരജ്ജ ഉണ്ട് വേബി.ചു.   ന്നര

തല കിമപിച താണിട്ടം പ്രകാരം
ഹലഭരമാത്തിച “തോര്” നിന്നിട്ടുന്ന
പലഗ്രാണമിതിനജ്ഞതോത്രു വാക്കിൽ
ഇലവമാഴകും മറഞക്കും; നാവു തോരാ.   ന്നന്ന

ആനുന്നതന്നോദരേതു വെന്നി—
അനവരതം വിലസും കിഴങ്ങു കാഞ്ഞ
കന്ധയിക്കമഴനിതൊന്ന് പോക്കാ—
നനവധിയാളുക്കെള്ളാത്രക്കിടേണം.   ന്നര

വിംശം പെഞ്ഞത്രുളജ്ജഹിപ്പുവികാലിതൻ
വിഷം. മാരിജ്ജും പർശമശിയങ്ങളും
സഹിണിപോക്കുന്ന മാഹാസഹിങ്ങളും
വിഹിന്നിഭാവം കലരാന്ത കാഞ്ഞക്കാ.   ന്നപ്പ

ଚେଷ୍ଟାଲୁଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତିବଳୁକାରକାଳି—

ଜୟଲୁଙ୍କ ନିରାଶର ତତ୍ତ୍ଵାଳ୍ପିକରି ସଂପ୍ରଣାଯିଙ୍ଗୁ—

ଉଲ୍ଲାସମେହାଟିଗିରୁମୁଖିବିନ୍ଦତିଲେଲୁଙ୍କ—

ଚେଷ୍ଟାଲୁଙ୍କାନୀଶ୍ୱରମତିଳୋ ଯୁଗେମାନୀ ବେଳୋ..

ନୀଳ

ଚେଣୋଙ୍କିଟିଙ୍କ ମହିଵଳୁଙ୍କାର ବଲୁତା—

ଯୀଟିମିତେତାଟୁମୟିଲୁଙ୍କ—

କାଳୀଙ୍କାରୀଯିରଂ କଣ୍ଠିତ ମମ ତରଣୀର

ପରମଜଳ ଚରଣରମଣ୍ଗୁ

ବୀଣୀଗ୍ରହମାକୁମାଲୁଙ୍କିତକରତଲଯାଙ୍କ

ଯାଣୀ ଜିହାପ୍ରାଣେଃର

ବାଜୀର କୋତ୍ତୁମିରିଗୀତୁମିତପ୍ରଣାଶଙ୍କାଙ୍କାର

ତତ୍ତ୍ଵିକଳ ଚେଷ୍ଟାଲୁଙ୍କାଙ୍କ ମେ.

୫୦୦

ଇଣିକେ “ଶେଷୀଶ୍ରୀରାତିକ୍ରମିତିରିତିରିତି” କିମ୍ବା—

ବ୍ୟ ବ ସ ଯ ନି ଏ ର ନ ଏ ନ ନ

ରୂପାଂସ୍କ୍ରିଂ କାଣେନ୍ତୁ.

ରୂପାଂସ୍କ୍ରିଂ

କେମିବୋକାଟିକିଣିକାନ ମହାତ୍ମାଯାତ୍ମୁ—

କୋଣୋଜ୍ଞନାନ୍ତରୁଵିନ୍ଦତିଙ୍କ ନଟନୀଟୁନେବାରୁ

କଣୋର ପଠଂ ପଣୀରୁଚକ୍ରମାନ୍ତରାନ, କଣୋର

କୋଣୋରେଇୟ କୋଟିଯ କେନ୍ତରୁକେମାନ୍ତରୁଟି.

୩

ବୈଚ୍ଛିଂ ଲତାତକୁଳାଙ୍କାନ୍ତରୁପାରୁ ଚିଲାପ୍ରତ୍ୟୁଷ—

ହୋଇଥିଂ କିମ୍ବାକମଣୀଯାତ ପଠଂ କିମ୍ବାଜ୍ଞାଂ

କେବୁଂ ଚିଲାପ୍ରାତ୍ମିଲଯୁଂ ଚିଲତାତତ୍ତ୍ଵ ତନୀ

କେବୁଂ ଚିଲାପ୍ରାତ୍ମିଲିନଟ୍ଟୁଲାତୁଂ ନାନାଜ୍ଞାଂ

୪.

ഉസ്യാസമാന്നവിടെങ്ങളുംക്കയണ്ണൻ വേലു_
 ഷ്ടൈഷ്ടാറിനം നിയന്ത്രണഡയികം വിശേഷം
 വല്ലാത്ത വിസ്തൃതരസാലത്തു കണ്ടുവകണ്ടു
 തെപ്പാജിനങ്ങൾ പരമദ്ദൈന നിന്നുഹോയി.

രു

ഗ്രീരാജമാനതനവുംജീവനോട് പിന്നീ_
 ടാരാലണണ്ണതിവർ തെളിഞ്ഞു പഠിപ്പു കിണ്ണിൽ
 അനുരാണായേ! മുണ്ണാമഴുന്ന ഭവാനിഭാനീ_
 നേരാജ്ഞമിച്ചുടിക്കു തന്ത്രജ്ഞാനാദിരണ.

ര'

ഹന്താദരാൽ പറക, മാമകതത്പരവോധാ_
 ലെന്താണ് സാധ്യമവിട്ടുള്ളതിനായേ ശ്രമിക്കം
 പതിജ്ജവന്നു മൊഴിക്കിങ്ങിനെ കേളു തെപ്പു
 ചിന്തിച്ചുനിന്നവനൊടക്കായവർ ചൊല്ലി മെല്ലു.

രു

ബേംധിച്ചുനകാർക്ക പരമിപ്പുരിഷ്ടുംജീവം
 സാധിച്ചുംഭാഗമിഹ ഭ്രമതിഭർന്നം കേൾ
 ബേംധിച്ചുനകാർവിനിധ നിങ്ങൾ റപാവലോകം
 സാധിച്ചുവരുന്ന പരമദ്ദൈനതിനു യത്രാ.

രു

ഇന്ന മഹീപതിവരണ്ണൻ വിലോകനത്താൽ
 നന്നായേപ്പുണ്ണാജന്മരജ്ജുവിനെന്തിലാനീഃ?
 ഏന്നായവന്നു മൊഴിക്കുട്ടനേ ജനങ്ങ_
 ഷ്ടൈന്നായേ പഠിപ്പു റപാഡംനസാല്പുമത്മം.

രു

വംട്ടം വിന്ന മുണ്ണാശാഖയിവിന്നുമാക്കണ്ണ
 തോട്ടണ്ണാഖിപ്പുംതിലപ്പുടിനോക്കിടുണ്ടു?
 കോട്ടം കൂളിത്തെത്തു സമസ്യത്തിലുംജുളു
 ദന്നാട്ടം തിക്കണ്ണ റപനോതിയറിഞ്ഞിടുണം.

രു

മന്ത്രാധികാരി പുനരൈറ്റിന ഭൂമിനാട്ടിൽ
തൊൻ്തരാസരപ്പുരട്ട, നിക്ഷേപ കേട്ടെക്കാട്ടവിന്
ശാന്താദയൻ കൃഷ്ണിലൂഡിക്കെടവാഞ്ചേരുലം
അംഗാഖ മഹാബലിന്മുളവായി മനം.

എ

! അക്ഷാമാധാരനടൻ കൃഷ്ണിക്കാണ്ടു കോടി_
ലക്ഷ്മാധികം പവന നായകനായേ ഭവിച്ഛു
യക്ഷാധിരാജനിവാസാടു തിരക്കാക്കാണ്ടാ_-
ബൃഥക്ഷാമനപ്രശ്നാശിതനു സവിശായി വാണം.

മും

ചൊല്ലാന്നന്നതരവരാക്കമവക്ഷ മോഹര-
മില്ലു കൃഷ്ണിജ്ഞ, ലഭ്യമേഹാ!; ധനത്തിൽ
നില്ലാതയുണ്ടു കൊതി, യക്ഷേപ ചിന്നമഹയു
വല്ലാത വാച്ചു പരമാധാരനായി ചിത്രത.

മുദ്ര

മട്ടം മനസ്സുാവന്നേ കൃഷ്ണിജ്ഞ മോഹാ
തട്ടനാതിനു പല വില്ലേശ്വരത്തുന്നനാകി
രട്ടം ഫലാ തന്ന കണ്ണത്തുജ്ഞില്ല; ഉണ്ണം-
വെട്ടനാതിൽ കരവന്നതരവക്ഷ തോന്തി.

മും

വാദഭേദതരം തന വിയത്തിലെ ഉണ്ണ വെട്ടാൻ
തൊൻ 'ചേനാ'നല്ല, 'ചെരുകണ്ണ'നാലല്ല പാതന്ത്രാം
താവുത്തിലിന്തിനെ നിന്നു മഹാദിമാന_-
ത്രഞ്ഞവത്തിരിജ്ഞമവർ തൽകൃഷ്ണവേല വിട്ടു.

മുന്ന

കാണ്ണാർ കിഴങ്ങുമുളവിൽ പരിഹാസഹാസ-
മാണ്ണാരന്നന്നരവർ നന്ദി ചുള്ളിച്ചു നോക്കം
ചേരേണ്ണായ വേലക്കാള്ളടക്കശക്തയാൽ മിന്നത്ര
വാദണ്ണാൽ മെരുളുമവാന്നാൽ തീനമില്ല.

മുര

റീപത്തിനൊത്തു നടന്നെയ്യാൽപാട് വീഴ്ത്തി
കാലത്തു കണ്ണി ചെരുച്ചുടക്കാടവൻ കുട്ടിക്കും
ഒവലേറവേത്തുചുമ്പുവേദമവൻ കിളിക്കും
ഒമ്മുംലേശമകിലുമവനാ കഴുക്കയില്ല.

മരി

കള്ളിനീറ ഗ്രാമവന്നൽക്കുകയില്ല, നർക്കാ-
തെള്ളിനീറംബൈണ്ട കുറവവനിചയ തേങ്കുനമനം
കൊള്ളില്ല ഒവലു മു മന്ത്രിവായനാതില്ല
ഭേദില്ലവനാ കൃഷിവേലകളിൽ ചെയ്യാൻ.

മന്ത്രി

കണ്ണിച്ചു മട്ട മറിയുംപടി നീണ്ടുനാട്ട
പുഞ്ജിപ്പേട്ടു ഭജ, മരിപ്പുധികം വിശാലം
മുള്ളിക്കൊത്തുള്ളും, ധൻകൃഷിവേല ചെയ്യാൻ
സുഖിച്ചുതാണവന്നും തനവവനാ തോനാം.

മരി

വണ്ണിച്ചിടന്നൾ വിഷമുംളാൽ മട്ടിയൊട്ടും
ഭാഗിച്ചിടാതവന്നുമാ! തരഞ്ഞു കീറം
മന്ത്രിക്കിൽ വെള്ളിയിള്ളുക്കന്നവിധം കിളിച്ചാൽ
വെന്നീരാതനനാ പറയും വെള്ളംലാക്കരണ്ണാം.

മരി

പ്രേരന വേഗംഡാടവൻ കാപിരണന പോലെ
കേരം മഹാവിഷമഹായ മരഞ്ഞിലെപ്പാം
കൂർജ്ജ നാഞ്ഞുചുവന്നാടു പാറം പറഞ്ഞ-
തോരം സമസ്യമാവിട്ടാമ്പാടിഞ്ഞാടു കംപ്പാൻ.

മൻ

തെരെനനാവനനുമുക്കണ്ണിൽ തിടിച്ചു നിന്റുക്കണ
✓ പെറിമു പോറി മരവുന്ന രിത്രു അംബോപാലം
എപ്പുശാൽ കഴഞ്ഞകിലുമായവ ദേഹ ചെയ്യ-
മാശാനന്നാ ശിക്ഷകിലമനന്നാൽ രിഷ്യർഡോപാലം.

രം

വഹിച്ച പോത്തു, വുഷ്ടംനിവ ലോകമേരാം
കമിച്ചിട്ടുപടി മറിച്ച കയത്തിട്ടേനും
ഇന്നിൽ ജവന്താടവനോടിയണ്ണത്വരിൻ
കൊന്ദിൽ പിടിഞ്ഞുടന്നെപ്പാഴുതൊക്കെ നില്ലും.

ര.2

വാട്ടക്കിനാൽ തൃണവ്‌മെട്ടുള്ളിടാത്ത
പൊട്ടപ്പുറന്മുകളിവാൻ വരുത്തിൽ വന്നാൽ
ചട്ടാർ തെങ്ങുകൾ കുവുങ്ങുകാളിനിംത്യോ—
മൊട്ടല്ലതിക്കൽ നിരയും വില തുട്ടമേംബാം.

ര.2

പൊട്ടന ന്തു രസവാലികരത്തിൽ വന്ന
ചട്ടാറിക്കുടണ്ണ ഹാകകമാം വിധത്തിൽ
പൊട്ടപ്പുറന്മുകളിവാൻ കരത്തിൽ വന്നാൽ
മട്ടപ്പോൾ മാരമതിംഗാണനമായ്വിഞ്ഞും.

ര.2

തേക്കിനിവൻ നിപുണനാണ കടം പിടിച്ച
ലാക്കിൽത്തരക്കാള നന്നപ്പതിനേരു വന്നവൻ
പൊക്കം ചിലേടമമാ, താത്തിട്ടമന്ത്രഭാഗ—
മൊക്കം ഫലം ദ്രുംമവാൻ ഗ്രാഹ്യപ്രയത്നാർ.

ര.2

ഉണ്ടായുള്ള ചില ഭൂമിയിൽ നൈവലിനാൽ കേ—
ട്ടണാകമന്ത്രഭവി കേട്ട അലം നിശ്ചിതം
കിണ്ണം പിണ്ടച്ചിലിനിയുണ്ട് തുമ്പിഞ്ഞു; വാൻ
കിണ്ണം പാന്മുകളിലിഞ്ചുരു കേട്ടമെണ്ണോ.

ര.2

ചീക്കം തുമ്പിപ്പണിയിലേതൊരു വില്ലേക്കാണേ—
മാക്കം ദ്രും കഴികയില്ലവനെച്ചതിപ്പാൻ
കാക്കാവതല്ലെത്തു; തുമ്പിപ്പണിയുള്ള തുലി—
കാക്കാക്കവേ പരമവൻ ഗ്രാഹനമന്ത്രം.

ര.2

കോട്ടിൽ പെട്ടം വികടദർശനകാഞ്ചേമല്ലും
പാട്ടിൽ തൈപ്പുവനവൻ; മതിമാൻ നാജന്തൻ
നാട്ടിൽ പലക്കുപകാരി, ദയാദ്രചിത്തൻ
വീട്ടിൽ സുവം സകലക്കുമവൻ വരുത്തി.

ര. 7

നിത്യം ബെടിപ്പുമതിപ്പുതിയുള്ളവനൻറ്
കുത്രുണ്ണളിൽ സപറി പാനമജനത്തിനാഡി
അതുന്തസ്സുപ്പുകരമായണനാദി നൽകം
സത്രം നിന്നുണ്ണിലവനാം വച്ച ‘ദ്രുതമാരൻ’.

പവ

ശ്രൂമാതിരിപ്പുവിലസൽഹനവും തിക്കണ്ണത്-
ഇഷാമാനാഷാന പുന്നജാണാര വേദരുളിൽ
രാജാജനം സദസി വാഴ്ത്തു മന്ത്രവക്ഷ
ദീമാദിമാനത്തുത്താകിയ ദോഷമുലം.

ര. 8

സല്ലിപ്പദ്ധാട്ടമെ നൽക്കാഡംബരമാട്ടം
ചൊല്ലി തനിച്ചവരാടായവനത്തമ്തതം
ചൊല്ലിച്ച മറ്റ ചില നല്ല ജനങ്ങളേക്കാ-
ണില്ലിത്തിരിപ്പുമല, മേറുമവൻ ക്ഷണി.

ര. 9

വ്യാധാമരഹാശയുമാരന്ത്രവക്ഷ-
ണാധാത്തി ദ്രുജ്ജത മേത്തിമാനമുലം
പ്രായം കടന്നവിധമായി, വെലം കടന്തു,
കായം വിള്ളത്തു, വള്ളസത്തടി വന്നകുട്ടി.

ര. 10

പേയാദിയിൽപ്പുരമല്ലിഹ ചുട കാപ്പി-
യാധാലതിവരസമിണിനെ സ്വാദിംശനം
ആധാസാമന്നിയെ രസിപ്പുമന്ത്രവന്നൾ
മായാം വിധിന്നുങ്കരാഗികളായുചമണ്ണാ.

ര. 11

നീണില്ലോരിജ്ജു ലുമഹായതനാ നീരിളുക്കം
പാഞ്ചില്ലോരിത്തെനാൽ ദുണ്ട് പിഴിഞ്ഞുകപ്പാൻ
വിണിത്രുടങ്ങുമായവന്നിരിയ്ക്കു തേച്ചു-
ലേണിത്രുടങ്ങുമപരൻ പടി കേരിയാലു.

നബം

ചൊല്ലുന്ന് റൈമിലെഴും പുതുതാഡ വേഷി-
മുല്ലുസാമോട്ട് കലങ്ക പ്രപമന്ത്രിയറ്റും
സ്വീലപ്പാടണകിലാപ്പുശന്തന്ത്രവന്നാർ
ചൊല്ലീടുമണ്ണു കാശലം; വൈ! സന്തകരിജ്ജം.

നബം

സത്തൻ ദയാദ്രുതി കാരണവൻ നിനച്ചു
ചിത്തം തെളിഞ്ഞു പതിവിന്റുപരി രാവുള്ളംപിം
കൂറും പിഴച്ചിട്ടുമന്ത്രവരഗ്രു ചോരാ-
ഞത്തുന്തരാപസഫിതം ചിലതേവമോത്ത്.

നബം

“ചെട്ടിജ്ജു വൃഥാവില നാർക്കണ, മെന്നേര നീരു-
സ്ത്രിജ്ജു ചണ്ണലയുഫോ! കടമാക്കി വാണി
മുട്ടിജ്ജുമേ കസവുവേംഖിവിലജ്ജു, ലോകം
ഞെട്ടിജ്ജുമൊച്ചുയാട്ടു പട്ടരതിവ ദിഷ്ടൻ.

നബം

കട്ടിജ്ജു ധന്പദനി, യതിനു വളരുത്തെമല്ലു-
കട്ടിജ്ജു നിത്രുമായപാടിയാംവണ്ണമത്മം
കെട്ടിച്ചു കമലിനു കേട്ട ഭവിച്ചു; നാണി-
കട്ടിജ്ജു നാണ, മതിടാതവദി നേരാര നോക്കാം.

നബം

പീറ്റുപിനു ഒപാര ധന, ഏന്തിഹ വേണ്ട പത്രാം-
കൂറ്റുപിൽ എറിച്ചിട്ടുവെൻ്നു പരിക്കുയാഡി
കെറ്റുപിൽ ജയം വരണ്ണാക്കിലുടൻ പലക്കം
കീറ്റുപിൽ കൊട്ടക്കണ്ണാമട്ടത്തു ചുവന്ന നാണ്യം”.

നബം

ചെഡ്പാന്ന് കാന്നവങ്ങമീയലിംഗങ്ങലാഘം.

നില്ലാത വാച്ചിട്ടമന്ത്രവങ്ങം താനീം

വല്ലാതകന്ന എറയങ്ങബള്ളാരകാത്തു വാണാ-

അല്ലാസാമങ്ങനെ ഭവിച്ചിട്ടമേവമാശാൽ.

നൃന്

കാലം കഴിഞ്ഞു ചിരമീവിധി, മരപ്പാളിന്ത്യ-

കാലം ഭവിച്ചു ബത! കാന്നവന്നതു കഴ്ചു!

മാലകരിച്ചിട്ടമന്ത്രവരാത്തു വൻദി-

റ്റീലം വികാനടനവൻ പണിജ്ഞാനക്കത്തു.

ര'മ

കട്ടിൽ കിടന്നിട്ടമവൻ നന്ദവിസ്ത്രു് വല്ലാ-

തിട്ടിയ്യലാവമാട്ടമന്തിവരേ ക്രമണ

കെട്ടിപ്പിടിച്ചു പലതും പലമട്ടിലോത്തു്

പൊട്ടിക്കരിഞ്ഞു മിച്ചിനീരാഴകംപ്രകാരം.

ര'മ.

ഉരിക്കാവിലപത്രലോട്ടു കംരണവൻ കരിത്തു.

നിങ്കംരത ശോകമൊടന്നതുവങ്ങം കരിത്തു

തൽകാലമറ്റണമെഴും തറവാട്ടിലുജ്ജാർ

ഇക്കാലുമുൽക്കടരവാത്താട്ടകൾ കരിത്തു.

ര'മ.

ഒയൽ, പിരിച്ചു പുനരൈപ്പാഴന്തുവന്നു

കാൽം നിന്നച്ചു വളരുന്നാശനാത്തകി

ആഞ്ചുസ്പാഞ്ചമാട്ടു സംസ്കൃഷിവലേറ്റു—

ചാഞ്ചലുസിഡ്രൂരവാമവനോട്ടു ചൊന്നാർ.

ര'മ.

“എന്താണുംയു! ബത! ഭവാൻ കരിയുന്നതിപ്പു—

ഞുന്നാകില്ലും പറക, നിന്നകൂപയുജ്ജ തന്നെമെം.

സന്ദരാപമ്പാസകലരും കളിയാം; ഭവാന്നേര

മിന്താവിഷ്യാദമാതു ഹരത! കളിത്തുവശരിക്കു.

ര'മ.

അേ രാജരാജാസമഃ ചൊൽക്കഴിവലന്തിനത്മം
പോരാ നിജപ്രിയതമഞ്ചു കൊടുത്തതെന്തെന്നാഃ?
ധിരാഗ്രഗണ്യഃ! തരസാ തവ രോഗശാന്തി-
ചേരാൻ നടത്തിടണമുള്ളക്കടയാമ്പമെന്നാഃ?

ഭര

ജനാനംതങ്ങം പല പുരാണവുമാക്രാല്-
സ്വനം പറിച്ച ഗ്രഹത്വദേഹത്വമുഖം!
മാനം വെടിഞ്ഞു വഴിയേണാ നടന്നം-ഗംഗാ-
സ്നാനം കഴിമുംങ വോനിനിശ്ചയത്ര പാപം.

ഭന്ന.

ഗ്രീഹാസമമന്ത്രജപസിലി വരുത്തി മായാ-
മോഹം വെടിഞ്ഞു വിലസുന്ന ഭവാനിലാനീം
ആരുഹന്തു! നഞ്ചുഴയമുണ്ട് വിട്ടന്ന പോലെ
അേഹം വിട്ടന്നതിലുമെല്ലു മതപരമാളിക്ക.

ഭര

ഉണ്ണോ അചിക്കാവു? ചൊൽക; വയറിൽ നോവ-
ഞ്ചുജണാ? റിരോഹ്യാദ്യപാർപ്പലലുടക്കുലം
ഉണ്ണോ? കഴുറ്റിയി; ഭോൻ കരയുന്നതേവം
കണ്ണാമ്മയില്ലോതവരാം ബഹു ദൈയത്താലിന!

ഭവ.

വല്ലാത്ത വുഖത വരുത്തിയ കേടു കൂട്ടാ-
തില്ലു വേറു ഗദമിന്നപ്പാഴുംഞാനാപോലും
ചൊല്ലുന്ന ഭോനം പ്രധാനില്ല തകസമ, മോം-
ജ്ഞില്ലോ കരച്ചിലയിക്കം; കരയുന്നതേനുംഡി?

ഭന്ന

കാരോതരത്തിലവരിന്തിനന ചൊല്ലിട്ടേന്നും
നീരോഗനായുംവുമകിഴവൻ പരംതരാൻ
“നീരോഗന്തിനിലിപ്പുംഡിവനോമ്മ നാഡില്ലു ശാലു-
നീരോഗനത്തിനിടവനാതാർജിന്തുംകാരംവിൻ.

ഭഭ

അഭ്യവാദത കേൾപ്പിനിവനിപ്പോഴതുള്ളില്ലെങ്കിൽ
സഖ്യാരമിനാവിധമെന്ന പറഞ്ഞുള്ളടം
അഭ്യവാ നാളതു സഹിച്ചു കഴിച്ചുള്ളടി
സന്തുഷ്ടിക്കിട്ടുന്ന നഭക്കിലേറീം.

രഹ്മ

നില്ലാതകണ്ടുനെന നിഞ്ഞുനാലുവന്നു—
രല്ലാതയുള്ളവരണേഷവുമണ്ണേ പോട്ടേ
ചൊല്ലാം മറീയ പരിതാപറിമിതംമില്ലോ—
ചൈല്ലാ, മട്ടത്രു വതവിന്, മതിവവച്ച കേൾപ്പിന്”.

രഹ്മ

മുത്തൻ പറഞ്ഞ മൊഴിയിണിനെ കേട്ട ദേശം
ചിത്തം തെളിഞ്ഞവരണേഷമട്ടത്രു ചെന്ന
അത്രയീലായവരാണോതി, കൃഷിവലമു—
കൂദാശംസമാക്ഷമവനേവമുതപ്പുത്രം.

രഹ്മ

“എല്ലാസ്ത്രാനുകളിലും പുന്നർജ്ജിനും കണ്ണ—
മെല്ലാറിലും നിധികൾ വെച്ചുവന്നാണോ! എന്നും
ഉല്ലാസങ്ങാടശക്കളും നിധിയായതിക്ക—
ലെല്ലാംറിലും പഴയ കാരണങ്ങൾ കോടിയുണ്ടാം.

രഹ്മ

ഒരു പറമ്പിൽ നിധിയുണ്ടാൽ തുരവീത—
മാരോട്ടാണി വിവരമന്നരിയാടിയില്ല
നേരംരാട്ട് ചൊങ്കവതിനിനിജ്ഞമതോമ്പയില്ല—
നീരോദനം ഫലമാട്ടശ്ശമിവിശ്വാശായി.

രഹ്മ

വൻനോട്ടുമുള്ള കിഴവാൻറു വച്ചുപു കേട്ട
പിന്നോട്ടു മാറിയവർ നിന്നു കുറച്ചു നേരം
കണ്ണങ്ങാട്ടുമുള്ള ചില മന്ത്രശാഖ തന്മിൽ
മുംനാട്ടുനാടുനെന ചെന്ന പറഞ്ഞു മനം.

രഹ്മ

“മദ്ദനനാതൻറിന ഭവാനിതു കാരണത്താൽ
തിങ്കന താപ്പമാടിനിക്രയേണ എല്ലോ
തന്മദ്ദന ഏമ്പു നിധി ഭ്രമിക്കിള്ളു താത്തി_
പ്പും മദ്ദന വേഗമാടു തന്മാളുട്ടതുകാളും”.

അര

“നാട്ടാരിലെപ്പനാഞ്ചുവൻ പരമീയുദിനം
കേട്ടാലുന്തമുള്ളവാം നിധി കാശകയില്ല
കോട്ടം വിനാ മുട്ടശർമ്മികൾ നിങ്ങൾതന്നെ
വാട്ടം ഏടിഞ്ഞവൻിജയന്ത്രിക്കുന്ന താഴു മൊത്താൽ”.

.വൃ

“ഒട്ടം ഭവാനിതു നിന്നുച്ചു തപിച്ചിടേണേ
കിട്ടുന്നതിങ്കു വിധിചുവുച്ചു ഘട്ടണാളില്ലോ?
മട്ടന്നതല്ല എന്തും ഹക്കിതി തന്മാൾതന്നെ
ഏക്കിം ക്രമാലത്തുവഴിയുള്ളതിന്തുനകാരാകു”.

അം

“നന്നാജ്ഞിയുള്ളുമ്പോക്കറിയ നിങ്ങൾ തന്നെ
ഈന്നാൽ ജനങ്ങളുടുകണ്ട ധനിയുംമെറം”
“വന്നിട്ടും നിധിചയറ്റതിട്ടമാപ്പോളുകൾ
കൊന്നിട്ടമായവനന്നാഞ്ഞവൻ കടന്നാൽ”.

നൃ

“ശിലിച്ചിടാഞ്ഞവൻ കിളിയുള്ള കിൽ മെനി വാട്ടം
ശിലിച്ചിടാഞ്ഞവനുള്ളതുമാഹുടകൻ ക്രമത്താൽ”
“മാലിന്തരം എറ്റി ഭവാൻ കയ്യേതേണേ തന്മാൾ
മേലിൽത്തെളിംഗതു കൂച്ചിച്ചുവല്ലായുട്ടുക്കണ്ണാഡ്പും”.

നൃഹ

ഇംഗ്രീട്ട് തമിലുവൻ ചൊല്ലിയുറച്ചു .പാം
പ്രേമത്തിൽ മുണ്ടി പരമായവരാദ്ദപ്പിച്ചു
കേളുമത്തിനാളുള്ള വഴിച്ചുവരുവൻ വരുത്തി.
കേരമത്തെക്കിളും ഗ പാം കിലു.തസ്വാല്പും

നൃഹ

പോയാറണാളമ പരം വെളിവോട്ടക്കുടി—
ട്രായാസമന്നിക്കു മരിച്ച കൃഷീവല്ലെന്ന്
സ്രൂയാന്തരാധമ ചെങ്കു പഴേതകാഞ്ഞം
മാധാവിഹിനമഴക്കേട്ടെന്നതുവന്നാർ.

ന്നന

രണ്ടുതരം പൊടിപൊടിച്ചുടിയന്തരം നൽ
കൈകൈമമാധമ കഴിച്ച വിധിച്ചപോലെ
വക്കപ്പള്ളിപ്പമവൾ വിട്ടുടന കിളച്ച
തകക്കംഡണ്ണാളമക്കുട്ടതിട്ടവാൻ തുനിഞ്ഞു.

ന്നജ

വേറിട്ട് കമ്മമവരാക്കു വെടിത്തു നേരം
• തുറിട്ടുകാണുമ കിളച്ചത്രുട്ടുപി മൊസ്സ്
മാറിത്രുട്ടുപി ഗഭമൊക്കെവക്ക് പിന്നിട്
ടറിത്രുട്ടുപിയുട്ടലിന ബലം ക്രമത്തിൽ.

ന്നര

കണ്ണം പറമ്പിവ കിളച്ചെട്ടാരംജ്ഞ താത്തി—
ക്ഷാണാണ്ണേശമഖവരാഭരഭോട്ട് നോക്കി
കണ്ണില്ല തന്റെ നിധിക്കാനാമവക്ക് തെല്ലും—
ക്ഷാണാണ്ണില്ല ദുർഘടമിതെന്നാമട്ടുപ്പാരാഭക്കണം.

ന്നന്ന

ഓരാണ്ണുകാണുവർക്കു തന്ത്രം ഫ്രീഡയല്ലോ
പാരാതക്കിഞ്ചിനെ കിളച്ച മരിച്ച നോക്കി
പോരാ നീന്തുണ്ണിലിഹ താത്തിയെതന്നിവണ്ണു
അന്തരായേനിനച്ച പരമാന്നാരാഭക്കുതാന്തി.

ന്നര

ചാരത്തിനോട് ശരിയായവിട്ടെന്തു രണ്ണ—
നോരത്തിനെല്ലതിന വളം വെരുക്കേ സമസ്യം
വീരപ്രദേഹമവർത്തനാട്ട് കല്പപോലെ
സാരത്പ്രഥാന്തിരുട്ട് പുനാമവരസാധനങ്ങളിൽ.

ന്നവ

കീരളാട്ട് നോക്കി; നിധിയങ്ങവർ കണ്ണതില്ല
മേല്പുട്ട് നോക്കി; പുനരായവരാപസിച്ചു
അപ്പോൾ കനത്ത നിധികംശബന്ധത്തെ ദൈർഘ്യവാൻ
കൊല്ലാത്തിട്ടും വിവിധവും മഹിംഗം കണ്ടു.

സ്രീ

കൂൺ പറങ്കെ മൊഴിത്തൻ പരഞ്ഞത്മ, മുഴി
കൂൺ വെറിത്തെള്ളവിനലും ഒയറിഞ്ഞു പാതമ്പൻ
കൂൺച്ചു താനറിയണം ബുള്ളചിന്തചരയി-
ചുൺചുഡൻ മതികൊണ്ട മഹാവശേഷത്മം.

ഒ, 0

അമ്മാമരണാതിഖതിനത്മ മഹിഞ്ഞു നന്നാ-
യമ്മാതിരിഞ്ഞു പിലവും മരമക്കൊള്ളും
അമ്മാമരണത്തുവഴിയാണതുതാൻ പിടിച്ചു
നിമ്മാഞ്ഞേക്കി കലഞ്ഞനവർ തെരാവിടാത.

എ

യാരാളമായീയനമവക്ഷേ സുവിച്ചിരിപ്പാൻ
നേരാള്ളാട്ടത്തു പരമാഗ്രുതിരാഥവക്ഷേം
പോരായ്ക്കാമാനിനമുണ്ടാ! നഹി; വസ്തു വിട്ടു
പോരാനവാക്കാരിടയില്ലതിയത്തുലം.

രെ

പിന്ന കൂച്ചിഞ്ഞു മലജാന്ത്ര റസം പിടിച്ചു
സന്നദ്ധരായ്ക്കുത്തമംയവർ ഭവല ചെച്ചു
നന്നായവക്ഷേ ശരിയാണാൽ ധന്മരനി-
ല്ലനാമിവനം; കൂച്ചിതെന്ന ധാരനക്കുലം.

രേ

കണ്ണം പറമ്പിവകളാന്തു ഗ്രാമാള്ളുട്ടതു-
നാണ്ണങ്ങവക്ഷേ വിത്തേരു വിശ്രേഷമാകി
പണ്ണവിനോടിതു നിനച്ചു മഹാജനങ്ങൾ
“കണ്ണപാപ്”നിതി നാമമവക്ഷേ നാംകീ.

രുഹ

നേരാക്കും കമയിന്തനും നിന്നും നിങ്ങൾ
പാരാതകണ്ട പരമിപ്പും ശനിഭേദണ്ട
പാരം മലിപ്പും ശൈകളിട്ടിക്കമാത്മ-
സാരം ഗ്രഹിച്ചതുവഴിജ്ഞ നടക്കിലാക്കം..

രണ്ട്

ചേത്തിടണം നിയതമംഗളുമെന്നവാച്യം-
ബോത്തിടണം, വ്യഞ്ജനനീതി, മതിങ്ങസാല്പ്പം
പാത്തിട്ടകിൽ ക്ഷിതിവിലേവനെമന കമ്മ-
ചീത്തിട്ടമാരുളജയമാവലേന സാല്പ്പം.

രണ്ട്

നന്നാക്കും! “കൃഷ്ണ വിലുപ്പനു” എന്ന ധാര-
തന്നാൽ ഇനിച്ചുതിവിട്ട “കൃഷി”യെന്ന അബ്ദം

✓ . തുന്നാക്കയാൽ കൃഷിവിലേവനെമന കമ്മ-
മൊന്നാമതായ ഗ്രാമമുക്കിക്കിട്ടുക്കുന്നു?.

രണ്ട്

കൊണ്ടാടുമാരു കമയിങ്ങിനു ചൊല്ലിവയ്ക്കും
മിണ്ണാതെ നിന്നു പരമല്ലുമഹാനഭാവൻ
ഉണ്ടായും ഓ പരമമംഗളമന്വലത്തിൽ
എണ്ണാമുദ്ദംഗരവെമാരുത്താൽ ശുംഖനാഡം.

രബ്ദം

പൊട്ടി തലാ വെടികൾ സത്രുമിന്തനു ചൊല്ലും
മട്ടിജ്ജഗതിൽ നിന്നും ഘാനനാദമോടെ
കൊട്ടി ചെങ്കവായവൻ നവദേശനാദം
മട്ടിട്ടമാരടാന പിന്നെയുംകുറുമാതി.

രണ്ട്

“കൃത്യങ്ങൾ വേണ്ടതലുണ്ടാതെ നടത്തിടണം
നിത്രം കൃഷിജ്ഞമുകളിൽ ഒരിച്ചുകൊള്ളാം
നികത്രാദയൻ നിവിലദിക്കിൽ നടനു സുംഗൾ
കൃഷ്ണാക്കാരിയിതസിസ്യവിൽ മുന്നിട്ടുണ്ട്.

രബ്ദം

ചർണ്ണയാവരൻ വഗവരൻ നിജവേല നിന്തി—
ഫോയാനിതാ വള്ളവഗാവലി പോകിട്ടു
വുഡാമി കയ്യകവരൻ പണിയണ്ണ നിന്തി—
ഫോയാൽ കൃഷ്ണപുണിചെട്ടപുവരന്നപോലെ.

വുദ്ദ

അരകു ഭരിച്ച രവികയ്ക്കനകരത്താൽ
പാകത്തിൽ വേണു പണിചെയ്യു ഗമിച്ച ശേഷം
നാക്കട്ടുമത്തിൽ വിലസുനിതു രക്തവണ്ണ്—
മേലപ്പുളാലഴനകളും നവ പല്ലവങ്ങൾ.

വുദ്ദ

കക്ഷന ദേഖ്യജനമുഞ്ഞകട്ടുരിതേജ—
ബ്ലോക്കനാവൻ മറക്കിൽ വന്നണ്ണയുംപുകാരം
അംഗൻ മറത്തളവിതാ ജനദ്വാജിരയല്ലാം
തക്കം വെടിഞ്ഞ കവങ്ങനിങ്കു വനിട്ടു.

വുദ്ദ

വണ്ണത്തർ തെട്ടമസിതാഭയളും നബ്ലും
കണ്ണത്തിൽ വേണ്ട പണിചെയ്യിനകയ്ക്കേറ്റുന്ന
കല്ലാത്രപമനിരയ ഗമിച്ച; തെളിഞ്ഞ കാണ്ണ—
നാണ്ണത്ര താരഗണമായ നവാക്കരയും.

വുദ്ദ

മുംബ മുണ്ണാൽ വലിയ കയ്യകന്നുമിച്ചാൽ
മാരളള കയ്യക്കടകൾ തെളിയുന്നപോലെ
തെറാന്നിരയ രവി മഹാലൃതിപോയ ശേഷം
തെറാന തീപനികരം തെളിയുന്ന മനിൽ.

വുദ്ദ

സന്ധവർകരൻ വലിയ കയ്യകന്നുമിച്ചാൽ
സന്ധവത്തിനേറിയ വലം കരയുന്നപോലെ
അംഗഭാജവന്നുഭഗവാൻ സ്വത! പോക്കയാലി—
നാംഭോജിനിക്കിമ ഭവിച്ച മുണ്ണം നണിച്ച.

വുദ്ദ

വധ്യത്തെള്ള കൃഷിവേലായട്ടത്ത് ചേന്ന്
കമ്പനിയും കമ്പനിയും നീക്കാൻ
സന്പന്നരസംശ്ലൃത കലന്നടങ്ങാഡിയീണ്ട്
തന്മനി രാത്രികിൽ വന്നാണെന്ന മനം.

പ്ര

ചേണാൻ ചന്ദ്രകൃഷി നടത്തുമവക്ക് ചോദ്യം
കഫിണാഡി.ചറാമാഴിവാക്കമുഖമേപ്പോൾ
കാണാൻ കൊതിച്ചു സകലേഷ്യപിനാമനാക്ക—
മേണാക്കദവനിൽ വന്നെങ്കണ്ണ അംഗ്രോ.

പ്രഭ

വാഴ്ക്കുന്ന സസ്യനിർത്തിനാവക്കാം മുഖഗണംലും.
പോകനാതിനടന്നെന്നുനായ വര്തനാപാലെ
ചീക്കം ജവാലുലക്കുമുടി വര്ക്കു തമിസ്യു
നീക്കന്നതിനിഹ വര്തന നിരാധിനാമൻ.

പ്രഞ്ച

ഉള്ളം തെളിഞ്ഞു വിമലപ്പൂട്ടിക്കാംമായ
വെള്ളം ധരിത്രിയിലാഴിച്ചുമെ ചുട്ട പോകാൻ
ഉള്ളിൽ കൊതിച്ചു നിരാഹം വധു ചന്തനാക്ക
വെള്ളിക്കുടം വടക്കിവനോടിത്തുപോകിട്ടുന്ന.

നം

വാഞ്ചവാനുള്ളഡയരത്തലിർ, കൊക്കും കായ്ക്കു
പുഞ്ചായലുമല്ലികൾ പുഞ്ചിരിഞ്ചായ പുസ്ത്രം
അംബും കണ്ണിവക്കം. ചേന്ന് വധുലഭത്രംലും.
നെഞ്ചായതിൽ കിമപി കാമമണ്ണച്ചിട്ടുന്ന.

നം

അംബുമുള്ളുകൾ തൊഴുമിസ്യുരഭിജ്ഞു. ചേന്ന്
പഞ്ചാഞ്ചാപ്പ കലരം വടപിജ്ഞാനാനിം.
അംബും കണ്ണിതുപാഹദമാം ധ്യാനതിൽ
സഞ്ചാരംനാം ചീലപിന്നാക്കിപ്പിച്ചൻറ ഭൂപം.

നം

ചൊല്ലാന്നതാതുസമഖ്യാദിൽ വേണ്ട കമ്മ്-

മെല്ലാം കഴിച്ചിട്ടാമേവരകമന്നമുലം

ഉള്ളാസമോടിവിട്ട നിന്നന്മ പോക എല്ലു”

നില്ലാതകണ്ണറിയുന്നതു പോശാൻ.

ന്ന.2

“ആരാണിവൻ പുരാഷപുംഗവനന്ന കേച്ചിൽ
നേരായ്ക്കിന്നച്ചിട്ടകിൽ മന്നവനന്ന കേച്ചിൽ
പോരായ്യുണ്ട് തുച്ഛി മന്നവനന്ന കേച്ചി-
ലീരാജുവയ്ക്കിൽ ചേന്നിട്ടുമന്ന കേച്ചിൽ.

ന്ന.3

ചീത്താദിമാനലവലേശ്വരമഹതികാരത.

സത്താകജാവകിയുതച്ചത്തിട്ടമീനരേഖൻ

ഉൾത്താരിലോക്കിലിഹ സംശ്ലഭമാം മരത്തിന്

വിത്താണണന്നിജ്ഞതിന കിശ്ലാങ തെല്ലുമില്ല.

ന്ന.4

നോട്ടുമാട്ടം പിഴ്ജ്ഞാരത തോട്ടുമന്നിന്റെമട്ടുതാൻ

കോട്ടുമഞ്ഞേ നടക്കം തൊൻ പാട്ടുമായ്ക്കൈക്കില്ലിനി.

എത്ര നന്നാക്കിട്ടം മന്നിണ്ണതുനന്നായിട്ടം ദ്രശ്യം

താത്രു പൊണ്ണനാവണ്ണംതാൻ ഹിത്രുമില്ലുംബാഷിതം”.

ന്ന.5

മന്ത്രിമയണാതിവർ പുന-

രിങ്ങിനെ പലങ്ങാ പറഞ്ഞു പലതരമായും

പോണ്ണിന കൊതുകമട പും

തിന്തി നടന്നാൽ ജുഡേ പല വഴിശായ്.

ന്ന.6

പലജന്മടന്നിയുഭവെമല്ലാം

പലഭിഞി തൊന പാജൗ വിസ്തുരതാൻ

നല്ലാമാടതിജ്ഞവന കേട്ട കേരില്ല്-

ചുലകിലാംരേഖമതി പ്രസിഡംബാധി..

ന്ന.7

കമ്പവത്തെക്കവടിഞ്ഞിയുലകിൽ മൃദവനം

കേട്ട തൃട്ടാത നന്നായേ

സവ്യത്തണ്ണയുറ്റാനിങ്ങിനെ കൂഷിയുടെ നൽ...
തത്തപമോടിത്തഭാനീം

വന്വത്തം തൃടിട്ടനാ വസ്യയുടെവരൻ

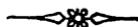
മംഗളശ്രീമരത്തിൻ

കൊന്വത്തനോട്ട വാണാ, നപരിമരവും

വന്വരം ഭാവുവാനാർ.

മും

ജ്ഞാനിനെ “ഗോആഗ്രീശാഖിത്രചരിത്” എന്നിൽ
എ സ്ഥിര തപ പ്രസംഗ മെന്ന
മുന്നാ.സന്ദു കഴിഞ്ഞ.

നാലാം സൗംഖ്യം.

പാരിൽ പ്രജാവസ്തലാനന്നിവണ്ണം
അനില്പസിലബൻ പുനരക്ഷിതീശൻ
വുരിച്ച കാരണ്ണഭ്രംണ ചിത്ത-
താരിക്കാതനിമുള്ളിഞ്ഞിനെ ചിന്തചെയ്യു.

എ

“പരോപകാരം ചപർത്താശ ധന്മം
ധരോ ധരാ! ഗ്രം വിഘലം സമസ്യം
പരോപകാരാന്തമിംഗം ശരീരം
വരോപദേശം ശരിയാണിങ്കാത്താന്തം.

ഈ

അത്മജാലൈല്ലാറി ഒരുംഗളി വേരം-
രത്മം ഇന്നാണ്യിക്കു കൊടുത്താഡേശം
അത്മം ലഭിപ്പുന്നതുവന്നുള്ള ജനം
വ്യത്മം നിന്മള്ളം നരകോപമാനം.

നൂ

അവധിൽ ജനങ്ങൾക്കുടന്തമേകാൻ
മുന്നിൽ ഗ്രനിണാം കൃഷിത്വാനാ വേണം
കമ്പിച്ചിട്ടാതോക്കാച്ച ചൊല്ലം
വസ്തിച്ച ക്രോധാടമതിനിന്റെ താഴ്ശി.

രി

വേണുന്ന ധാന്യാദികളുടെവിച്ച
കാണുന്നതല്ലോ കൃഷിതന്നിലപ്പെല്ലോ
വേണുന്ന ദേശങ്ങളിലുായാതെത്തുപാൻ
ചേണ്ണറു ക്രോധാടമതാണ് ഭേദം.

രി

പരബ്രഹ്മമില്ലാത്ത ഗ്രനാങ്ങളെല്ലോ
ക്രാന്തി പരിക്ഷിച്ച കൃഷിജ്ഞി ഹിം! എന്നാൻ
കൊണ്ടാടി മാലോക്കരമിന്നു വന്ന
കണക്കാരതല്ലോ വൈഹ്രത്തിന്നിയോടെ.

രി

ധനം കൊടുക്കുന്നതിനെക്കാടുത്താൽ
ധനം കൊടുക്കുന്നതുപോലെമാർഗ്ഗി
അന്തമ്മംനിന്തിയ്ക്കിനി എന്നാൻ തുനിഞ്ഞു
ജനത്തിനുണ്ടാമെൽ തീര്ത്തിട്ടുന്നുണ്ട്.

രി

അന്തമ്മംസംലഘങ്ങളിൽ വെച്ച മുപ്പും
നിന്ത്യുകിൽ എലാരത്താമരക്കുളം
നിന്ത്യുല്ലോ ഹന! മഹാഗദങ്ങൾ
മനക്കുതന്നിൽ ഒരുമക്കുമുല്ലോ.

രി

എന്നാൽ മഹാരാഘവന്തിൽ വെച്ചി-
ട്ടുന്നാമതോത്താൽ വിഷജാതങ്ങരാം,
ഇന്നാകയാൽ എന്നാൻ വിഷവവ്ല്ലുംമറ-
മിന്നാടക്കതിക്കൽ നടത്തിട്ടുന്നുണ്ട്.

രി

മഹാനാഭവൻ ഗ്രഹഗമവേഷാത്ത്
വിഹാരമദ്ദേശം വിഷണവല്ലുമെന്നും.
സമോദരനാരാട്ടക്കി നന്നാ-
യിഹോപകാരത്തിന ചെങ്കു നിത്രം.

മദ്ധ

രുല്യുണ്ണണ്ണേരന മാന്ദാഷ്യാജാഡി
രുല്യം താ കിഞ്ചന വാഞ്ചിടാജത
കല്യൻ ഗ്രഹൻ കാല്യുപമാളനീഞ്ഞ-
തുല്യൻ ഗ്രാണം നൽകി വിഷാത്തി തീത്താൻ.

മഹ

‘മിച്ചക്കേനനീ വിക്രാബ്രു തേട്ടം
മിച്ചക്കൊം പ്രൈപതിതവിയേകൻ
പട്ടത്രമല്ലാക്കിയ ചെങ്കുവാനം
കട്ടത കൊച്ചുന്നീ’മഹിശനന്നുൻ.

മഹ

സേജാല്യ്യറാകനിവരോട്ടക്കി-
ക്ഷേദാജാഡി നൽകം വിഷരാഗരമല്ലാം
വാദം വിനാ ഭ്രവനവൻ കള തന്റു
മോദം ജനാജ്യമിക്കാളിവാക്കി പാരം.

മഹ

മാജ്ഞ കേരന വിഷം ചിലപ്പോ-
ളിക്കിട്ടം നൽജലധാരാജാല
പാറിച്ചുട്ടത്തുഷയിയാവലയുള്ള
മാവിലുലപാലമ മനാരാരിജ്ഞങ്ങൾ.

മദ്ധ

ചിലക്ക നസ്പം വിധിപോജല ചെങ്കും
ചിലക്ക വേഗേന തന്ത്രവുകരതും
ചിലക്ക വഹിക്കിയ ചെങ്കുമേവം
പലക്കങ്ങമറം വിഷശാനി ചേക്കം.

മദ്ധ

നിരത്മമാണന്നുചീകിത്സായന്ന
തരത്തിലായാലതിയാം വിഷവെതക
സീരസ്സു കീറീട്ടുവിടെ കുതിരാൻ
സരക്കതചെമ്മാദികൾ വൈച്ചുട്ടുക്കണം..

മന്ത്ര

അംസാല്പുചിഹ്നം ബത! തേടിയാലും
സാധിപ്പൻ ബുദ്ധി മട്ടത്തിടാങ്കത
സംസ്ക്രാന്താഗ്രഹ വിഷം ഘരിഞ്ഞും
ബിംബാല്പുകാണാമിതകീത്തിശാലീ.

മന്ത്ര

ഭ്യുകരൻ, മണ്ഡലി, രാജിലാഖ്യം
സ്വർത്തിച്ചല മുന്ന തരത്തിലേഡം
ഗവ്യാളിട്ടം പാന്തുകളിള്ളവരിൻ
സർപ്പാത്തിഭം ക്ഷേപളിഥവൻ ഘരിഞ്ഞും.

മന്ത്ര

കരത്തു് തുട്ടീടിന വൃത്തികത്തിൻ
പെത്തുത നാനാവിധമാം വിഷവെതക
കരത്തമേരം റൂപനാന്തു പോകി
വരത്തുമല്ലുംക്കംഖതീവസ്സുവ്യം.

മന്ത്ര

എലിഞ്ഞ ചേരം വിഷ, ദിഗ്രൂരാം-
പുലിഞ്ഞ ചേരം വിഷമന്നിതെല്ലും
വലിപ്പമേരം മതിയുള്ള ശ്രേപൻ
ചലിച്ചിടാതാന്തരം ഘരിഞ്ഞും.

മന്ത്ര

തീരാതൈതാണന്നിധ നിന്മയിച്ച,
ശോരംത്തി ചേക്കുന്ന വിഷവെതകവല്ലും
നേരായുടൻ പോക്കുകകാണ്ട രണ്ടാം—
'കാരംടി'യൻതാനിതി ഫോകൻ ചൊന്നാർ.

മന്ത്ര

വൃഥിച്ചിട്ടും നന്ദ കലന്നിട്ടുന്ന
പാരിന്നമീറണ്ണൻ മഹാ ഇണ്ണാത്ത
ദ്രിപ്രകാശത്തോട് കണ്ണ ചിത്ത-
താരിൽ പ്രമോഭാൻ പലങ്ങരവമോതി.

രഘു

“സത്തായിട്ടും മാടമഹിശവംഡു-
മുത്താക്കമീയുതെന്തുചിപാലൻ
ചിത്താലിരാമാവിലസക്കളുണ്ടാത്തിൻ
വിത്തായവൻ കിഞ്ഞന ഭോഷ്യഹിനൻ.

രഘു

പാരം മഹാമാതിതി നാമധ്യേയം-
ഈസ്പരം കലന്നജ്ഞവത്സാ പിന്നന
ചാത്രപമില്ലോത്തവർത്തനൻം പേരിൽ
ചേരന്നതില്ലപ്പുമിന്ന സാരം.

രഘു

കാദല കളിജ്ഞം ത്രുജിവന്നുക്കുഷ-
യാദലേ ശരീരത്തെയലക്കരിജ്ഞം
ചാദലേ ഭജിജ്ഞം ഗുവമാജാരാജൈ-
നാലെപ്പറ്റ മാഹംതമ്മുഖവന്ന പാത്താൻ:

രഘു

ധരാത്രേലെ സർവ്വ സാമ്പ്രദായ-
ട്രക്കാരജ്ഞ തൊണ്ടന്ന വരുത്തിവവ്യുന്ന
ദ്രാഗ്രമത്താൽ പല ഗോഷ്ഠി കാട്ടി
നിരാഗരാക്കന്നവരോ മഹാമാൻ.

രഘു

അഭിച്ഛപോരേയേ പരതന്ത്രഭാവ-
മാച്ച ചൊല്ലാമിദൈമന്നരാക്ക
നിരഞ്ഞ മന്നാലുധികപ്രസംഗ
പരംതിട്ടനായവരോ മഹാമാൻ.

രഘു

തടിച്ച മാനം പംഗമാംഗുഡോഷ
പടിച്ചവക്കേ ഭവി ലഭ്യമാംദൈ
നടിച്ചിവണ്ണം തവബാടങ്ങേഷം
ഭടിച്ചിട്ടനോർ പിലരോ മഹാമാർ.

രവ

യലടം, പടം, തര്ത്തു, കുലാല, എന്നിങ്കൾ-
കടം പഠഞ്ഞത്രു സദ്ദൃശിലെല്ലും
ഉടൻ ശ്രൂവിജ്ഞേന്നവർത്തവന്നു കഴിഞ്ഞ്-
വുടം പൊളിജ്ഞേന്നവരോ മഹാമാർ.

രം

ഉരജ്ജവാൻ ദ്രുമലടമായ സ്വത്തം
തരതതിലോതിത്തരസാ സദ്ദൃശിൽ
ഇരകബവൻറു വന്നണ്ണായുംപ്രകാരം
തിരക്കഞ്ഞനവരോ മഹാമാർ.

നം

വെട്ടപ്പിൽ മിനം പുതുഗീലകുംഖം-
ജീഴിപ്പു, തക്കണസവുള്ള ടൺ്റുൻ,
അടിജ്ഞേ ബുരുന്നിവയിട്ടു മാനം
നടിച്ച കൂട്ടനവരോ മഹാമാർ.

നം

വീഞ്ഞം വളന്നിള്ള മഹാധികാരം
ഒസമന്ത്രം വെടിഞ്ഞെന്നാനു ലഭിയ്ക്കിലപ്പോർ
കാഞ്ഞം ഗ്രഹിജ്ഞാതമ തീപ്പ് ചെയ്യാൻ
ഡെയ്യം പെട്ടനായവരോ മഹാമാർ.

നം

വിടന്ന് സർക്കാരർസബത്തരിന്നുണ്ടാണു
കടന മാലോകവരച്ചം സഭായാം
കടത്തിലുായും നല്ല വിവാഹകമ്മം
നടത്തിട്ടനായവരോ മഹാമാർ.

നം

വദസ്സു നന്നാലുലകിൽ പരം ദി-ം
 ത്രം ശസ്സുതാനെകില്ലുമാഞ്ചുവംഗേ
 പയസ്സു കീലിച്ചു നരച്ചിരിജ്ജും
 വയസ്സുകൂട്ടുനാവങ്ങേ മഹാന്മാർ.

നം 7

നിശാതബ്ധാലും, വല്ലുലോകശഭാഷിം
 വിശാലമാജ്ജുണ്ണപിടിച്ചുവാത്തലും
 കശാപിശാവയന്ന പഠണ്ടു തളളി-
 മണാനേരായുള്ളവങ്ങരാ മഹാന്മാർ.

നം 8

നിനക്കിൽ തൊൻ, മുറുതു-വത്സരങ്ങൾ,
 കനകമുള്ളുഗ്രമമബന്ധാരത്തു, വാണി,
 ഇനിക്കണാലാൽ, കാരാ നേരിരിജ്ജു-
 മെനിജ്ജു? മെന്നോപ്പ് വരേ മഹാന്മാർ.

നം 9

സാരം വെടിത്തുള്ള വിവരങ്ങാസ്സും
 പാരം നടപ്പുണ്ണവിലും നിരത്മം
 എസ്പരം തെള്ളിത്തായത്തേഖിഫോതാൻ
 നേരം നമുക്കില്ലതു യോഗ്രാഖ്യം.

നം 10

നബലം യും ശാസ്യഗണത്തിൽവെച്ചു
 മലം ധരിജ്ജും വരവെവല്ലുശാസ്യും
 വെലം ശ്രീരംതിന ചേക്കുള്ളലം
 റഹണപിബക്കാഡുക്കില്ലത്തമന്താൻ.

നം 11

ചിലാപ്പാഴംജായുതമത്രിമിംഗരാം
 ചിലാപ്പാഴംജാം. പെരുതായ ധമ്മം
 ചിലാപ്പാഴത്രുതമരാമഗ്രിരുണ്ണാ
 ചിലാപ്പു-ചതുര്മ്മതക് രതിയുണ്ണാം.

നം 12

പിലപ്പും വൈദ്യുച്ചിതകമ്മമല്ലാം
നിലയ്ക്കിണ്ണോംവുമല്ലുണ്ണിയ്ക്കാം
വലാത്താരടാക്കാത്താരു വൈദ്യുമില്ല
പലക്കുമാത്താലതു സമ്മതംതാൻ.

ര'0

വൈദ്യുദിഷ്ഠി നാനാതരമുണ്ടവറ്റ്-
ലാദ്രും നിനച്ചാൽ വിഷവൈദ്യുമല്ലോ
സദ്രോ വധികരണ വിഷം ഹരിപ്പുാൻ
സദ്രോഗമാണായതിലെന്നമുലം.

ര'ഫ

ഗ്രാമങ്ങളിലും പലാത്തണ്ണമില്ലോ-
തിനാങ്ങൾ വൈദ്യുമറിഞ്ഞു ചെയ്യാൻ
പാണങ്ങൾ. ധാന്യാതെ തൃപ്പിഞ്ചിട്ടും സർ-
ഗാംഡലിൽ. ഭൂപരിവൻ വരിയ്ക്കുൻ.

ര'വ

നുതിയനായീടിന മാട്ടുപ-
നതീവ ‘കാരാടി’ എനാടതു തുല്യാൻ.
“കമിയ്ക്കു “കാരാടി” എന്തുന്നു വുത്തും”
“കമിയ്ക്കുവൻ ഞാനതു കേട്ടുകാശവിൻ?”.   ര'ന

“പുംസാം, ചമ്മം, ജട, മാല, ഭൗം,
നാസാറുകകംപം, കടിൽ, നൽകാരം
കുസാതെ മനം നട, എന്നിതൊക്കും
ശോസംവിമാർ പണ്ടിഹ പോയിട്ടേന്നും;   ര'ജ

ഒന്തുശികിൽച്ചുന്നമ തൻപ്രഭാവം
വന്തുമമായ്ക്കിണ്ണാൽ സർവ്വഹരിത
നിത്രപണം ചെയ്യവർ തന്ത്ര വേഗാൽ
വിത്രുഡാനി കലാൻ ചെന്നാൻ. (ഈയകം).   ര'ര

ഒവരായി(ഗി)മാരണമാ തക്കലുഹത്തി-
നാരാണഫോ! നായകനെന്ന തത്പരം
പാർത്ത ഫോദിച്ചിതു മുദ്രയാൽത്താൻ
കാരാട്ടുക്കുരുനെന്നറിതെന്തു.

ഭസ്മ

ഒല്ലാഷം പുരത്തുക്കടക്കമാനം കേട്ട്
ശേഷം ഗ്രഹസ്ഥൻ വിഷാവദ്ധുവയ്ക്കുൻ
ദോഷംപറഹാരത്തിനു തന്ത്ര ഭരി-
ഡാഷാപരിജ്ഞനാനി പുരത്തു വന്നു.

ഭസ്മ

“ഭോ! വന്നാതനൊന്നിലും ദിനങ്ങളിലേപ്പും”-
ഒല്ലാഷം ഗ്രഹസ്ഥൻ വൈതു! ഫോദ്ധുമിക്കാൻ
ഡാവം പകന്നാപ്പാഴുത്തു വേഗം-
ലാവന്ന ഗോസായികളിൽപ്പുമാണി.

ഭസ്മ

“ചന്തം പെട്ടുന്നിബ്ബുവനത്തിലുണ്ടി-
ങ്ങൾ. വിനം വീഞ്ഞംമഴനു സപ്പം
പുന്തീമഹാസാഹസരമത്രക്കഴും!
ചിന്തിജ്ജില്ലും ഭീതികരം ജനാനം?”.
ഭസ്മ

ഒവരാഗിതൻ വാക്കിന്തു കേട്ട ഒല്ലാഷം
കാരാട്ടുക്കുരുനാന്തു ചൊന്നുന്നു
“നേരാണിതായുള്ളുകരം ഭവാനും
സാരാത്മയുകരം വചനം നിന്നും?”.
ഭസ്മ

“മോല്ലാൻ സപ്പത്തിനെന്നയിങ്കു വെച്ചുണ്ട്
വല്ലാതന്ത്രം വഘനമന്ന വേബാധം
ഇല്ലോ നമ്മജ്ഞേണിനെ ചെഞ്ഞുഫോയേ തെരൻ
മോല്ലാമതിനു കാരണവും മഹാത്മനും!

ഭസ്മ

ഉങ്ങൾ നാലുമുഴുതണ്ണു നിഃല്ല
കയ്ത്തു കൂടം വിഷമേരു വീണ
തിരഞ്ഞെ നോനായതിനാളുള്ള മുല്ല
പരം ജവാലങ്ങതു കണ്ണതില്ല.

ഇരു

കണ്ണതപ്പമില്ലാത്താൽ പന്ത്ര കോല-
കണ്ണം കിളപ്പിച്ചുമ താത്തിനോക്കി
വാണാത്ത വള്ളുതെത്താട തന്ത്ര ചോട്ടി-
ലുംനുത്തണ്ണുക്കാതാൽ കൂദ്ദസപ്പം.

ഒന്ന്

മടിച്ചിടാതപ്പുണിഡയപ്പിച്ച
കടങ്ങിലിട്ടിട്ടിധ കൊണ്ടപോന്ന
അടച്ച വാഞ്ഞട്ടിയതിശക്ത
കടത്തിവേഴച്ചുവിതി വത്തമാനം”.

ഒപ്പ്

“പട്ടപ്രഥമപ്പുണികിറ്റുഹാത്ത
കടത്ത വീഴ്ത്താൽ പെടിഞ്ഞുമാക്കം
എടുത്തുനു കൊണ്ടവരേണു” എന്നു
മിട്ടക്കണാം യോഗിവരൻ കമ്പിച്ച.

ഒമ്പ്

ഒവരാറിതൻ വാക്കിൽ കേട്ട ശേഷം
കാരാടവിപ്പൻ മുള്ളസംഭ്രംബണ
ഔലാരാഹിരാജൻപട്ടമക്കടവാത്ത
പാരാതെട്ടത്താന്തു ഏംതു വവച്ച.

ഒന്നു

കടം തുറക്കാനുമ യോഗി ചൊന്നാൻ
കടം തുറാനും വിഷചാവല്ലവിപ്പൻ
ഉടൻ പുറത്തെല്ലുമ ചാടിവിണ്ണാൻ
പടം പരത്തിപ്പുഞ്ഞാൻ മജ്നീന്തന്.

ഒന്നു

കന്നങ്കരിക്കാർനിരമൊത്തെ മെയ്യ-

മുന്നാലുകോപ്പേന തുട്ടുനു ക്ഷീണിം

നാനാഭയച്ചന്നപ്പുണിഡി തുനേക്കു-

ണണ്ണാനാന്തു കാരാട്ട് നട്ടുവിയുള്ളിൽ.

മൈ

പ്രൂർഖമത്രയ്ക്കടഗവ്യമുലം

നീർബിട്ടുള്ളിത്തു. ഒച്ചമഫ്പുണിഞ്ചു

ചീറി തദ്ദനിം ആമോട്ട് മുരു

മാറി മഹാലോകർ ഉഹാങ്കേതരാൻ.

മന്ത്ര

കാരാട്ടുഭീസുരനോട് ചെംനാൻ

വൈവരാഗി പിന്നി, “കവിടെക്ക്ലൈനത്മം,

പേരാതുമട്ടി പ്പുണിയെ ഭവാന്ത്വാൻ

പഠാതയച്ചീട്ടുക നിന്നിടാത്”.

സ്ഥാ

മടിച്ചിടാങ്കേ പതിരന്തു വില്ല

പറിച്ചുതെല്ലാമുട്ടുവിജേജും

തടിച്ച മാനാതുരിട്ട് ചെയ്യു ധരാ!

ചൊടിച്ച പാന്പായതു പോയതില്ല.

സ്ഥാ

ഉച്ചത്തിട്ടം താൻറെ പടം പരത്തി

ക്കയത്തുടൻ വായുബുലന ചീറി

മയം വിനാ വാല്യ നിലത്തു കൗതി

സ്പയം മണിഞ്ചും വടിപോലെ നിന്നാൻ.

സ്ഥാ

കാരാട്ടവില്ലും ബഹുഭിവ്യനാമ

ശ്രോഹാഹിവയ്ക്കുന്ന വിഷ്ണപ്രഭാവം

പാരാതകണ്ണേരാ വിഷ്ണുനാഡി

ചൊവരംഗിവയ്ക്കുന്ന മുഖത്തു നോക്കി.

സ്ഥാ

“വിയത്തിനേണ്ടു വിച്ഛിനേണ്ടു
ഭയപ്പേടുന്നല്ലവുമാരുത്തിൽ
നുത്തിൽ തൊറിപ്പുണിവൈത്തിരിച്ചു്-
ഞയച്ചുവകാളള്ളാമതറിണ്ടിനേണം.

ന്നജ

ഇന്നാഗരാജരൻ വിഷപ്രഭാവ-
മൊന്നാത്തു കാട്ടാമായ പിണ്ഡി വേഗം,
ഇന്നാദരാലങ്ങു വരുത്തിനേണു്-
മെന്നായുരച്ചുനമ യോഗിവച്ചുൻ.

ന്നജ

വരുത്തുനെക്കാശഭായ പിണ്ഡി വേഗാൽ
വരുത്തിക്കിട്ടുന്നരഹാഗ്രദേഹ
പെരുത്ത കോപാലതിലപ്പുണിന്റു
കയുത്തുനുത്താവശ്യതായ കൊത്തു കൊത്തി.

ന്നണ്ണ

അപ്പിണിയിൽ കൃഷ്ണവണിശപരൻ കൊ-
തേപ്പിച്ച ദേഹം മഷിവബന്ധമായീ
നേപ്പിച്ചു, നേപ്പിച്ചു വെള്ളപ്പിനെത്താൻ
തേപ്പിച്ചതാപ്പിണിയിലില്ലാശയായി.

ന്നജ

കൃഷ്ണധി തൊട്ടപ്പാളതിക്കലുള്ള
കൃഷ്ണാഭ എത്തല്ലാന പകന്നപോലെ ✓
കൊന്നുവാൻ കൊന്നുകിയ പിണ്ഡി വേഗാൽ
കമ്പം വിനാ നൽ കരിവിട്ടിയായി.

ന്നഘ

“നിന്നിടവേണ്ടണിമെ പിണ്ഡിതന്നിൽ
നിന്നിവിഷം വേഗമിറക്കിനേണു്”
നമിച്ചുവകാണ്ഡിന്നിനെ യോഗി ചുവന്നാൻ
വന്നിച്ചു “വരേ”ന്നര ചൊല്ലു വിപ്രൻ.

. ന്നഘ

മഴിച്ചു വിജ്ഞാതമ യോഗി ഭാണ്ഡാ
മഴിച്ചുട്ടതാംനൊരു സുചി മെഡ്സ
ചേച്ചു പാന്താക്കാരു കണ്ണ കണ്ണീർ
പൊഴിച്ചു പോകി പടവും ചുത്തക്കി.

രൂപ

അത്തരിഡാൻ കാത്തി, മണിശ്രദ്ധന്തൻ
കൊഞ്ഞക്കിലേറംരാളിജ്ഞാന പിണ്ടിതനിൽ
താത്തപ്പിലഭിക്ഷ വെള്ളിയ്ക്കു
മുത്തത്തൻ തേടും നിറമായെത്തല്ലോ.

രൂപ

“ഇനിക്കരിജ്ഞാധരത്തുത്തുകാളും-
മെനിജ്ഞ ലേണം പ്രാഠി റക്കയില്ല”
കനിഞ്ഞ യോഗിന്റുനോതിയപ്പോൾ
തുനിഞ്ഞ തൻബു തുരതാചരിപ്പോൾ.

രൂപ

കാരാടിതല്ലോ ബുത! കണ്ണ പിന്നു
ഒവരാഗിതന്ന് നബ്ലൂസ് റിഷ്യനാകി
പാരാക്കേ ചുഡി നടന്നപേര്ക്ക് പ-
നീരാണ്ണ കാലം, പുനരന്തര വന്നാം.

രൂപ

നിത്യം സ്വന്നം താൻ നിജവില്പനകാണ്ണി
ഞ്ഞത്രുന്നമായുംരസം വള്ളത്ത്
സുത്രഞ്ഞാക്കിട്ടുമവന്നും നാനാ-
ക്കത്രഞ്ഞപ്പോത്തിതു ലോകർ ചൊന്നാർ.

രൂപ

“കംരംടിനോ കീവിഷവില്പനകാണ്ണി-
നാരാണ തുല്യൻ ഭവനത്രയത്തിൽ
ധിരാശുശ്രാൻ കൂത്താരിപ്പുണ്ണൻ
ഒവരംഗിതന്ന് റിഷ്യനവൻ വാരണ്ണൻ”.

രൂപ

കുനിച്ചു മോഡലിനി ലോകൻ വാഴ്ത്തി
മനിൽപ്പുരം വിത്രുതനായി വിലുന്
തനനാജയിച്ചേള്ളാൽ നീചനാരി
പിന്നുപ്പറ്റിച്ചുത്തുകാരണത്താൽ.

രൈ

അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചാനമെ “ടൊണ്ടവണ്ണം-
ടുവണ്ണേ” മെന്നേള്ളാൽ മന്ത്രരഹം,
ജവം കലന്നായതു കാണുമുഗ്രം
നവം വിഷം പോകി മഹാനഭാവൻ.

രൈ

“ഞാ വിന്ദുത്രാണ്ടുതന്നുനരപിച യങ്ങൾ-
ത്രാനേകേതുസ്പത്രുപോ

യം സന്തിശന്ത്യുവ സദ്ഗ്രിസ്പത്രുരംഗവയു-
വർഗ്ഗാംഗം പതന്തി

ചാലുച്ചേണ്ണുയുതുണ്ണുതുട്ടിത്തുവണ്ണം-
രക്തപകാങ്കിതാസ്യം

വണ്ണ ഹരിദാമംഞ്ഞ താ വശപതിമമലം
സപ്പണ്ണവണ്ണം സുപണ്ണം”.

രൈ

ഇപ്പ രജമാനംഞ്ഞതലിപ്പുപ്പലു,
പാരാത തീത്തിബ്ബുഗവൽപദാജ്ഞം
കാരാട എത്തു പുടി ചേത്തു ബാജ്ഞ-
യാരാത്രനായേ കോദിമയിർക്കാണിട്ടുംപോൻ.

രൈ

രണ്ണാമതാകം വിഷംവദ്യനായി
നന്നായിവണ്ണം ശിവഭക്തനായി
തന്നനാട്ടകാക്കത്തുപകംരിക്കായി
ചന്നാമഫീദേവവരൻ വിളഞ്ഞി.

രൂപ

അക്കാലമീവിപ്രഭനാടാത്ത സാധ-
സർക്കാരവാൻ മാടമഹിമക്കുൻ
അക്കാലക്കാലന്നർ ത്രഞ്ചം തരന
തു കാൽ ജേപ്പുന്ന് “ശിവമുറ” എന്നതു.

പുത്ര

പരം പ്രഭാതേ റവരൻ കൂളിച്ച
ചിരം മഴക്കാനു വലത്തുവജ്ജും
സമിരം റിവയ്യുനമുച്ച പണ്ണു-
ക്കരം ജപിച്ചും ജേനത്തിലേവം.

പുരുഷ

‘ഗായത്രി’മുപ്പായിരമന്ന ‘ആദ്രം’
തൊയത്തിൽ നന്നാല്ലതിനൊന്നുവും
മായം വിനാ വിപ്രഭനവൻ ജപിച്ച
ഹേയങ്ങൾ വിട്ടിരവദം ജേച്ച.

പുന്ന

കൊണ്ടാടി മനിന്പതി, ഭമിഡേവൻ,
രണ്ടാള്ളമീശാംഗ്രി ജേച്ചിവ്വേനും
പണ്ടാദരാൽ തന്ത്ര വാസിച്ചിട്ടേന്നു-
ഈണ്ടാവാരത്തുത്തമായ ഘൃതതം.

പുജ

വിടന്ന് ക്ഷത്രാ റൂപനീശപാദം
നടങ്കും നിന്നിച്ചുഞ്ചാകനാർ. തൊഴുന്നേബാർ.
നടങ്കുല്ലുള്ള മണിത്തെന്നർ നാവിൽ
കിടന്ന മിന്നാന്നായ വസ്തു കണ്ണ.

പുത

ഇളക്കമില്ലാതവിശക്കിടന്ന
വിളക്കുപാലേ വിലസും പദാത്മം
ഇളങ്കയിശൻ പുനാരന്തിരതന
രൂപങ്കുമാഞ്ഞനമാടാത്രു ദാക്കി

പുന്ന

ക്രാഹൻ കിടക്കുന്നതു സ്ഥപ്തമാണെന്ന്
നാരാജവും അന്റുനിരീതിയും പിരുന്ന
കാരാടിനോടായതിനെപ്പിടിപ്പാൻ
പാരാക്കവ കാക്കമവൻ കമ്മിച്ചു.

വുരു

“പടം പെട്ടം പാസ്പി, ഹാ. നീളുമാളിൽ
കടന്നതും, ചുണ്ടികയാത്തതും, കേൾം.
“പിടിഞ്ഞു വരയു”നു, “മനത്തിൽഖണ്ണാ
പിടിഞ്ഞി”ലെന്നും ദിജനന്ന ചൊല്ലും.

വുവു

“ഒവരാഗിഡോഗിശ്രദ്ധിപ്പിനായ
കാരാടിനില്ലീ നിയമങ്ങളുണ്ടാനും
നേരാണിതെന്നു”തതരമിതുമപ്പോ—
ഉണ്ണാജവൽക്കുന്ന് തെളിവോടുരുച്ചു.

വുന്ന്

“ഹണിന്റുമ്പിൻറെ നട്ടുലുള്ളി—
മൺഡിഞ്ഞു ചേന്നിടിന നാവുതന്നിൻ
മൺഡിപ്പേരോപയുംനാഞ്ഞിടക്കം
ഹണിന്റുമെന്നുപ! പിടിച്ചുകുട്ടിക?”

നും

“വ്യക്തം ഭവാനിപ്പതിപ്പാദവയുമ—
ക്രൈസ്തൻ ഭവാനിമൊഴി, ചെംബൻവാതക്കുന്നതാ
ക്രൈസ്തൻ വയ്ക്കാത്താൽ കാഞ്ഞുണ്ടാണോ?
സ്ക്രൈസ്തൻ ഭവാനന്തിനെമെന്നു എന്നാം”.

നും

തടിച്ച കൈതൃപ്പലഭാർമോടി—
പുടിഞ്ഞു. ഭേദപതി ചൊന്ന ശേഷം
.മടിച്ചിടാതപ്പുണ്ണിതൻ തലഫ്റുൽ
പിടിച്ചു കാരാട്ടമഹിസുരരുന്ന്.

നും

ചലിച്ചിടാതാവിടന്നടപ്പാൻ
വലിച്ച വിനെപ്പുണിഡിയ ദിജേന്റൻ
വച്ചിച്ചിട്ടാതോരമതിനു കൂടി
വലിപ്പുമരുത്തുമത്തു ചൊൽവു.

നൂ

മട്ടിവിധം കണ്ണതിവിസ്താരിച്ച
ഞങ്കീ നബ്രേന്റൻ പുനരവിജേന്റൻ
വിച്ചിടിനാൻ പാസിനെക്കണ്ണു, ഭീതി-
പ്പേട്ടീല നാനാത്തുമത്തുവേലി.

നൂ

പാരാത വാലു മണിനാവിർജ്ജനിനു
പോരാതകണ്ണബുജ്ജഗാധിരംജൻ
ക്രൂരലേ ത്രഞ്ഞാനിനെ നീണ്ട നീണ്ട
കാരാടിനാടായ്യാദത്താനാഞ്ഞ.

നൂ

ആകോലുളിഞ്ഞ ഭഗവാൻ വിളക്കം
ആകാലവിനനാനായ്യു വലത്തുവെച്ച
വൈകാത വിപ്രൻ; മണിയണ്ണാഴിരത്തു
പോകാതപിനാലെളളിഡത്തു ചെന്ന.

നൂ

സുഭക്ഷണക്ഷേത്രമതിന്നശേഷം
പ്രദക്ഷിണം വെച്ച ജവേന പിന്ന
മദഭത്താടാതതപ്പുണിയെപ്പകാരം
വിഭജിംഭാവഭത്താട്ടത്തു ചെന്ന.

നൂ

അംഖീരട്ടം “കൊംഗരണാ!” യേ കത്ത
മണിച്ചുജുജ്ജാടവന്നുറിഞ്ഞി
മുഞ്ഞിമണാതതിലായ്യു പിന്ന
സ്ന്നാഞ്ഞീലയോ! ഭൗമരിനാട്ടനേരം.

നൂ

കൂടിച്ചുക്കോട് പടം പരത്തി
മുടിടിനാൻ കൊക്കുണി നാഗരാജൻ
തെടി ദേശം കണ്ണ ഇന്നണ്ണൽ വല്ലു—
താടി തദാ രൂക്ഷഗണണ്ണൽക്കുടി.

നന്ന്

“പേടിയ്ക്കുണ്ട്”നാ കാരാടിനാടമും പറയും
പോലെ ത്യക്കാരനാഡം
മോടിയ്ക്കുണ്ടും മുഴക്കിക്കൊടിയ നിജരവം—
കൊണ്ട്, കന്നം കല്പകി
ധാടിയ്ക്കുത്താനു ധാത്രികടലടിതചലങ്ങൾ—
മുള്ളിയാൽ പത്ര ദിക്കം
മുടിക്കുംണ്ടാനു വീഴി വടിവാട് വികടോ—
ഉണ്ണാംച്ചണ്ണവാതം.”

എം

“കാരാടാണതിന്തുവകാർക്കും! ഭവാൻ
കൈപ്പുറമീ വിപ്പുനോ—
ദോഹാതിഞ്ഞാന മനസ്സിച്ചിട്ടുക വേ—
ണ്ണല്ലോ! സദേ! വാസുകേ!”
പാരാതിവിധമാ മംഗലനാശളി
അരീകോവിലിനാള്ളിഞ്ഞാ—
നാരാലപന്നാം വാക്ക്, കേട്ട തത്തിവോ—
ഒണ്ണും മുഴുന്നുംവിധം.

എം

ബാദലപ്പേരാംസവാക്കു എത്തുവിവാടിതി തദാ
സത്പരം കേട്ട നേരം
മാലേലതും ചേന്നിടാതബുദ്ധിഗവതി, ഘണം
തന്ത്ര താതിച്ചുജ്ഞകി

ചാലേ താൻ പോയപോലേ തരനമാട് തിരികെ-

പ്രോസ്താവന്ന് മുമ്പിലത്തെ-

ഓപ്പുലേപ് ദിനാന്തരത്തിൽ ജ്യലഭന്നല്ലപ്പാ

മേവിനാൻ നാവിൽ മോദാൽ.

മും

മികവബാട്ടടന്നയസ്യലത്തിലെത്തി-

ചുട്ടികരകൾ കൂട്ടിയടിച്ച വൈനതേയൻ

സകലജഗദ്യീശവന്നനം ചെ-

യുക്കലുച്ചമങ്ങ തിരിച്ചുപായ്യുമാത്താ.

മും

പിണ്ണമിയപ്പാന്തു ദിവാന്തികേ ചെ-

നിണ്ണമിയപ്പും ദ്രീജനാന്തു പൊണ്ണി

ഞണ്ണംളിളജാദ്വിജനതലാനീം

വണ്ണമി ഭ്രഹ്മിമഹാജനങ്ങൾ.

മും

വൈരാഗ്യിഡ്യാഗ്രിശ്രദ്ധിഷ്യനാമ-

കാരാട്ടൻ ചിത്രചർത്രഭേദം

അന്തായ്ക്കിന്നമുഖാലവവനോട്ടത്തുല്പ-

നി“രാമവമ്മ”ക്ഷ്മിപിൻ തുതീയൻ”.

മും

ശ്രതി വിവിധജനങ്ങൾ വാഴ്ത്തി വാഴ്ത്തി

സ്രൂതി പലമാതിരി ചെസ്തുചാൽ തദ്ദനാനീം

അതിന്തുഭരകീത്തി പുണ്ണ മാട-

ക്ഷ്മിപിതി വാണി നിജാലഃയ തുതീയൻ.

മും

ഇന്തിനെ “ഗോത്രീശാഖിത്രം ചരിതം” എന്ന്

മാനം സ്ത്രീ വണ്ണന മന ന

വാജം സദ്ഗം കഴിഞ്ഞു.

അ എയ് റോ സ ച്ചു .

സമാന്നനായില്ലരണീറ്റപരിശീൽന്തരം
നാമാമനാം മാടയുവക്കിതീരണൾ
ധമ്മാത്മകൻ “സംഗമ”പട്ടണത്തിൽ
നിന്മായെക്കാലമമന്നിരുന്നു.

എ

പാതയ്യുമേരുനാവദരാട്ട് പാരം
കാലുച്ചുമുണ്ടാ ഗ്രഹണംക്ഷേത്രനിൽ
ഓലാരാബുരുഷാരാട്ട് ദൈവരമേറിറം
പാരാതത നാരായണനാനാപോലെ.

രു

അട്ടക്കയില്ലല്ലരണീറ്റപരിശീൽന്തരം
നാട്ടകലേപ്പള്ളി ഭൂതചുജ്ജംഗശാല
കുട്ടത്തിട്ടം കുറിക്കുള്ളമാവി
നാട്ടംശലോപാള്ളിനാക്കണക്കിലപ്പോറ്റി.

രു

കളക്കി ഭോഷാകരമണ്ണാലം, ദി-
ജ്ഞലക്കിഭോഷാകരമണ്ണാലംതണൾ
വിളങ്ങിട്ടം ഭാസ്യുരനാം മഹാസ്യം
കളത്തിട്ടം മാടയുവക്കിതീരണൾ.

രു

പിതാവിശനസ്ത്രാലെ ജനത്തിവന്നല്ലാം
പിതാത്മദാങ്കി യുവമാട്ടുപണൾ.
കൃതാത്മരാമേവാതമാനുപാന്തനൾ
സ്ഥിതാദ്രമാകം മുവാമാനാ കണക്കാൻ.

രു

ഗർജ്ഞനാനാത്രവില്ലുകാണ്ട
വരിഷ്ഠരായുള്ളവാരസ്സുമന്മും
തിരേഞ്ഞതറിംതമ്പ്രാണത്തിനാൽ സങ്ക-
ക്കരിപ്പുവൻ മാടയുവക്കിൽനീണെ.

എ

തങ്കൾ നന്ദിച്ച വസന്തകാലം
വരുന്നവാളേറം തെളിയുന്നുംപോലെ
പേരുത്ത് സമ്മാനഭന്നക്കിൽനീണെ
വരുന്നവാർ നന്നായേവത്തെളിയും ബുധനാർ.

ര

ചൊല്ലാൻ രാജാവവനന്നദിച്ചി—
ചേല്ലാടവും തന്നുടെ ഗോഃസമാസും
ഉല്ലാസമുഖിക്കണം പരത്തിക്കുപ്പാർ
നാല്ലാതെ ശാസ്ത്രാശ്വികൾ ചീത്തുവല്ലാം.

വ

അന്നാവനീനായകനായവൻ കു—
ലന്നാക്കമാർത്തിലെപ്പട്ടത്തുവജ്ജാ
അന്നാഭിപ്പുശ്ചിജ്ജനിംഗം സദാ ഏസു—
ജന്നാലക്കൻ ചെങ്കുമതിപ്പുയന്നാ.

ന

ഉണ്ണോകയില്ലപ്പുള്ളണ്ണങ്ങേറ—
കണ്ണോലവനാള്ളിലപുയ തെല്ലും
കൊണ്ണാടി വാഴ്തുന നൃഥാരസത്തി—
ലുണ്ണാക്കേമോ ദേഹാരവിധിസ്ത്രാവം.

മു

മഹാന്നാഭവൻ വിട്ടവിസ്തിരായാൽ
മഹാജനേംക്രത്യം ഭവി 'ത്രില്ല'നാക്കം
വിഹാസ്യനാമാഖവാനാന മട്ട—
പ്പിഹാവനീനായകനാ മഹാത്മാ.

മുമ്മ

അലംക്കരക്കും ജഗതീതലത്തി-
ലലം ആകിയ്ക്കും യുവമാടങ്ങപാൻ
ജലം ശരത്തിൽ പരമന്നോപാല
മലങ്ങളില്ലോത്തന്ത്രക്കാണ്ട് ത്രിഖനം.

മൂ

ആ വക്രഭാവം ശാഖിപേരലെ തെള്ളു-
മാവള്ളിത്രല്ലുൻ കലങ്ങന്തല്ലു
അവിഖ്യാതബൃഹതി സാധുവത്ത-
ഭാവാന്തിന്ന് ഭാസ്മരനന്നോപാല.

മൂ

കൃത്യങ്ങളില്ലും മടിവിട്ട് നല്ലു
കൃത്യങ്ങളായെച്ചയ്ക്കിട്ടമാനരേഞ്ഞ
അത്രുന്നേബൃഹതിയ്ക്കു ത്രിക്കം
സത്യം ഹരിയുറുനരേഞ്ഞനക്കാർ..

മൂ

മുടങ്കിടാതാന്ത്രം നടത്തുമൊന്നു-
തുടങ്കിയാൽ തണ്ണുമലസിലിഡിഡോളും
മടങ്ങി മലപ്പരതിൽ വഴന്ന വിഷ്ണു-
ലടങ്ങിനില്ലില്ലവനീപതീന്ത്രം.

മൂ

ഒസ്പരം ദ്രോപൻംദോഷമക്കു നല്ലു-
സാരം കലംശ്രൂ മുണ്ണം ഗ്രഹിയ്ക്കും
നീരങ്ങ നീകിട്ടുകഷ്ടം ധംസം
ക്ഷീരം ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നതുപോലെ ധീമാൻ.

മൂ

അംഡോധിയിൽ വൃഥ്തിന്റെ ജനലും-
മദ്ദോജിനീനാമനിലംത്രിജാലം
അംഗ്രീ മഹത്താകിന തക്കംഡാന്തു
വദന്പാട്ട് വാഴം മമ തന്മുരാനിൽ.

മൂ

ബൈസ്തവനിനം നല്ല ത്രാഞ്ചിപ്പല്ല്യാം
ഒസമ്പ്രതിനിനം സാധുസന്ദര്ഭങ്ങൾക്കാം
വീഞ്ഞനക്കിനം വേണ്ടിയ വാക്കിനെങ്ങം
കാഞ്ചനമിതിങ്ങം നിധിയാണംരന്നും.

എവ

തരത്തില്ലബ്യുപതിതൻ പ്രതാപം
പരത്തി ലോകത്തിൽ വിളഞ്ഞുടന്നുവോർ
മരത്തിനാനുള്ള മനസ്സുനം മാ-
മരത്തിനം ചോട്ടിലിരക്ഷിപ്പാലെ.

മന്ത്ര

ഓസാമാന്ത്രയത്തിൽ ധുക്കിഡുണ്ടകകാണ്ട
ഭീമാനജൻ മഹ്മദനന്നനാപോലെ
ഗ്രീമാട്ടുപാലകസൽക്കലത്തി-
ലാമാനവന്നും നിതരാം വിളഞ്ഞീ.

രം

ബോധിച്ച നന്നായറിഞ്ഞൊത്തല്ലാം
ബാധിച്ച ഭോഷം സകലം മഹിന്റും
സാധിച്ച സർപ്പം ത്രാഞ്ചിയ കാഞ്ച-
മാധിങ്ങവനില്ലവകാശമാക്കം.

രം

ഹാ! കാലഭോജയണ ധുവക്കിതിനേൻ
നാകംധിനാമപ്രതിമല്ലതാപൻ
ബവകാതപിനന്നപ്പറമായ ലോകം
പുകാനൊന്നുവെച്ച വിക്രംഹാന്ന്,

രം

പ്രതാപവാനന്നതസൽപദ്മമൻ
മതാന്നധ്യനായ്യാണത്തും മഹാത്മാ
വൈതാന്മുഴപ്പും ത്രാഞ്ചിനാവന്നം-
ലതാരിഭാനിം കഴിയും തക്കപ്പും.

രം

രോഗം തുടങ്ങി രൂപതന്നെന്തുലും
ഡോഗം ചുങ്കങ്ങൾ സകലം ക്രമത്താൽ
വേഗം മുഴങ്ങി. പരിശയത്തുവീം-
ഭാഗങ്ങളിൽ സാധ്യജനങ്ങൾ മങ്ങി.

ര.28

ഭാക്ഷാവിശ്വാസി. വി.ത്രുതരാഖ ഡാക്ട്-
മംഗം രൂപൻതന്നെ ഗദണാറ്റിചചയ്യും
ചേതനവണ്ണം ചില നാട്ടാവവല്ല-
മംഗം ചിരം പാത്രത്ത് ചികിത്സ ചെയ്യു..

ര.29

മഹാത്മതാമന്മൂദോഹിച്ചകല-
മേരാതകണ്ണല്ലുംനങ്ങി; പിന്നെ
എറാൻ തുടങ്ങി, മണി വാസരംപൊ-
യാറായിട്ടേവുംളിൽക്കളുന്നാംപാരലു.

ര.30

വബ്ദിച്ച പാരം കലികാലംമാടായ്
സ്വല്പിച്ചുകാണാപ്പോവരാൻറെ രോഗം
സിലബിച്ചിടാ മേലിനി നന്നായനാ
ബുദ്ധിക്ഷയം ഏണ്ടിതു സാധ്യലോകം.

ര.31

ഹാപാത്മകമാർ പലരിന്നിരിഞ്ഞു.
പാപാദിഹീനൻ രൂപനസ്തമിച്ച
ആപീനങ്ങളേഷ്ഠ കലിയായ കാല
“പാപിശതായു” ദ്രുംശനമന്നതില്ലേ?

ര.32

അപ്പാത്മികവഗ്രൻ. തപനല്പരകാപ-
നിപ്പംരിടം വിച്ഛിനിച്ച ശേഷം
സർപ്പക്കിസംഘജനളാളിച്ചു തുട്ടിൽ.
ദ്രുംക്കിവുന്നങ്ങൾ കളിച്ചു നാട്ടിൽ.

ര.33

ഗോകാന്യകരം ഭവി ചെത്തുകാണ്ട
ലോകാനം വുകി നദരന്മുള്ളൻ
വെവകാത ലോകങ്ങൾ മയ്യൊ മണി-
ച്ചാകാതതാൻ ചത്രവിധത്തിൽ വീണാ.

നം 10

നൃതീര നാം മാടന്റപാൻ യുവാവാം
ക്കിതിശനായപ്പാഴത്രിപ്പസിച്ച
അതിവകാന്ത്രാ ലിവസം സമന്മു-
മതീതമാകാംപൊഴതിഞ്ചുപാശല.

നം 11

മാനം കലൻഡ്രൂ യുവക്കിതിശ-
സമാനം ലഭിച്ചും മഹിമഹേന്ദ്രൻ
ആനന്ദമകാപടി കാത്രു ഭോഷി-
ഹീനം നിജസ്ഥിശനമന്തിരത്തെ.

നം 12

ശാശ്വലേമക്കോവിലകത്രു കാഞ്ഞം
നോക്കായ്ക്കാൻ ദർശനമാകിയനാം
മുണ്ണാലുമാറാജക്കുലത്തിലുജേജാ-
ക്കുമിക്കാനുവിലേറം വുമധ്യാകിയനാം.

നം 13

നടത്തണം കരിയൈക്കിലോ ദി-
ശ്വലത്തിലായി, ഏടുകാഞ്ഞെമല്ലാം
തടസ്മമാണാസകലാത്തിരാം ധാ!
കടത്തിലായി കരിനം നിന്നച്ചാൽ.

നം 14

കണക്ക നോക്കിപ്പുരിയല്ലിത്തന്നു
കണക്കി നീംപം, ചിലർ കണ്ണ ചുളിച്ച
കണക്കാക്കാതത്തിനാം മിട്ടക്കരായോൻ
കണക്കിലാക്കിപ്പിതു നന്നാക്കന്നാർ.

നം 15

പോരാത്തയാൾ ചിലവിനഭോഗ-
മാരാജൻമാക്കണ്ണാൽ കഴ്തമേണ്ടു!
നോരാഞ്ചാരി വാത്തുവിണ്ടു ലോകൻ
പാരാത ദ്രോക്കാൽ പലതും പറഞ്ഞു.

നംസ

“ആശാദി വന്നു വെത! കാരിയക്കാർ
ഗ്രാണ്ടില്ലാത്തവനാക്കുല്ലാ
ഇണ്ണാമി നില്ലും കടിയാനവന്മാർ
പിണ്ണങ്ങളും പാട്ടമിങ്കരിക്കുന്നാൽ.

നംസ

ചെത്തുപൊയാളുകളുന്നവയും
ചുഞ്ചണം ധാടികവള്ളാക്ക മേലിൽ
ചുഞ്ചവാനന്തരു പടാദിരയല്ലാ
ചുഞ്ചമെയുള്ള നിന്നുള്ളിപ്പാക്കം.

നംസ

കരിപ്പുണം ഭക്ഷണാധകിലുണ
നിരച്ചവയുണ വിധിച്ചതാക്കം
മാപ്പു തൊനീശ്രദ്ധസ്വ ചെപ്പു-
നംച്ച ദിവപ്രാജ്ഞിതാക്ക മാറാൻ.

നംസ

ഇല്ലാ നിന്നുള്ള മുതലിജല്ലുളിഞ്ചു-
ജൈല്ലാക്കം മഹാ ചിലവിനാ, തിന്നാൽ
ചോല്ലാവത്തെന്തെന്നാനിയിക്കുട്ടംബം
വല്ലാത വല്പിച്ചു വരുന്നവാല്ലാ.

ഒന്നം

ഇക്കാലമോക്കംനവാഴതിനു പോരാ
സക്കാർ. തനിന്നാറു ധനം തരട്ടു
നിൽക്കാതതിനായു നിഃശാമതമാ,
സക്കാർലും സന്റുതി കഴുതെനന.

ഒന്നം

അമ്പാ സുവംതാനയികം സ്തകാം-

സമാപ്രജ്ഞഭ്രംഗങ്ങൾ ദയപ്പുടേണ്ടോ

വമ്പാളിട്ടും വേനലിലും നൽകും.-

സ്മാനം തേവുന്നവനുള്ള തോട്ടം.

ഒരു

സന്താനചീഴ്ചതിയാകിവന്നാ-

ലെന്താൻ മേലിൽ ഗതി; ഹന്ത! ധാരതാൻ

സന്താപദാനതിയാകിവന്നാ-

ലെന്താകിലും കാഞ്ഞതിവജ്ജ്യയണ്ണു?

രഖ

നന്നായ്മിരുന്നിട്ടും കിരു അർ-

ക്കാനുകിലും നൽകവതിനു നാന്നി

പ്രിനാക്കിവന്നാലുള്ളവാക്കമത്തു-

ലിനാരഹോ! ഹന്ത!! സഹിച്ചിട്ടുന്നു?

രഘ

പാരി മു ഭിവദ്ദൈനക്കുണ്ടി-

പ്രാരിൽ സഹിക്കുമവായാക്കയാക്കം

ഭാരിത്രുഭിവം സുതരാമസഹ്യം

ഭാരിത്രുഭിവം സർവ്വജ്ജനം.

രഘ

മരിക്കുണം ഹന്ത! ജനിമുവക്കി-

ഞോരിക്കു, ലെനാളേളാരങ്ങപ്പുറുലും

ഗരിഷ്മാം മുത്രുഭ്യം സഹിക്കും

ധരിക്കു ഭാരിത്രുഭ്യം ന സഹ്യം.

രഘ

കടത്തിനാലിഞ്ഞിനെ വാച്ചിട്ടും സ-

കടത്തിന്തു മുഖം റൂപസർക്കളുടെത്തു

എടുത്തു രക്ഷിപ്പുതിനേതാരാഖ്യക്കു

മിച്ചക്കു പാത്താൻ ജഗതിലെത്തിൽ.

രഘ

നരാധിപരാർ പലർ പാഞ്ചിഡുണ്ടി-

ഭസരാതലേ മറിയികാരിമാരം

വരാഗ്രയന്നരവിനിതിക്കൽ

നിരാശരാചയന്തിര വാഞ്ചിട്ടുന്ന.

ര'വ

പുരാണവേദ്യുന്ന ബത! പുഖ്യവേദ-

പുരാധിനാമൻ പുരാഥിന് പുരാണൻ

മഹാദിസംഖ്യവിതനച്ചുതന്ത്രാര

നിരാകലം വന്നിര കാത്തിടട്ടു?.

ര'ന്മ

വസ്തുത വദ്ധിച്ചവകം വിപത്തി-

തെല്ലാം നിനച്ചിന്നിനെ ചൊല്ലിയപ്പോൾ

ചൊല്ലാന്തിട്ടം രാജഗ്രഹത്തിലുള്ളൂ-

രെല്ലാവകം ഹന്ത! പരിഞ്ചേരിച്ച.

ര'ഒ

ശരിഞ്ഞ രാജതീഗ്രഹക്കേഞ്ഞമല്ലാം

പരിഞ്ഞരിപ്പേരാട്ടെന തുടങ്ങി

മരിച്ചുടൻ നാട്ടവടക്കിന്ത ആപൻ

പരിഞ്ഞരിച്ചപ്പോളുന്നതമന്തി.

ര'മ

കൂടി പരം ഭത്രജനങ്ങളെണ്ണം-

കൂടിത്താനീം ചിലവള്ളുവാത്തിൽ

കൂടി വിപത്തിവിധജർ ലോകർ

പേടിച്ചു ‘കുനിൽക്കണ്ണവന്നോല’.

ര'ര

വലിപ്പമേരീടിന ബുല്ലിക്കാണ്ട്-

ജപലിഞ്ഞമാമാടമഹീമഹേന്ദ്രന്ന്

ചലിച്ചിനാതന്നമ ചെയ്യ കാഞ്ഞം

ചലിച്ചിനാതന്നിനെ കണ്ണംനരം;

ര'ന്മ

ചുമൺഡിടാതേറിയ താപമുലം
പദ്മാസി ലോകം പുനരോന്നത്രി
കരണ്ടിനാൻ പിന്നായുമായതിനാൽ
ഒന്നെങ്ങി. ഭ്രംപഞ്ച ക്ഷേമിപ്പോലും. (യമകം) ദശ

കനത്ത ഗാംഭീര്യാമഴന ഫ്രോൾ
മനസ്സിൽത്തീട്ടു മണിടാതെ
ചിനച്ച കേരളാ ശിവനു സ്ഥിച്ച
വിനച്ച നേരേ വഴിപ്പോലതെന്ന.

ദശ

“പടക്കതിപ്പൂജ്യാക കാഞ്ചമത്തൻ-
പ്പുടാതകണ്ഠിനിനു നോരുംകണ്ണൻ
വിടാത പുമാതകളുണ്ണന “കണ്ണി-
കിടാവു”താനാകണ്ണമായതോത്താൻ.

അന്ന

മട്ടാത താർമ്മാതകളുണ്ണന കേളി-
തത്ക്വാക്കഹാഡാം നിജമാം കരത്തെങ്കിൽ
തൊട്ടാലേഖാം! വിസ്തുക്കമരു കേടു-
തട്ടാതോതല്ലാഭ്യന്തര ഘലിപ്പിം:

ഒരു

വിട്ടിൽപ്പേട്ടും കാഞ്ചവുമല്ലകാരം
നാട്ടിൽപ്പേട്ടും കാഞ്ചവുമനനപോരാ
കോട്ടിൽപ്പേട്ടും കാഞ്ചവുമാന്ത്ര നല്ല
പാട്ടിങ്ക് വിച്ഛിംഗാതര എക്കരുമായാം?

മൂന്ന്

ഉംകണ്ണപക്ഷാണ്ഡിനൈ നിയുധിച്ചി-
ട്ടക്കലുമക്കാഡ കലപന ഫ്രോൾ
സക്കശാരവൃഥ്യം യുവാട്ടപജനത്തു-
നക്കാഞ്ചമേല്ലിച്ചു റഹാംഡാവൻ.

ഒന്ന്

മരച്ചുവയ്ക്കുതെ കണക്ക് നോക്കി—
യറച്ച കുത്രും ഒരൻ സമസ്യം·
മരജ്ഞതാൻ വേണ്ടു കൂട്ടി പഠം
കുറച്ച ഭ്രംപുകരം ക്രമത്താൽ.

ന്നു

വഴിയ്ക്കു തെരംനിരൈ വാദി നല്ല
മൊഴിയ്ക്കു മുന്പൻ വിധിതാവകാശം
ശിച്ചിടാനാൽ പൊളിമൃഗത്തു
കഴിച്ച കൂട്ടി ചില ‘മിച്ചവാരം’.

ന്നു

സന്ധായവാനാം റപനിക്രിയയ്ക്കു—
നന്ധാഗ്രഹം വേണ്ട കുറച്ചപോലും
ഇന്നാക്കവാതത്തിന് സഖരിപ്പുണ്ട്
നന്നായഘോശ! പ്രദർശനമന്ത്രാന്തരം.

ന്നു

നേരിട്ടിപ്പുണ്ടെല്ലായും രാജ്ഞി—
മാരോട്ട് ചോദിച്ച പരം ഗ്രഹിച്ച
വിരോതമൻ പ്രേതി പിന്നെ വേണ്ട
തോരോത്തരം താൻ നിയമിച്ച മെല്ലു.

ന്നു

വുതിയ്ക്കു വേണ്ടനിരീയാനാം മാത്രം
കത്തിച്ച നൽകി ചിലവിന്ന പിന്നെ
തുഷ്ടിപ്പുട്ടംട്ട് കൊടുത്തു തുപ
തുവാക്കെല്ലാത്താൻ പ്രതിമാസംമാവം.

ന്നു

“ഒന്നായ്ക്കുടക്കം വലുതായ കാല്യും
നന്നായ് നടത്താൻ കഴിക്കില്ലോരാംക്കം”
എന്നാശയേ പാന്തത്തു വേറു വേറു—
യന്നാക്കിവയ്ക്കാൻ യുവത്രുംപാലാൻ.

ന്നു

അരാജകിമാർ തദ്ദേശട കാഞ്ഞകമാണോ—
നാരാഞ്ഞ വെടിപ്പായി നടത്തിരെയല്ലോ
ധരാളമാണീ ചാലവിനു സൗഖ്യം
നേരായിക്കണ്ടു നിവിലക്ഷ്മദ്ദോഷം.

ന്നന്ന

“എന്നുംകഴുന്നിയഴക്കപോയ്ക്കുവികൾ”-

മെന്തുടക്കിട്ടാന്തും ഇനാനാം

മന്ത്രനാഡാവും കലരാത്ര ത്രിട്ട്—

വന്നു യുഗം മാറിയപോലെ സൗഖ്യം.

ന്നര

ആശാത്തിപ്പായിപ്പുനരഹരാജനീ—

പ്രാഥാലബാത്രിൽ സുവമായീത്താനീം

‘കാടാകമാസം’ ഭൂവൻ കഴിഞ്ഞു

‘നാടാകമാസം’ വത! വന്നാപേഡാലം.

ന്നപ

ഉഭാരനാക്കം യുവാമീപാൻറി

സഭാശയാഗ്രീമിശ്രാസംക്ഷേപലാത്ര

തദാ മഹാലോകരിഞ്ഞിവണ്ണം

മുദ്രാ പദംതാർ പലങ്ങം പരക്കണ.

ന്നൻ

“യുവക്കിതീശന്നൻറി ധനാഗമഗ്രീ—

നാവല്ലപ്പാഡാജ്ഞാജ്ഞ നിഞ്ഞം കേട്ടും

വീജ്ഞംമേവക്ഷ്മിതൊട്ടുറിഞ്ഞാൽ

സവിസ്തും ത്രിത്രം പ്രമോദം.

ന്ന

കേമ തത്തമേരപ്പുട്ടുമാജനീ—

ധാമത്തിലുജ്ജോർ നരകം വെടിഞ്ഞു

ഒക്കുടാനതാട്ടിപ്പോർ മരവുന്ന ഓവ-

ധാമത്തിലിബു പന്നാക്കിനാണലം.

ന്നമ

പിത്രു ക്ഷേമാണിയുവഭ്രഹ്മനന്നാ.

പത്രു ക്ഷേമാം മത്രു അരച്ചിട്ടുന്ന

പത്രു ക്ഷേമം, തന്മാരായിട്ടുന്ന.

ഗിത്രു ക്ഷേമം ചൊൽവതിലെത്രു സാരം.

രീ

രിസം മഹാമാർമ്മിഷനം പാരം

സ്വസമ്മതം നഞ്ചകിട്ടുമാരു ഭ്രഹ്മൻ

അസംഗമായി ഏളിഡോച്ച വക്കീഞ്ച-

പ്രസംഗമാട്ടല്ല കരിച്ചയങ്ങൾ.

രീ

ധന്യാരഘൻ മാടയുവക്കിതീര്

നന്ധാത്രും തെപ്പു മണാന്തിടാതെ.

സന്ധ്യായമാറ്റാ കലാരംപ്രകാര്

മന്ധായമേറ്റം വടിവാങ്ങിറിങ്ങം.

രീ

വിസ്താരമാപ്പുത്രിക ഭരിസാക്കി.

വിസ്താരമേചാല്പം പരബ്രഹ്മനിതാത്പ്രാജ്ഞാ

ശസ്ത്രാധികൻ ഭ്രതിനമ്ഹലി തന്നെ

ഹസ്താഖ്യാജംകാവണാഴ്തിവക്കാച്ചകജാ.

രീ

ഭേദാവി മുദ്രാലികൾതാൻം തത്ത

ഭോധാന്തപിതൻ മാടയുവക്കിതീരൻ

ബാധാവിധീനം ബാത! തീരവത്താട്ട്

ക്ഷാധാരമല്ലാമെഴുതാൻ സമത്രൻ.

രീ

തീട്ടം തികച്ചുന്ന ഗവാല്പ്പാവാ

വീട്ടനതിനംജ്ഞ രജിതിയും കേരം.

ഗീട്ടം ക്രയാലിങ്ങപ്രഭ്യാഗമിഷ്ട

ദോട്ടം വെടിപ്പുാവയ്ക്കതും നജരുന്നു.

രീ

കരാക്കതാട്ടുള്ള ദഹാളം സാങ്ഗദി
നിരാക്കലം ചേന്ന് നരാധിനാമൻ
കർബാവയ്യിമൃട്ടികയും കട്ടംവു--
സമിരാത്തി നീക്കം തകരാവത്രഞ്ഞ.

വ്യ

ഗ്രണാഡിപാക്കാണഡാക്കണ്ണമാക്കുമെ തൽ--
ക്കണം ഗ്രഭിപ്പും നാളിതാം വിധത്തിൽ
കണാക്കിലാക്കിപ്പുലമട്ടിലുള്ള
കണാക്കം മാറ്റിനും സമത്വമൻ.

രിൾ

എന്തിനു പാരം പറയുന്നിതിപ്പോർഡി
ചിന്തിക്കില്ല മാടജുവക്കിതീശൻ
ഹന്താദരാൻ വേണ്ടുകൊമ്മളത്തുക്കത്തി--
ഞങ്ങന്താക്കിലുംതാൻ സ്വന്ധമേവ ചെയ്യും.

വ്യു

തെങ്ങും കവുങ്ങും മുതലാക്കിട്ടുന്ന
തിങ്ങും ഫലം ഷുണ്ണ തന്ത്രക്കാലിന്തനൻ
പ്രിങ്ങും പെട്ടും പാട്ടുമജ്ഞാക്കിത്തി
തിങ്ങുംവിധം പാത്തമാ ചേത്തുവവജ്ഞും.

വ്യു

ജലപ്പമിംഗകാണ്ടും വെമ്പിംഗകാണ്ടുംനാഡി--
മലംഗല്ലുമായിടിന കേട്ടേംഡിം
അലും നിരിക്കിച്ചു ഗ്രാവലവന്തുൻ
നിലഞ്ഞാലും പാട്ടുവുന്നതുവവജ്ഞും.

വ്യു

ജ്ഞാനാം ഘാണാംനാണായുന്നവക്ക്
പണം കൈംഗം താം തിനനാത്ത ലാഡം
പിന്നാരിടാതങ്ങും പിരിച്ചുവക്കാംവാൻ
ഗ്രാണം നിന്നച്ചുംവനാംവില്ലും.

വ്യു

കാരോതരം ദിക്ഷകർത്താനിരലവൻ-

നേതാരോതരം വസ്ത്രവിസണ്ട മുല്യം

നേരോടന്തല്ലാമിധ പാത്രം ചെയ്യം

വീരോത്തമൻ ഭ്രഹ്മതി വേണു കമ്മം.

പ്രദാ

മാലേകിടംമാതിരി പക്ഷപാതം

ചാലു നിനച്ചുലിവന്നാട്ടമില്ല

ചേലുവരിശ്ശുപതി ധന്മരാജൻ

ഹോലു സദാ നൽസമവത്തിതന.

പ്രദാ

പുമാതിരിജ്ഞിന ഗ്രഹത്തിരലജ്ഞി

സാമാനമിന്നിന്നതു വേണാമനനം

കഷാമാദിക്രൂഢാത്മ കാപ്പുതിന-

മാമാനയേറ്റനാറിക്കം സമസ്യം.

പ്രദാ

വണിജ്ഞിനനാക്ഷംഗ്രംഖനവിലോരോ

പണിജ്ഞി ചേരം ഗ്രംഖനമനിന്തല്ലാം

ഗ്രണിച്ച നനാശരിയുന്നവൻ ഭ്ര-

മൺപ്രദീപാക്ഷിതന്നംഡവൻതാൻ.

പ്രദാ

പത്രുകൾ, ഉത്രുക്കുതിയജ്ഞ ത്രാഖം

പത്രുകൾ, പിന്ന പല നന്നഗണങ്ങൾ

ഗിത്രുക്കൈളുനാളജവ നല്ലതാക്കാ-

നന്ത്രജ്ഞയിയായവനന്തര കേമൻ.

പ്രദാ

മല്ലാവിഹീനം സുഖഗ്രാജിഷ്ഠായ

സദ്രാജചിഹ്നങ്ങൾ തിക്കഞ്ചവൻതാൻ

ദ്രോതരേകവത്ത വക്കതിശയങ്ങം

ചരിദ്രാദിപ്പോഷാ കളിവാൻ മിച്ചാൻ.

പ്രദാ

രമജ്ഞ ചേരും പതിഷായവൻതാൻ
ക്ഷമജ്ഞ ചേരും പതിഷായവൻതാൻ
ഉജ്ജീ ഡിരണ്ട് കനിയുന്നവൻ തൻ-
ക്ഷമജ്ഞ പാത്താലുള്ളവില്ല എൽ്ലും.

നീം

നേരാമി നിത്രുച്ചുലവിനുമാറു-
മീരാജ്ഞിമാഖംകിട്ടമിപ്പൂഴത്മം
ധാരാളമാബന്നനു കൂടാള്ളിലെപരട്ടം
പോരാ കരംചേരുമിതെന്നു റുനം.

നീം

വന്നക്കെം തീന്നടക്കിത്രു വേഗം
നന്നാക്കമിക്കാരിയെഹനുള്ളിൽ-
അന്നാളുമോ! തേൻ പുനരിത്രു വേഗം
നന്നാക്കവമന്നു കത്തിലു എല്ലും.

നീം

ഇം രാജ്ഞിമാക്കാക്കയുമിത്രമാറും
ധാരാളമാക്കിട്ടു ധനം കൊടുത്താൻ
നേരായുറപ്പാവിവിട്ടു ഭേദിൽ
പോരാതിഷാക്കം മുതാപ്പനീവെന്നും.

നീം

കാഞ്ഞണംരാൻ തത്തുരിഞ്ഞിടാതി_
നാഞ്ഞൻ വോനെന്തു പറഞ്ഞിട്ടുന്നു?
ഒയഞ്ഞു കൂമ്പിഡ്യും, മുതൽ മിച്ചുമുണ്ടാം
കാഞ്ഞണാളിബുപതി നോക്കിയെന്നാൻ.

നീം

ഭന്നായി ലക്ഷം ബുത ഗ്രൂപ്പമിച്ചും
നന്നായെത്തല്ലും പലിശുജ്ജു ഭേദം
ഒന്നാങ്ങ്ങാട്ടതാനിഹ പാലിയരേത്-
ചുജ്ഞന്നാജനിടു നമ്മുടെ സൃഷ്ടിജ്ഞബാധം.

നീം

മട്ടാതകണ്ണിയുട്ടെമിഹാലൻ.

തൊട്ടാലവാതല്ലാമാരുകേടുമന്ത്രം

മട്ടാത നന്നായുതമന്ത്ര പണ്ണി—

മട്ടാഡിക്കന്ന കില ലീഷ്ടാതസ്?".

ന്നന്ന

ഇത്തരം വാളും വാഴ്മി—

യുത്തമക്കിത്തിപനിതിജനപുണ്ണാൽ

അതുകൾ വിട്ട് പറമ്പുരാജ്ഞതിമാർ

ചാത്തമോദാച്ചുട തന്ത്ര മേഖിനാർ.

ന്നാര

കലിതമാരകാരിക്കായ്ക്കവും

കലിരയംഗിണ്ണതു താൻ കണ്ണന്തരം

വലിയതന്പുരാൻ വാച്ചു സമഭാ—

ലലിയുമാള്ളാടകാതതങ്ങ മേഖിനാൻ.

ന്നപ്പ

യുവനരപതിയാമവനാട

നവന്നായനന്പുണ്ണാമാനിനാൽത്തെന്ന

ജവമെട്ട് വെള്ള സുചമാനാ—

രവസരമതിലുമതന്പുരാക്കണ്ണാർ.

ന്നൻ

അഞ്ചാലുതന്നിൽ നേട്ടിന പണ്ണാമുങ്ഗി—

മൃംത്തപോൽ പത്തുകേട്ടി

സൽക്കാരം മന! തേട്ടി സപാഡി നവവൻ

കള്ളർത്തനാളി വാടി

തരക്കായ്ക്കും വന്നാക്കിനിന കരുക്കാരം

പുണ്ട് മാലോകർ പാടി

നില്ലാതേ ചേട്ടുയോടി കടക്കുമകളവിട-

സ്സുത്തപരം ഗ്രന്തമാടി.

എ00

ഇണ്ടിനെ “മേഘാഗ്രീഡാംതൃചരിത്” എനിൽ

‘രോഗപാടവ്യപ്രകാശനേന’ എന്നു

അന്താം സ്റ്റേം കഴഞ്ഞു.

ആ റാം സച്ചും .

പുകഴു “കരപ്പുത്ത്” അഭരാത്തജാതയാകം
പികമൊഴിമണി “പാരകാട്ടി” യാം എനിതെൻ്റെ
തികവെഴുമത്രുള്ളു സങ്കലനാലക്ഷിത്വിൽ
നീക്കത്തിരിക്കുന്ന നിരശരൂ മേഖരം മോഡാരം .

എ

രിവന്റകിന്നാടെത്തുന്നണിമാൻക്കണിയാളും
മംവളാട ഗ്രാമജാലം തെല്ലിതാ ചൊല്ലിട്ടേന്നു
നവജലധരലക്ഷ്മീപ്പേരും കേശപാശം
ആവണയുറളിയും തൃപ്പിദം ദ്രോഗിയമാം .

എ

ചഥദശലതരംഗം യുദ്ധരംഗത്തിൽ വെൽവാൻ
വെലാളാട കളിയാടിതെല്ലിട്ടം ചില്ലിയുമാം
തിലകരച്ചിത്തശാം ചാൽ ഹാലം വിശാലം
തിലകസുമസമാനം ആണമാഞ്ചാണരത്തും .

എ

വച്ചിതവിവിധരനാണബന്ധവബന്ധുലക്ഷ്മി—
അച്ചി വിലസിന ഗാംഗ്യ ചേന്ന് നൽകണ്ണാധലഘർ
സചിവസ്ത്രനായിച്ചെല്ലാ രാക്കേഞ്ച നന്നാ—
യുമിതമുപചരിജ്ഞാനാനന്ന മാനനിയം .

എ

അയമത പത്രതാകം വിദ്രുതത്തിനു നൽകി—
നായരമമുത്തുല്ലും ഭാഷിതാ ഭ്രാഷിതാസ്യാ
സുധയുടെ സുഖഗതപം കട്ട ഫാസം മനോജ—
സ്രൂയനജ്ഞയാഗസ്സുംബനാനാതാൻ ത്രോന്നുമാക്കം .

എ

വിടക്കരലുക്കാന്ത്രാ ഭേദകാലാദി ഏഹാഗ—
ബുദ്ധമണിക്കനകോള്രംഗ്രാഡിഷണം വുണ്ട് കണ്ണം
പാടയിലമുതകാംഡാ കാവിട്ടം നല്ല കൊക്ക—
നടക്കരലപടാന്തത്രംബന്നാഡിസസ്പത്രപം .

എ

ଶ୍ରୀମତୀ ଵି. ଏକ. ପାରକାନ୍ତି ଅମ.
(କୌଣସୀ ଚଲିଛ ତାପୁରାଳ ତିତନାଳ୍ଲିଲେ ଲେଖିଥାଏଇ.)

ക്രമഭാട് ഇപക്ഷഭാലംകൃതിജ്ഞായനേകം
വിമലമുദ്രാലഘവപ്പുശ്വരകാണ്ട് കാമൻ നികാമം
ശ്രമഭാട് ചിരചിച്ഛിട്ടുള്ള മാല്യാതതാടനാം.
സമമിഹ ഭജയുമം മാന്ത്രാദ്ധനോജനം.

၈

അഭ്യപരമരഭാലിൻ ചാരപഗ്രാഹിമാടാ-
നാദസിയുറസലാകാൻ വാച്ചു വന്ദ്യുള്ളതേരാം
ധരണിയരനിതാംബാംപോലെ പീനം നിതാംബാം
ശരഭലകരനാൻ ചന്തുള്ളിനതരീയം.

၉

ടട കരിതിലുകന്തൻ നല്ല തുനിക്കാരഭത്ത
പട പൊങ്കരി മടക്കാനാരു കെല്ലപ്പാതത്തക്കല്ലാ
നട നല്ലിനവനത്തിൽ പാത്രം ചീത്തിട്ടിട്ടുനന്ന-
പ്പിടയുടെ നട വെള്ളവാൻ പോരുമേ ദന്തപാത്രാർ,

നട

അടിമലരമലാജ്ഞം പോലെ ലക്ഷ്മീനിവഹം
കൊടി കുട മുതലാം നൽച്ചുഞ്ഞേരപോതമാന്ത്രം
വടിവോട് കറ നീഞ്ഞു, തകവും ശക്തേട്ടം-
പടി വിലസിന വണ്ണം പാരിൽ മറ്റാരിവണ്ണം.

၁၀

ഇതി പരമ്പരക്കുതം മംഗളിംഗാജാദി ചേരും
മതിമുഖിമണി പാരകശ്രീക്രിയാമഹ ചെങ്ങു
പതിവോടപരക്കമ്മം വട്ടുകൻ വീഴ്ചാളുന്ന
പതിയുടെ പരിചയ്യജ്ഞാനിനാശിട്ടാങ്ക്രൂം.

၁၁

നവമണിക്കളിണഞ്ഞനാഗ്രലീപാജ്ഞിയാലേ
സ്വവമടന്തലവാകുംട്ടിലുപ്പീശപരാനാൻ
നിവഹിതമാട് വികിഞ്ചന്തിവച്ചിട്ടുകൻ തൻ
ഒപ്പുവും ധരത്രം നിത്രുമനീരജാക്ഷീ.

၁၂

നെടിയൊരുത്തേമന്ത്രീനയും ശയ്തനേർ
വടിവിരോട് കൂടക്കം കൈമനാം ഭൂമിപരി
അടിമലപിണ പാരം ഭ്രഹ്മായേ നിപ്രയുണ്ടാം—
പടി യടക്കി തിരുമ്മം മനസ്സുന്നഥാംഗി.

മന.

നരവരനട പുജാമതനിലപ്പുനമായി—
സ്വരസ്ത്രസമീരൻ ചെന്ന ചേരംപ്രകാരം
തരംഗത്രീതാലവുന്നതിനാലേ
പരമരിരകാലേ വീതുജപ്പേശലാംഗി.

മ.ജ'

സുനഗിരിവരയുമം പീവരോത്തുങ്ങം നൽ—
ഘനജയനമിത്തല്ലും ചേരംച്ചുങ്കാന്തി
അനവരത്സുവാത്മം നൽത്തണ്ണാപ്പാത്തകാലേ
മനസി പരമ, ക്ഷത്രാ തേരുത്തുഗ്രുഡി ചെയ്യം.

മറ

പ്രിയതമനടന്തനിൽ എസ്തവൃദ്ധിഖാകബാനായ്
പ്രിയധിതമസ്തതത്തിനനാതാ വസ്തുക്കണ്ണല്ലും
നയമാടു മട്ടിളാത്തത്രുങ്ങം സ്വത്തിയാക്കി
സ്വയമ്മന്ത്രിനാമകം വെയ്യു കുക്കണ്ണല്ലാക്കി.

മന

അവനിതലമക്കരുൻ മാനൃജാദം ധരിഞ്ഞം
ധവളകരകരഗ്രീതേഷങ്ക വദ്ദും പ്രശസ്തം
കവചമമലശിംഗംഗ്രാണ്ണാമഹാജ്ഞാതല്ലു—
മവർ പരമുളവാക്കം വച്ചുനൃക്കിമുഖകരിഷ്ടം.

മര

നളിനഭൂസമഗ്രീഡിഷ്ടിയാദി ദിഷ്ടിവിഞ്ഞം
ലഭിതങ്ങവിജയാടനാം സ്വർണ്ണിവുണ്ണണ്ണന്മുലം
തെളിവിരോട് വിജ്ഞാനം കാന്താഗ്രഹാന്തരത്തിൽ
മഹി, ചൊടി, ഷാഖ, ചാപാട്ടം, മുട്ട തൊട്ടക്കാനമില്ല.

മദ്യ

அவைக்கவரத்தும் ஒன்று வித்தத்தாற்றி நித்தி, மார-
கவஸராதியெல்லாம் பாற்று பாக்கின்றுலம்
அவுகிப்புக்கூடுதலேபூத்துமிழிஜிங், எவ்வள்ள-
நவக்குவிக்குத்தும் லத்துமைபூத்துமிழ்.

ஏன்

குழம்புசுதழுலம் விட்டு பகுதிக்கொடிப்பு_
நிழலுடைய வரை தழுங்கோக்கும் சூக்கின்றாக,
குழக்குரவுமாகாகாதிரிபூங் பூத்த-
குழுமாசிமளி காத்துங்காங்கு. மின்தாங்கு நிலைப்பு. எ.ஏ

குழுமாசி அபி திண்டுமட்டு பாகுங் துட்டு-
நூலுவிடை முடிஞ்சும் முதியடாங்கும்னாம்
தெல்லிவிடாடம் பொட்டும் ராஶுமராம் விழுஞ்சு
கிழுக்கு கிமபி மண்டு லூகர் மோன்னுக்குஞ்சு. ஏ.ஏ

அதிகுவக்குமாகுமாகினிசுமலி நாங்கு
குதிக்கும் பலதாத்தில் சேற்று பாட்டுக் கூறும்
அதிவிஷம்விழுங் பாடுவுங் பல்லிஜிங்
மதிகிவகு நூலாமங்கு ஸுந்திஜிங் மஹாங்கு. எ.ஏ

எந்தெங்கிலும் வாந்திர்த்தும் சுக்குமாகி
எந்தையைமாடு மனு விளை வாயிசூட்டுக்கூப்பும்
யாக்குவது வெடின்று மஜின.ஸ்டாபப்பாங்கு-
ங்குவியிக்கு மாங்கு பாடுகார் கேட்டு மேயு. எ.ஏ

அபாராதவழுகோயும் லோலூஸ்ராகவேயியு
நுபமாவியு மங்குஞ்சும் விளைவாகுமூட்டுக்கூப்பும் .
கபாரமாவிதழங்காகுமீட்டுர்துதுதுதுமாக
ஸ்பதி ஜங்கங்காசி, வூங்கிடும் தீர்த்தாயு. எ.ஏ

ബലമാട്ട ഭവരണത്തിൽ ജായ സംഗീതയാന്തരം
പലതരമശക്കറം വച്ച വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ മാർക്ക
ശ്രദ്ധാർഹിത്തുണ്ടോ ശാസ്ത്രസന്ദേശമാക്കം
ജലധികി, ലിട്ടറിങ്ങം വിസ്തൃതാർഹ മാനും മുണ്ടോ.

രണ്ട്

ഒമലനവരസഗ്രീഖ്യകാബ്യങ്ങളേറം
അമൈഡവർഗ്ഗ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട് മാത്രേ വൃഥാടികാതേ
അമൈഡക്രിക്ട് വിളക്കാ പ്രാശ്നപ്രാശ്നഭാതത്തിൽ നൽകി
സുഭ്യർത്ഥരാവം ചൊല്ലുമംറണ്ടു മെല്ലിപ്പ്.

രണ്ട്

സഭസി ത്യടിതി വംഭിച്ചീടും വന്നു കൂടും
സപ്രഭാതനാട്ട വാക്കും കൂടിശം തക്കണാസ്യം
സുഭതിയവൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്, ശാസ്യജനർ വന്നാൽ
സദയമവരു മാനിച്ചിട്ടും മാനും മുണ്ടോ.

രണ്ട്

തമിഴ്, ശകിയ, ഹിന്ദുസ്ഥാനി, കീരണിഭൂം നൂ
ലുമിതതരപട്ടത്തോ നേടിനാർ മോടിയോടേ
സുമതിച്ചിണാമഴുന്നാ ഏന്തപി; സുലിപ്രാവ്
കിമ്പി തടവിട്ടേനാക്കണ്ണതസാല്ലും ധരായാടോ.

രഘു

ഭവി വിലബ്സിന ‘മിൽട്ടൻ’, ‘ബഷക്സ്റ്റിഡർ’, ‘സ്കാച്ച്’, ഇവാം
കവികളിടയ കാബ്യം പാത്രം കൂത്തുള്ള ഷുഖ്യം
വിവിധമതില്ലട്ടും സാരംമല്ലാമറിഞ്ഞി_
ട്ടവികലരസസിരാധ്യം മുള്ളുംബുംഗാത്രി.

രണ്ട്

കുംതിസുരവരാധാകൃഷ്ണന കാരാടിനന്ദ്രി_
ലതിശയിതല്ലാണും തേഴ്ജു മാട്ടുപറ്റം
പ്രതിഭനും പാഡലിക്കുന്നും സുരൂലം
മതിഭവി വിഷാവള്ളും പ്രാണിലല്ലും പഠിച്ചു.

രണ്ട്

വിഷയരന്നികരഞ്ഞിൻ ബാധയാലിണ്ടു ചെരം
വിഷമവിലമിരിക്കാനായവർക്ക് ശ്രദ്ധായാം
വിഷമാരായ തരിന്മുഖാനുഭാവി പിന്നെ
ത്യജമിച്ചി റിവയേത്താൻ കേതിപ്പുവും ജീച്ചും.   ഒ.എ

അവന്നിസുരക്ഷാനുഭാവരാട്ടരാഡലാമാ—
യുവതി ദിരിശാഖാപാദപത്മം ജീപ്പും
വിവിധമമ വിധാനം കൈശാഖപുത്രമായി—
ട്രാവികലംമുപദേശാക്ക താനറിഞ്ഞാൽ തലാനീ.   ഒ.എ

പ്രിയതമധ്യരാജീവനാജിത എക്കെങ്ങണ്ടു പിന്നെ
സ്വപ്നമവർ ഗ്രാന്തിവാക്തും പോലെ മാജേതുമന്ത്രാ—
നിയമമാടു ഭവാനീപാദപത്മാച്ചനാലി—
ക്രിയ കിമച്ചി തുടങ്ങി സോതുരേഖാച്ചം മുഴങ്ങി.   ഒ.എ

“അംഗി ഗ്രേവതി മാജു ഭേദി! പുള്ളാനകവ്യാ—
മകി! പത്രുപതിജാമേ പാടി താങ്ങേ! സുകായേ!
തപ്പി നിയപുമമാകും കേതിഭാരം ഭവിപ്പും
മകി വരണാമയേ! തേ നഷ്ടസാദം പ്രസാദം.   ഒ.എ

കുർജ്ജ തവ വേദിച്ചീടാത്തവൻ കേതനാക
കരണ തവ ഭവിപ്പും കേതനായ്ത്താൻ വകരണം
ഗ്രാന്തവിഷമിതന്ത്രോന്ത്രാത്രയം ധന്ത! തീപ്പു—
നയത്തുതാരുവനാം സാംബവജായേംബു! മായേ!   ഒ.എ

• ഗ്രേവതി! തവ കേതമാശരാക്കാനി മുരിപ്പും
നഗകലപതിക്കന്നു! ഓല്ലുമണംക്കണം മേ
വിഗ്രതവിവിധവിള്ളു കേതിഭാരം ഭവിപ്പും
ജഗതി പരമ്പരായം ധന്ത! മാരാന്തവപ്പള്ളു!   ഒ.എ

ഭവഭവയെസിസ്യുനഗരം ക്ഷതരെപ്പാം
 നവരസമാട് പാട്ടു നിന്തചരിത്രം വിചിത്രം
 കവലാപതിച്ചേഡു! കണ്ണലും ചേന്നിട്ടെന്നാൻ
 ശ്രവണമതിലകന്മലം വന്നടൻ ചേന്നിട്ടെട്ട്.

നറ്ഞ

കളിർമതിക്കൈത്തിർക്കാന്തു ചീത്ത നിന്ത കീത്തിപ്പും
 കളിർക്ക തരികയാൽ മേ കോബാമയിർക്കണാഡിട്ടേ
 വെള്ളവാളു വിലപ്പം നിന്തകീത്തിക്കേഖാത്തലോകാ
 ഇള്ളിളാളു മുതിസ്സിനേയു വീണിതാ കേണിട്ടുനു.

നറ്ഞ

ഹിമഗിരിവരക്കേളു! കേരിയുണ്ടാംവിധത്തിൽ
 കിമപിരിവ ഗ്രാന്തിനു കേൾവിയാൽ ദേവിമാനേ!
 മമ സതതമാലിജ്ജും ഖാപ്പുവാരിപ്രവാഹം
 വിമലതയുള്ളവാകിടണമിക്കൊണിതനിൽ.

നറ്ഞ

നിബാരിവരതന്ത്രജേ! ദേവി ദിവ്യാനൃജത്തിനു
 മുപസരസിജ്ഞലും ചേന്നമേവുന്നപോലെ
 മുമതിലുമിടാനീം മാനസത്തികലും മേ
 സ്വബാമാട്. ഗ്രാഹാസംഗ്രഹിതേ വാണിട്ടേ.

സംഗ

ജനനി! സപരിവാരം തപ്പലംബ്ലാച്ചനാത്മം
 മനസി കരുക്കവുള്ളം ണ്ണാൻ വരുത്തും വരാത്മം
 മനസാദാം നിത്രം സ്തീകരിച്ചീടണം നീ
 ജനനമലഭയു! മേ വന്നിട്ടു എന്നതമനാർ.

സത്മ

വരതന തവ കാണ്ണാനാക്കണം വീക്കണം മേ
 പരമിഹ പരിച്ചുജ്ഞാക്കണം മൽക്കരാ നീ
 പരണവിന്മനത്തിനൊന്നിനായേ നിത്രമാക്കി
 അരണമാണി! മഴീയം ദേവി! ശൈഖം സഹഃം..

സത്മ

നിടപായനങ്ങവൻ നിത്രമതുന്തരാഗാൽ
മടികിൽ മടിപ്പടാൽ വച്ച ലാളിജ്ഞരുലം
വടിവാട്ട് വിലസും നിന്ന് വന്നുമാകം സ്വന്തുപം
മടിമുതലടിയോളം കാളി! കാണാകണം മേ.

സ'ന

അളിനിരകൾ നമിജ്ഞം കേരു, മല്ലേം ദോഹ്യ-
നാളിക, മഴകിലുറം ചിത്രാതം ചിത്രകത്താൽ
ലളിതകചിരകാന്ത്രാ ഭംഗമോട്ടാത്ര ഭംഗം
ഗളിതമദമാചിജ്ഞം ചില്ലിവില്ലിന് വിലാസം;

സ'ര

കലിതകരണ കണ്ണത്രീകവൻബ്ലൂസിജ്ഞം
വലിയ നയനയുമും കാതരം കാതിലോളം
തുലിതമദനബാണം ഭംഗവുന്തതിലെല്ലാം
മലിനതയുള്ളവകാനേരെ ക്രഷം കടാക്കും;

സ'ര.

സുടതരതിലവുപ്പും നാണാമന്ത്രന നാസം-
പുടമലപകപോലം നല്ല കണ്ണാടിപോലെ
ഉടനതി അചി തേട്ടം വിദ്രമഞ്ചിന് മദത്ത
പടയിലപപറിജ്ഞം ശ്രൂജ്യമാദ്ധ്യമവിംബം;

സ'ന

.യവളിചചി മനോജനം ഹാസമല്ലാസി ഹംസം
നവവികച സരോജം ചരത്തമരം ത്രാന്തസ്യം,
ആവണയുഗളഡോളാമജ്ഞലിലാതിലോലം
ദിവസപതിശ്രീഗ്രീമിണ്ണം കണ്ണലം; തേ.

സ'ര

ഗളിതമിലാരം റംജീ റകിച്ചും ചിജ്ഞം
ഗളിതലമണിമലാഗോഡിമുക്കതാഭിരാമം
വളയുടെ നിന്തമതാൽ കല്പവല്ലിവിധാസം
കളകളരമാട്ട ചെയ്യും മോഹനം ബംഗളുമ്മനം.

സ'വ

ഡലർരംഗവാൻതന്മാന്യപട്ടാടിയേക്കം
നലവാമാടിഹ നാടത്താൻ മന്ത്രത്രഭജനരെല്ലാം
പലപല ത്രുക്കമ്മം ചെയ്യ മാണിക്യതക-
കലംഗാമാട സമാനം ചൗക്കുക്കൊരുക്കം തോ. സം

ചലദലദലനിധിയ്ക്കാം പിച്ചണിയം
വലയിത്തമണികാഞ്ചിടാലുംബം നിതാബം
കുള, കാളികൾതന്നിൽ ചേത്ത ചാന്തുക്കുമം
വലരിപുഴവവന്ത്രം മഞ്ഞളം പാകേണ്ണം; ദ്രി

ഇതി തവ ചരമാനാവൈക്കാതുപം സ്വന്തന്മം
യതിനിവഹനിശ്ചവ്യാ ഭക്തഭോകാനാഭവ്യാം
അതിന്റെമവിലാലുയ്യംസനം ദംസനീയം
സൃഷ്ടിയിൽ മമ വരേണ്ണം സർവ്വഭാ സർവ്വഭാത്രി! ദ്രൂ

മധുസഹിതസമുദ്രങ്ങൾക്കടലാലോകനത്താൻ
വിധുരരാധാട വാഴ്ക്കം ശ്രൂമാനക്കാത്തുകാഡിവാൻ
മധുമടറന ഭോധം നൽകിനിന്നാംവികേ! നിന്ന്
മധുരതരശരിരം കാളി! കാണാക്കണം മേ. ദ്രൂ

മഹിയാദിജാനീഷ്ഠാന്തിനാലാത്ത ഭാഗ്യം
വിഹിതലുള്ളിതലഭാക്ഷാലപനം ലോഭനീയം.
മഹിതസുരക്ഷാനീത്രുംപുച്ചുപ്പുകരംളി—
സഹിതമലിഹ പം തേ തോനാണം മേ പുഭേന്ത. ദ്രൂ

അമരിലമ നിറുംഞ്ഞത്രഭണ്ണയും സുംഭനേയും
ക്രമാമാട നിഹനിച്ചിട്ടുപ്പുജയപ്പാഭാൻ
അരുടൻ കരമല്ലാം കാതത നിന്ന് കംത്തതളിക്കായു
കിമപി വാള്ളുസഹായും കവിട്ടണൻ സഹായും. ദ്രൂ

ഹണഗണവതി! ദശ്രൂ! ഗോരി! റാകംഭരിൾ-
ത്രിശയനതടജാടത! ഭ്രേഡ! ഭ്രേകാളി!
രണമഹതലിതിജേഡ്രേ! ഭ്രാമരി! തപ്പ്ലുംബ്ലും
ക്ഷണാഹന മമ ചിത്രത തോന്നിടേണം നമസ്യ,

രഭ

ധനപതിതനയാദിയേറ്റുമെന്നുവാൻ തോ-
നനവധി വലയുന്നേൻ ഭക്തിമുക്തിപ്രാന്തി
അനവധിവാതല്ലാം ഹോക്കിടാനാക്കണം നീ
സുനയനമുടക്കന്നിൽ സാനകവം വിക്രമം.”

മന്ത്ര

വിജന്നലി വസിച്ചുംകൈവണ്ണം ഭവാനി-
ജേനമനാദിനാതാൻ ചച്ചു ചേരേതാമരംഗി
സുജനമഹിതയാൽ നഞ്ചുത്രയുമ്പ്രയത്തെ
സപ്തജനസുവരുഡിജ്ഞംമട്ട തൃജ്ഞപ്പാ ലഭിച്ച.

മര

ക്ഷിതിപതിയുടെ പുത്രമാർക്കളം പുത്രിമാരം
പ്രതിദിനമഴക്കാടെ മനമന്തം വള്ളൻ
ഹതി സകലഗ്രാന്തരാൽ ശാന്തയാം കാന്തങ്ങാടും
തത്തിമതിയുവമാടക്കുംണിപ്പൻ വാണി ഭ്രാമേ.

മവ

അതുസമയമുംഭാരൻ അട്ടഭാപണ ഡീമാ-
നതുലഗ്രാന്തിവൻതന്മാതുലൻ മാനണിലാൻ
പുത്രംപരമഴം നൽകുലിയൈൽ കൊച്ചിയാം നാ-
ടിതു യടിതി വിടാനായു നിന്തുലും നിന്തുകിച്ച.

മൻ

വിരവിനുടയിവേഗാൻ കേട്ടുകേരിപ്പുച്ചിച്ചുകാണി-
പ്പുമസുവല്ലുതം പാരിലെംകപ്പുരന്ത
വരകരകിരാണ്ണാലും പ്രജ്ഞമംഗ്ലനാദിച്ചാൽ
ധർമ്മിലിഹ പരാജാൻ വാന്ത! ചെരാന്തമാനം:

ന്യൂ

പതിവിലൊങ്കിൽ വിശ്വഷാലുള്ള സക്കാർ ഗസറിൽ
സ്ഥിതിയിൽ വെളിവായിക്കണ്ട് മാൽ ചുണ്ട് ലോകം
അതിഗുണമുള്ളവായിക്കൊണ്ടിരിപ്പും ഭരായാ_
മതിനന്നാൽ തടവായാല്ലെല്ലാത്താമെംഡി

ന്നു

ചിലജനമിൽ കേട്ടിട്ടുംമാതകമാന്നാർ
ചിലജനമതിയായിട്ടുള്ളതെല്ലും നിന്നാർ
ചിലരിതിനും മുലം തത്പരായാ ഗ്രഹിപ്പാൻ
പലവഴി നിരപിച്ചാർ വന്നുകും സംഗ്രഹാന്താൻ.

ന്നു

“പ്രകടനമവിടുകയാണീ രാജുസന്ന്യാസക്കുംഡി
വികടനമവിടുകയാണീ രാജജാതിസ്പദാവുംഡി
അകലമതിനു തെല്ലുല്ലിണ്ടു ധീരപ്രശാന്തനു
മികവിനന്നാടിൽ ചെയ്യാൻ വന്നുനിത്തനുരാന്തരാന്താൻ.

ന്നു

പെരിയ ‘രഹ്യ’ ‘ദിലീപൻ’ എതാടു ഭേദിപ്പരന്നാർ
പരിശോധിക്കുന്ന നാജരാജ്യം പണ്ടു കൈവിട്ടുപോലും
ഹരി! ഹരി!! കലിയാമിട്ടുപ്പുകുലത്തിലിന്നും_
തിരി യുതിനയാടു ചെയ്യാനന്നുരീ മനാലിപ്പു.

ന്നു

ക്ഷമി കിമപി ഭവിച്ചോ രാജുരക്ഷാന്തരമത്തിൽ
ക്ഷിതിപന ജരംതപം മുലമാലാസ്യുജണാഡി
ഇതി പിരപിരം ദാരോമാതാരിപ്പേജാതി നീച_
ആരുതിയിലൊങ്കിലും വക്കാഴ്ചരംഗമുണ്ടുപോയി.

ന്നു

തന്നെ ഒപ്പതിവയ്ക്കും ഭരിംബയയ്ക്കും സപ്രകീയം
പദ്ധതാനു വെടിഞ്ഞു മാന്നുനരണ്ണാം കരിഞ്ഞു
ഉദ്ദേശ്യമുള്ളപക്ഷിമുംനുമാന്നു. പ്രാംന്ത്യാം സ-
പ്പാദമിവിടു. വിക്രിന്വും പക്ഷിസംഘാ കന്നാട്ടക.

ന്നു

அதில் ஸ்ரீவூஸ்ரீ மணைக்கருஜான்
கஷிதிபங்களிவந்தான்பூத்திக்கலன்தி
முதிர்மதுலகீத்து சேன் குறைஞ்சொடு-
விதி டுவி யுக்டின்தங்கிளே மநங்கா.

ஏ

ஒஷகிரௌத் தூபேந்து வாழுமிக்கன் களை-
டுஷலாந்தங் பொனிக்கா காஸங்கவகிட்ட
மிசுக்கல் பரமகண் நிண்ணுக்கு, கணிமபூங்
வழியைக்கியதுங்காக்கிலோ நாகிலோகம்.

ஏவு

க்ஷமாயுஷ பதி வாஸிடுன் குனிமெந்தொடு-
வமலஹு ஸ்ரீவூஸ்ரீ காந்தாவாக்கிட்ட
விமாரிதியிட்ட விழுது“நோய்யிப்புநம்” மாகு
ஸுமாரிதந்தாரதத்தைப்பூஷ்டு ஸஂஸ்திஜூ.

ஏங்

நான்தினமதியம் செய்தேயா! ராவனான் த-
நாஷனயிவஸி ஜூ; லகநிடைக்கமாயி
நாஷபதிவஸி ஜீடுன் குனிமெந்தொடு-
வினாக்கல் பரமாத்திக் தாஸநன். வீஸா தீட்டு.

ஏ0

ஹுயுஷ பதி வாஸிடுன் குனிமெந்தொடு-
வதுவக்கடுமாந்தாஸப்புப்ரகாந்தபுதோவாக்க
ஜூத தயடிதிசேக்கங் வெதுளித்தொங்கிப்பூ-
நாஷக்குநட மந்தூபிற்குடி நாநோடிதோடு.

ஏம்

நான்தினமவிடத்திக் சேன்றிஜூ; நாராஸாங்
யா, மகர, மிவரிக் கொத்துமத்துந்தமிலூ
நா பவநவிலாஸாக்க காந்திக்கலாலி லாக்கு-
நாவிலிஹ வியக்க செராமே. நீராமேவு.

ஏவு

പലപല ഗ്രണ്ടേമും ചേന്ന് തന്മറ്റിരതിൽ
ചലരയിത്തുണ്ടും കൂടുമമാട്ടുവൻ
അലസന്ധനയാളാം പതിയേംകൊത്തു ധന്തീ
വലയഉണ്ടാക്കും ചെയ്യു ചേണാൻം ധാണാൻം,

രൂ.

കരളിയവനസ്തുങ്ങലേരില്ലായ്ക്കുലം
ഹര! ഹര!! ബഹുണ്ടും; തെള്ളുമില്ലപ്പുലാക്കം
ധരണിവരനസുയകാരനാണണാവമും
ധരയിലമ ഗ്രാന്തിൻ വിദ്ധവും വന്നകൂടാ.

രജ'

ജനഹിതകരനമിപ്പാത്മിവനോത്തിട്ടേവാൻ
മനസി ദ്രിഡിമാനം തെള്ളുമില്ലായ്ക്കുലം
ഘനരസമാട്ട ക്രൂപാലോകനത്തിനം വേണ്ടി—
ടനവധി ദിനമാക്കം കാത്തു പാത്തിട്ടേവണ്ടാ.

രഥ

കരവിഷമമവന്നില്ലതു കാഞ്ഞണ്ണരാളില്ലാം
മുജജവമറിവാൻ ദ്രവ്യാഖിഡില്ലായ്ക്കുലം.
ഇങ്ങളിടനാട്ട സമാനം ഹനാ! ദ്രവ്യാഖി എനം
പുരാഷനതു ഭവിച്ചുതു കണ്ണു കംണാനാതാംനോ?

രൂപ

സുമവിഷമവിഭാഗം സത്ത്വമില്ലാതയാക്കം
അമധികമണ്ണജ്ഞം ഭീതിയുണ്ടാക്കമാക്കം
സുമഹിതത്തരക്കുംഞ്ഞാംക്ക വിജ്ഞാ വരുത്തും
കിംപി തിമിരഞ്ഞല്ലും ചീത്തിട്ടം ചിത്രംദേശം,

രൈ

നയുടുക്ക നഭരന്ത്രൻ തത്പരായിത്തണ്ണായും
സ്വയമവിലുമറിഞ്ഞിട്ടുന്നതുണ്ണുന്നതുലും
ജയമഭാന്യമില്ലാതക്കുമുണ്ടായിരത്തു—
പ്രയുട്ടുന്ന ചൃഷ്ടന്തി സാധുസന്പത്തിനുണ്ടി.

രബ്ബ

കിമോ വലിയമാദോധ്യീശവാസസ്ഥാപാത്രം
സുഖതി യുവമഹിഗനൻ “രാഖവമ്മാ” ഭിഡാനൻ
അമരനികരങ്കരൻ നിത്യമത്യസ്വവത്രീ—
പ്രമദാമാട വസിച്ചാൻ ചൊല്ലുടം തൽപുരത്തിൽ. എൻ

വിട്ടപണിക്കുള്ളടക്കം വിറലോകങ്ങൾ; വില്ലോ—
പട്ടത പരബ്രഹ്മന്നാർ പേര്ത്തു വാഴിന്തിജ്ഞം
കൊടിയ മഹാമഹേവം ഭാഗ്യദാക്ഷിംഗതോം
വടിവാട യുവാപുനഃശ്വരാ! വേണ്ടവോളം. റൂപം

പുനരവനിപതിന്റെ വന്നവഴി തന്ന പ്രിയജ്ഞായ
ധനമനവധി ധീമാൻ കോരിവാരിക്കാട്ടണ്ണ
ജന്മതിനവമാമീ വത്തമാനം ശ്രവിച്ച
മനസി രംഗം ആംഗകാണ്ഡ വാഴിന്തിച്ചു. റൂപം

“ഹരി! ഹരി! മഹിഷാകംഘടിലാഭവെച്ച ലക്ഷം
പരശ്രകിയ ത്രപ്യം തിന്നുമീവന്നുമേകാൻ
ധരിക്കിലപരാബിംഗാ? ത്രപ്പിക്കാംമെച്ച വൈജ്ഞം
തരാമാടിയ കൊട്ടപ്പുംനാപ്പുംശാഭ്രാമന്മന്മേഘം” റൂപം

ക്ഷിതിപസുതരിൽവെച്ചിട്ടുതമൻ മുഞ്ഞവൻ സ-
ന്ദതിഗണാശനി റംഗൻഭേദനവൻ മാനാലി
ക്ഷിതിയിതിൽ വിലസിട്ടം വില്ലോചാശസ്ത്രാശ്വി—
ട്ടതിയുതിശാം പുഞ്ഞൻ ഹനം! ഭേദാനതരത്തിൽ. റൂപം

അവിക്കലക്കത്തുകം രാക്കണ്ണാഡവൻ ലംബനിൽ ചെ-
ന്നവിഭാഗയിവസിച്ച വില്ല പാരം പഠിച്ച
ഭവി ബുള്ള പുകൾ പൊങ്ങം ജമ്മനിക്കുംതലത്തിൽ
കവിയുമതിരസത്താൽ പിന്നാജിഡന്നാനത്തി. റൂപം

അംകാലമങ്ങവിലരം
വകാണത്തിനൊരുക്കി യുറോസ്റ്റിക്ക്
തൽക്കാലമപ്രദേശം
ദാജ്ഞാലബവലാൽ കട്ടങ്ങിപ്പോലായാം.

വുഡി

ശരിയായ്ത്തന്മാട്ട് പിന്നെ
തിരിയേ വന്നത്തി ലഭാനിൽത്തെന്ന
പരിചയാട്ട് ഗ്രൂഡോമിനിമേര്
ഗിരിജാജാനം പിതാക്കൾ ചെയ്യുകയാൽ.

വുന്നി

ഉഷകളളി റണമിതേരം
രൂക്ഷന്തു നാള്ക്കേരമതിയേലാരം
മക്കന്ന ക്ലൂപ്പലനവധി
നില്ലൈന വണിക്കപ്പേജാഗമിഹ സദ്ധം.

വുരു

വാട്ടനം ലോകരവിലം
ക്രൂട്ടനം ചരക്കക്കിക്ക വിലജയരം
അത്രു മനാമാട്ട ക്രൂട്ട
ക്രൂട്ടനം ജനങ്ങളുമിന്നുമിഹ.

വുപ്പി

“ഒക്സരിഹ യഗ്രവലവാൻ
കേസരിവരെനന്നപോലെ വിക്രാന്തൻ
ഭാസ്യരന്നടന വര്തംപോൽ
സാസ്യംസ്യരനരജഗ്രാഫിംബാം.

വുന്നി

ക്ക സുവര്മിശ്വിന്നല്ലോ
വയമിനിയെന്നാളളി ശകയാ ക്കണ്ണാം”
നിത്യപിച്ചിന്നിപ്പിനെ നരപതി
ക്കന്തിശശാളളിന ചേരാസാ കീവെനയ.

നം

നൃപസുത്രനരവിനാക്കൻ
കപടവിധീനം പരിപ്പിലതിങ്കുകൾ
ചപലതകർ വിച്ചമന്ദം
നൃപതിലക്ഷ്യനാകിന്നാൻ മഹാന്നന്ദം.

ന്നൂർ

‘രത്ന’ മാനിനിമാർമ്മണി-
രത്ന നൃപവുത്തി ലളിതത്ത്രഞ്ചാത്തി
പ്രത്നം ശാസ്ത്രജ്ഞം ലഘു-
യത്നാ കൂടാതേഹാ! പറിക്കുന്ന.

ന്നൂർ

‘വിലാസിനീ’തി പ്രമിതാവ്യ തെട്ടം
വിലാസിനീമാലിക രാജവുത്തി
കലാഭിരൂപ്യം ഭി ത്രസ്തപക്ഷ-
നിലാവിനേപ്പാലെ വിളങ്കിട്ടുന്ന.

ന്നൂർ

സത്രാലംഖൻ സമസ്യപ്രമിതയ്ക്കുണ്ടാണോ-
ഭാരദാരൻ സട്ടത്രും-
പത്രാമാത്രാദിസേവാപ്രമുഖിതപ്പേരുകൾ
ചല്ലുവന്നാം മാട്ടുപെൻ
കൂത്രാകൂത്രാത്മവിഭാഗൻ കൂത്രവൈശ്യം സുകുതൻ
പാത്രലം കരിത്ര പാത്രങ്ങൻ
നിത്രാന്തങ്ങാശവബ്രതിരസയരി എലി കു-
നിച്ചു കന്നിൽച്ചുരേണാ.

ന്നൂർ

ഇന്തിനെ “ശോശ്രീശാഖിത്രുവരിതി” അംഗം
സിംഹാസനാദ്ദേഹം മെന്ന
എംബംസർജ്ജം കഴിഞ്ഞ.

ಮೈ ಶಿಂ ಸ ರ್ವಂ.

ಯಿಂಜಾವಣೆ ಇಪಗಿಂಡಿಗೆ
ಗಿಂಧು ಸುಖಭಾಷ್ಟ ವಾಣಿಂಡಂ ಕಳಲು
ತಿರಬಂಧ ಯಲ್ಲಿಯಿಲ್ಲಣಂ
ಯಂಬಂಗಿಗ ಚೆಲ್ಲುವಾಸ್ ಕಷಣಾ ಕಿಟಿ.

೪

ಕಷಣಂಗಾಸರಿಶ್ಚ ವಿಂಗಾ
ಗ್ರಣಂ ಬಾಸ್ ಭೇದಪರಂ ಪುರಾಪ್ರಕೃ
ಗ್ರಣಂ ಮಹಿಂ ಮಹಿಂ ಮಹಿಂ
ಕಷಣಮಿಂ ಗಿರಂಜಿಷ್ಟುಮೊ ನಿಂಜಿಷ್ಟುಗೊರ್ಪಾರ್ಪಿ.

೨

ಪ್ರೇಮಂಭಂ ಇಪರಂಂ ಪ್ರೇ-
ಗೆಂಂಗಂಗಾಯಂ ತಯಿತಂ ಪುರಾಪ್ರಕೃ
ರಾಂಗಾಂತ್ರಿಕಿ ಮುನಂ
ಶ್ರೀಂತಿಯಂ ಸೀತಾಹಂಗಾಪೋಲ ಮತ್ತಾ.

೩

‘ಬೋರ್’ಯಿಂಡಂ ಲಿಂಗಂ
ಕ್ರಿಂಧಂ ಒಂದ ಮಾಂಗ್ರಾಂತ್ರಿಕಿಂಧಂ
ಜೋರಾಯ ಇಪತಿಹಂಗಾಕಂ
ಶ್ವಾರಾತ್ರಾತಂ ರಸಾಸ್ ಪುರಾಪ್ರಕೃ.

೪

ಉಂಹಂಗ್ರಣಂಗಂ ಶ್ರು-
ಪ್ರಾಂತಂ ಮತ್ತಿರಾಗಿಯಿತ ತಾ ಚೆಗಾ
ತಾ ಗಾವಂಗಂ ಕಷಿಶ್ಚ
ಪಾವಿಯಿಲ್ಲುತ್ತಿಮಿಯೆಗ್ರಂಥಂಕಾರಂ.

೫

ಎಂಬಿಪುಸಮಂಬ್ರಾಪನ್
ಮಂಬಾಯರಿಹಾಯ ಮಹಿಂಗಿಹಾಂತ್ರಿಕಿ
ಮಂಬಾಹಿಪ್ರಕಾಶಾತಂ
ಮಂಬಾತ್ಮಿತಿ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಕಣಂ ನಿಂಘ್ರಾಹಂ.

೬

ജലയ്ക്രതവവദ്വത്താൽ
ജലമവിടക്ക്യസ്താവി ബഹു സുലഭം
ഡലരഹിതാ സ്ഥടികസമം
പലതരമിതു രോഗശമനമുണ്ടാക്കം,

ര

പാരാത ലീപയത്രം
ധാരാളം തങ്ങപുരത്തിലത്രുദ്ധലം
നേരായെ രാധും പകലും
നാരാധണ! റിവ!! മഹാത്മതം ശരിതാൻ,
വ

ചൊല്ലാന്ന് ഫവനയത്രം
നില്ലാതവിടത്തിൽ വിത്രുമതുദുലം
എല്ലാഭല്ലാഴമവിടപ്പുര-
മല്ലംസാൻ സുരഭികംലമാണോത്താൻ,

ഒ

മോട്ടാർവണ്ടികകിടി സുലഭം
കിട്ടാതവരില്ല; എതാനാക്കാണ്ടവിട
നാട്ടാരവിടയുമല്ലപ്പും-
മൊട്ടാക്ക വസിച്ചിട്ടുന്നപോലുകയോ!

മു

വുഗ്രമുഗ്രാലകളിൽ ബഹു-
വുഗ്രമുഗ്രാണാഥാവറദയൈക്കണ്ണാൻ
ജഗതിയിലുള്ളവിലജനം
ജഗതീശപരസ്യാഴ്ചിയോത്തു വാ ത്രീച്ചം.

മുമ

കതിരപ്പുറത്തു കേരീ-
ടക്കിരഞ്ഞും യെന്നിവവട്ടിടനു കളി
ക്ഷിതിരമണം രമണിനയാടു-
തതതിരറക്കാത്തുവലേന കണ്ണ തദ്ദു

മുഡ

ഉപ്പിംഗനങ്ങളില്ലാണ്
അപ്പികരണാലു കൈക്കരണാശാലു
അമ്പ്പുകളാലു പിന്ന-
സ്സുപ്പുകളാലുനയനിവകൾ കണ്ണടി.

മന

മട്ടാളി തതരമേരം
പട്ടാളിക്കാരനേകമുണ്ടാവിട
ഞെട്ടാളതവനവനവഘാട
മട്ടാക നിന്ത്യാലിഭിഡം വേണ്ടാ.

മര

ഉലകിൽ പെട്ട പദാത്മം
പലതരമണ്ണണട കാഴ്ചയേസ്താവിൽ
മരലരഹിതമവകർ കണ്ണാൽ
ഫലാമരന്താങ്ഗതണ്ണം,നന്നതമഹാ!

മരി

പലതരമാളിക്കൂട്ട്-
സമലമുണ്ടാവിടത്തിലായാവകർ കണ്ണാൽ
വലരിപുഡവനത്തേക്കാർ
വിലക്കിവകർക്കുരുമന്ന തൊന്ത്രിച്ചാ.

മന്ത്ര

സ്സാനാശനശയനാടന-
പാനാലപങ്കരണാകമനിവാളിലാജ്ജപ്പാം.
നൃനാതിരിക്കതാകമനിവാഹ
നാനാ വസ്ത്രകൾ സുലഭമങ്ങറാം.

മര

ക്രഷ്ണ മഹാൻ മാടന്റുപൻ
വന്ന മസാലപന്ന കേട്ടുകൻ കുണ്ണമാൻ
വന്നതുടങ്ങി മഹാന്മാർ
ഒരാന്ന കഴിഞ്ഞാലുട്ടു മാനാന്മാർ.

മവു

ഉള്ളാഗ്രഹമാരതി-
വിള്ളാതികൈത്തിയുള്ള ധീരമാർ.
സല്ലോ ദ്രോഗനക്കാണ്ടാ-
നാള്ളാഗ്രഹമാടങ്ങ് വന്നടൻ്റെ കണ്ണാ,

ചന്ദ്രം

ചൊല്ലാന്ന് ഭ്രാഹ്മാ-
രൈല്ലാവശരയും യദ്മാച്ചിതം കണ്ണാ
സല്ലോപാദികളും പര-
മല്ലാസമവക്സേഷിമുണ്ടാകി.

രാഹം

വന്നാന് പട്ടണങ്ങളിൽ-
മുന്നായിട്ടുമസ്ഥലത്തിൽനിന്ന് ഗ്രഹം
സവാലിത്തവുള്ളതാം
ബോധാനന്നഗ്രഹത്തിലെപ്പണ്ണുന്നാളി.

രാഹം

അഭ്യാതകണ്ട നാഴിക-.
യഞ്ചാറിഹ വീതിനിളുള്ള പുരം
വഞ്ചാത്തെപ്പും കണ്ണാൻ.
നെഞ്ചാകെ നിറഞ്ഞ ക്ഷുഗ്രക്കേന ഗ്രഹം.

രാഹം

ചേപ്പള്ള പുരുണം സ്വല്പം
കോല്യം മധുരാശിന്ദന. നിഗരത്തിൽ
നാലുനിലയുള്ള മേടക്കിൾ
നാലഭ്യാല്ലുക്കിലെട്ടുപത്രം.

രാഹം

അതുനിലയുള്ള വീഴ്ക്ക-
ദ്രോഹമേഹാഃ നൂറിലങ്ങ് വോധായിൽ-
അക്രവതിനാവയിൽ ജീവ-
മേര്മിലക്കിടിക്ക ലിപ്പും? മുഖം രംഭ.

രാഹം

ചില്ലിത്തെങ്ങ മേടകൾ
 ഉപ്പിട്ട് ജയിജ്ഞമേറുമയരത്താൽ
 തെപ്പില്ലന്തമിതിൽ ചൊളി
 ചൊല്ലിട്ടിവന്നോക്കിബെന്തഫോ! കാഞ്ഞം,

ര.ര

മില്ലുകൾ ദയുരാനിയിലിക്ക
 തെപ്പിഗണിജ്ഞചവും എല്ലാനുരഞ്ഞണാം
 നല്ലാൽ വോന്വചില്ലുള്ളവ
 ചൊല്ലുക വായ്യാക്ക നൃവിലും കൂട്ടം.

ര.ന

പലവിധിത്രപ്പണിയുട
 വില്ലയേറിട്ടും യാന്ത്രം ഫോരല്
 ഉലകവിലം നിറയുവടി
 മലർമകൾ വോന്വചിൽക്കിനാലിജ്ഞനാ.

ര.ര.

പോഹമയയത്രവില്ലുക-
 ഇംഗ്രെ! പരിപ്പതിനോരിസുള്ളം
 നൂഹി മധ്യരാനിയില്ലുരാം
 മച്ചിമകലന്നായതുണ്ട് വോന്വചിൽ.

ര.വ

ഇണ്ടിനെ വെള്ളമഹിതലുണം
 തിണ്ടിന വോന്വചുരം തുദാ കണ്ണാൻ
 മണിമയഭാത്യികം
 ചൊണ്ടിന ധുകർഡുണ്ട് മാട്ടുമീന്റുന്.

ര.ന

വോന്വചിലും നശേന്റുന്
 തന്വാം കണ്ണ കൂപ്പി ധന്വന്നാർ
 രവാളിം സ്വപനതിയന-
 സന്വാദ്രൂപക്കാരയെന്തു കുംണഭാട്ടി.

ന.ഡ

അവിടത്തിൽനിന്നും പിന്നീൾ¹
ടവിളംബുരു പോകി മാട്ടുപാലൻ
ഭവി പലദിക്കിലുമാശമ
വിവിധവിഭാഗങ്ങൾ കണ്ണ മോളിച്ചു.

നൂ

കാളീച്ചു ടുകർ മതിയെ-
കാളീഷ്ടുഗ്രണമാടാത്ത ഭ്രാലൻ
കാളീപലങ്ങൾ വിലസും
“കാളീഘട്ട”ത്തിലെത്തിനാൻ പിന്നു.

നൂ

ചാരണഗീതം ത്രിജഗൽ-
കാരണകാരണമമ്പാതരകങ്ങാം
ചാരണവമത്രുഗ്രഹവം
ചാരണവിജാട ത്രുപ്പമങ്കു കണ്ണ റൂപൻ.

നൂ

ഒഴുകും മിചിനിരാക്ക മഴി
കഴകിക്കാണ്ണാദേരണ ചണ്ണിക്കൈ
തൊഴുതമ ക്ഷതിരസാഖീയിൽ
ഒഴുകിക്കാണ്കീവിയം സ്കൂതിച്ചു റൂപൻ.

നൂ

“പട്ടപ്രമുളു ഭാനവൻ കട്ടത്ത പോത്തിനുള്ള മെ-
ഞ്ഞുട്ടു ശൈഞ്ഞവിഞ്ഞമാന്നട്ടു വനിച്ചു വിശ്യാ
തട്ടത്തിടാത്ത വികുലം മട്ടത്തിടാതുടൻ കതി-
ചെച്ചട്ടുചാടിട്ടു നിൻ. തുട്ടത്ത ത്രപ്പം ഭേജ.

നൂ

മതിജ്ജു നയമുടിച്ചു യതിപ്രഭക്കേണ്ണിവും
സ്രൂതിജ്ജു ചേന്നിട്ടുവിധം സ്കൂതിച്ചു നിന്നിട്ടുവിശ്യാ
അതിപ്രവീരനാക്കമദ്ദിതിപ്രജാമന്മുഖക
കതിച്ചുചാടിക്കുടുടൻ പതിച്ചു നിൻ പദം ഭേജ.

നൂ

ബുദ്ധം പെത്തതെ കാസരാസുരന്നും ചീത്തമസ്യക-
സഹലം തകരുന്നകാണ്ട നീയലം ചവിട്ടിട്ടം വിഡ്യേ
ധില്ലുംയിലുന്ന പൊങ്ങിട്ടം ചപ്പലന്ന് സജ്ജ നിസ്തനം
മലാ കളഞ്ഞിട്ടു മേ മനസ്സിൽനിന്ന ചണ്ണിക്കേ! നാശ

സ്വന്തമിത്രസന്ദേശം പരിശ്രമിച്ചിട്ടുന്ന മട്ടിലാ-
ക്രമിച്ച കാസരാസുരൻ അമില്ലുതിനു മസ്യക
ധിലിസ്യിൽനിനി മദ്ധലപ്രമിത്രസന്ദേശവാനപ്പിതം
അമിച്ച തുള്ളിട്ടം പദം നമിച്ചിട്ടുന്ന തോൻ തവ. നാവു

ആശേ! സുരാനമൻപദ്ധതിയേ! പദാഖ്യാസവക-
സ്ത്രിയേ! കൃതാസുരക്ഷതിക്രിയേ! നമിച്ചിട്ടുന്ന തോൻ
ജയേശവല്ലഭേ! മഹാദയേ! സദാ നിരസ്യതൻ-
ഭാഷ! മുരാറിപക്ഷജാലയേന്നുവരുന്നിതേ! ശിവേ!” നാന്

ഉർക്കടക്കത്രാ റിവതൻ
തുക്കശലേചം സ്ഥിച്ച വദിച്ച
അക്കത്തിലമ നഃരന്നൻ
കർക്കട സമസ്യവും പ്രഭിച്ച.

ര'0

തർക്കാലോചിതകമ്മം
വിൽക്കാതാന്വാക്കയും റൂപൻ ചെയ്ത
അം ശാർക്കഷൺമണിശ്വോഭാ-
ത്രം പിംജവന്നു തെളിഞ്ഞുന്നു പുരാപ്പേട്ട.

ര'2

മന്ത്രരോമൻ ദൃക്കിൾ വൃഥാടി-
ജമാദരാ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നു
ധിഃരാത്തപസൻ നരപതി
ദോഡാടണ്ണങ്കു ചെയ്ത ദൃഷ്ടവണ്ണം. ര'2

അതുകാർത്തിൽ വിള്ളേണ്ടം
രാകാശരിപോലെ കീത്തിയുള്ള ഭ്രാഹ്മ
ചൊവകംന്ത ചെന്ന പിന്നു
അതീകാശിയുറിയിലെത്രയും കേരും.

ഈരു

ശംഗയിലപ്പ മനജേശൻ
മംഗളമഹിംവിധത്തിൽ മജ്ജിച്ച്
ഡംഗവിഹിനം കണ്ണു
ലിംഗമയം വിശ്രദ്ധനാധനിവത്രപം.

ഈരു

ശ്രോദാനം ധനദാനം
ശ്രദ്ധാനം പാരമനാചയദനം
ഭാലായ്യശാലി ഭ്രാഹ്മ
മോഭാക്ഷം പലഭാനമീപിധം ചെയ്യു.

ഈരു

ശംഗാനദിയേരുമുട്ടൻ.
ശംഗാധരദേവനേയുമഖ്യവൻ
തുംഗാമലക്രതും ദി-
സ്ഥുംഗാദികൾ പോക്കുവാൻ സ്ഥിച്ച വിഠം.

ഈരു

ശംഗേ! കൃതവ്യാളുംജ്ഞുത-
ഡംഗേ! നാരാധാരാശ്രിതലജാതേ!
തുംഗേശാരമശലിഗ്രാന്തിള്ളത-
ഡംഗേ! തൊൻ വേതിവയ ഭജിപ്പുണ്ണേ.

ഈരു

ഉഞ്ചകടതിമിരുങ്ങശ്വര-
മംഗലപ്പും പോകിട്ടനാവള്ളം നീ
ഉടിക്കനിവേദനമംലത്തി-
നാൽക്കരാമപ്പാം മുടിച്ചുകളിയുനാ.

ഈരു

ഗ്രവതിക്കും ഡവിപ്പൂന്
ഗ്രവതി! നിന്ന് തീരവാസമാനാല്ലോ
ജഗതി നിന്നാൽ കാരണം-
മഗതിക്കംതന്ന് ദ്വിവമവിലാമാഴിവാനം..

രം

ഡവന്നങ്ങളും ദ്വിവൻ സാഹ്യം-
ജവനമാട്ട് സംഗ്രഹമാക്കിട്ടും മുനികർബാ
രിവ! രിവ!! നിജഗ്രഹിയ്ക്കായ്
തവ തീരത്തിക്കൽ വന്ന വാഴനം.

രം

മായനമാഴിഞ്ഞതിന്റെയെഴു-
മായവൻ ഗ്രവാനന്റെ സങ്ക്രാംഗാശനത്തെ
മായ കട്ടപ്പൂന് ബൈഹ്രസ-
മായവിടേച്ചാല്ലോമായതൊന്നമതി.

രം

സുഃഭൂതിജനവും വെഡ്യും
വരമാകിയ താവകസുവാദേഹാധിം
തിരമാലകൾ മറിയുന്നും
പരമഞ്ജണങ്ങളും നിഃഖലാധിം;

രം

ജലപാനതിന്നന്നയും
പലപല ജന്തുകൾക്കുതന്നു നിന്ത്രാദം
ജലവാഹനലീലകളിൽ
ചുലരമ്പിതമുഖിച്ചിട്ടുന്ന വെള്ളാദം;

രം

ഇന്തിനന പലപല ഭേദാധിം
തിന്തിന നിന്നചൂതതീരഭേദത്തിൽ
പൊണ്ടിന രസമാട്ട് വാഴാ-
നിന്തിനി യോഗം വരുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു നീ.

രം

സാരഗ്രാമാത്തിച്ചം ഫല_
ഭാരാമഴം ഭരീവുക്കുലതിക്കേശം
രാജുപരമിടതിങ്ങിച്ചം തവ
തീരമഹോ! സകലലോകരമണിയം.

രഭ

എഞ്ചം പ്രസിദ്ധമിന്തു വുകൾ
പൊങ്ങം നിന്ന് വിമലവാരിവുരത്തിൽ
മുങ്ഗം ജീവന്മാര്യ
പൊങ്ങംവാർ നിയതമീശ_രമാരം.

രിന്റ

വിശ്വസമിതി, ലഭ്യ, സ്വാധീക-
ഷിശ്വരഹകന ചെയ്തിച്ചന്നതുപോൽ
ശ്രാംക്രമപ്പെട്ടിയിവണ്ണാ
ശംകു_തയാം വേതി ഹന്തി! ചെന്തുന.

രഭ

നിന്നിൽ കേടി ദൈപ്പം_
നെന്നിൽ കൂപകിന ചെയ്തു ജവനസുംതു!
മന്നിൽ പലതുണ്ടിന്നവ_
തന്നിൽ കൊതിയിശ്വനിജ്ഞ ലവശലം.

രിവ

സാരം ചോരാത്തില്ലും_
സാരം നീഞ്ഞം മടിജ്ഞവാൻ വീഞ്ഞം
പാരം കൂച്ചം തവ ജല_
വുരം വൈഹ്യരസമയം മുഖം ഷുരം.

രിന്റ

വാഗ്രീശകരകജംഞ്ഞ!
ഭോഗീശ്വരഗയനമാരണനാളിനഭവേ!
ധോഗ്രീഗ്രേസവ്യമാനേ!
ഭാഗ്രീരമി! നിന്നന താൻ ഭജിജ്ഞനോന്തു?

ന്റു

“രൈര! ശാങ്കവമുഖം!
രകരിതന്നജീവനാമ! ശിവ! ശാശ്വാ!
കിഴരനാമടിയനിലിലി
നിക്കണാമുത്രരസം സുവിജ്ഞണം.

ന്നു

കരണാമുത്രരസമിതു രക-
വരവാൻ ധന്ത്വാർത്ഥനാ ചെങ്ങുണം.
അഭ്യത്തരതു ധമ്പുക്കളി-
തൊത്വരാഖരിവാനമുതു ചെങ്ങുണ്ണം.

ന്നു

രൈ മുനിമരകരൈ നന്നായ്
നിപിച്ചിച്ചുക്കാന ധമ്പാഡണാമുതും.
വിത്രതു പ്രഭാറിടം മ-
രാബ മുനി മരാബ ചൊല്ലിടം ധമ്മം.

ന്നു

പുരശ്ചാത്തമനതപദഃ നി_
ന്നത്തല്ലുംകാഡിച്ചന മാതവൻര
ഗ്രാതരമാം സിലബാന്തം
പുരാഷ്മാക്ഷാക്ഷമരിയുവാൻ വയ്യാ.

ന്നു

എന്നാലിഹ ശിവ! രൈര!!
നിന്നനാമം ചൊൽക്കയും വേപ്പും
നന്നായേജിജ്ഞിയും താ-
നിന്നാലബാഹിജ്ഞകിൽ പരം ധമ്മം.

ന്നു

പുരശ്ചവരണജ്ഞനൻ പ_
ണ്ടക്കൈത്രാ നിന്നപദം ജീഹൃതിനാൽ.
തെങ്ങാതെരയന്പുകൾ ത്രകി-
ശരാവണസന്മാനതു കലവചായ്യാ.

ന്നു

പാരാഡ്യുമുനിഗ്രന്ഥം
പാരാഡ്യ നിന്മപദം ഭജിച്ചതിനാൽ
അത്രാൽ പ്രധാനം അനുഭവം
നേരാൽ ചേരുന്ന പുത്രന ലഭിച്ചു.

ന്നം

മനം യദിപതി കൃഷ്ണൻ
നിന്മംഗം പാത്രം ചെത്രം സേവിച്ച
എന്നതിനാലബ്ദീഗവാ-
നന്നാഴകരിയ തന്മാജനാഖി..

ന്നവ്

ക്ഷേമൻ പ്രജാപതീനാൻ
ക്ഷേമൻ സപ്തത്തിനാം ഭവാൻതനന,
ആക്ഷ! ആക്ഷിപ്പുത്രകാരനാ-
മക്ഷണാമേ.നഷ്ടനായിഫേറുക്കു മനം.

ന്നൻ.

അളിവാറ നിന്മമഹത്പം
കളിവായല്ലോ.ചുരുക്കിയുരുചെയ്യാൻ
നളിനജ,നത്രനക്കാണഭവൻട
ചൊന്തി ചൊല്ലിച്ചയാരുളിരസ്സുരത്തു ഭവാൻ.

ന്നാ

നിന്നന്നബ്ജിപ്പുവക്കിയ
പിന്നന്നബ്ജിപ്പുടന്നുടന്നു.വര്ണം സൈവ്യം.
നിന്നന്നബ്ജിപ്പുവക്കിയ,
പിന്നന്നബ്ജിപ്പുടന്നു.വര്ണം ദിവം.

ന്നു

അതിനാൽ മഹാജ വെടി-
തെതകിഭക്തിരസം കലൻ തവ ചരണം
മതിക്കില്ലംപ്പിച്ച സ്ഥാ
മതിക്കുന്നു പരത്തുപതേ! ഭജിപ്പാൻ നിന്താൻ.

ന്നു

നിക്ഷേൽ ഭജിച്ചുകൊണ്ടവാൻ
സകലിച്ചാലുമുണ്ട് പുരുഷന്നും
ഒങ്ക വെടിഞ്ഞതിനാൽത്തോൻ
ഒങ്കര! യമനനജയിച്ചു നാഡി പുരാ,രൂപ

ജൂ ജൂ കൃത്യാജ്ഞയുായ! ശിവ!
ജയ ജയ വിജയപ്രധാരകിണാധിനീൻ!
ഭയമൊഴിവാനതിംബല്ലരസ-
മഹമായേ നിന്ന് ഭജനമാത്രു തരണം മേ?രൈ

അംഗാരയനവനിക്കിനെ
ശംഗാശംഗാധരസുവണ്ണമിം തദ്ദം
ഓഗമമാഴിഞ്ഞു ജപിച്ചതി-
ഡംഗളമാക്കംവിധം സുവം ദൂണ്ട്.രെ

“പില്ലു”യിലുമ ഗ്രഹാവര-
ക്കല്ലിവണനത്തിട്ടുളിച്ചു വൃത്താന്തം
തെള്ളിനി മടിക്കാതിഹ
ചൊല്ലിട്ടവൻ കേട്ടുകാരിംവിനന്മാക്കം.രൈ

നല്ലമാട്ട് എപാറമത്തോ-
ലുലകിമതമോ! രസിച്ചുകാണിളക്കി
കലയുടെ നിധിയണ്ണയുന്നോദി
ജലയി രസിച്ചിളക്കിടാതെ നിന്നിട്ടോ?രൈ

ഗ്രീമാൻ വൈദിസ്ത്രാക്കി മഹാ-
ധീമാന്മ സർക്കരിച്ചു നരവരച്ചന
രാമാനജനാം കൃഷ്ണൻ
ശ്രൂപമാലക്കുരാനാഴ്ച്ചാല.രൈ

ఒషివివాచిక్కగొప్పాది
గిహయిలుతు లోకరణ్ణ కొణడాకీ
ఉషిగొవాయి వరుజిగొప్పాది
యైశస్థిషాణాన్ని నీపఁబలు తాడా.

ఏం

ఉతు మాట్లాడు బరిగావిట
ఫేషింగా పితామాణ గ్రహితిఁకు వూగాత్మి
మోహమాతిరోక్కుత్తివాం
శ్రీమాంబాకెండ్రామంగాతాఁ తోయం.

ఏం

పరమ కోణిష్టాశ్చసిగ్గు-
యరథాకులు సుసిసమణ్ణ వాగ్గాత్తి
తఱమాట వాషిష్ఠుగాయే
గిరివయిలు.సంయలవామావణ్ణమయో!

ఏం

వీరఁ గ్రేట్టుపాఁ మరులుం
యీరిగురూఁ శ్రీమిగుమిగురుఁ
సూరం కలుఁ వాపికపి
పూరం సుభయతిగల్పాత్తువాషిష్ఠు.

ఏం

వీష్టుశ్రేష్ఠాన్నిచుండి
కంట్లు.పిశేషిణురు పలర్కుమణ్ణుభేఁకు
ఎయిష్టుమాట పాణ్ణు దాఁగుతి-
శ్వాష్టుతయాట తీట్టుచెప్పు వచిపోలు.

ఏం

పుత్రానుకోణ్ణం చెప్పుఁగు
పితాతిథమీమాండ్రపుకులువిరిగ
ఇతమయాటమ యిరుబుఁతి-
ఎలుఁక మాణ్ణుఁ నిశ్చయిష్టు త్రిపురుఁ,

ఏం

പലപല ദേശങ്ങളിൽ വാ
ചൂലസംകുകൾമെല്ലാ മാടന്നുപമഹിഷി
പല റൂപവർഗ്ഗികളിടുക കി—
അലബസംഹാത്രം ഗ്രണ്ട്സംഭാഷണക്കേന്തി.

വും

വേഷിമഹാത്മാവിയതരം
ദേംഡകർമ്മാഖാവഭിക്ഷ പാക്ഷംവാർ
ഡാഷകർമ്മ മുന്നാലുവിയാം
ദോഷമഹാ! തെല്പുപോലുമില്ലപ്പോ.

വുന്ന

പണ്ണമലമുകളിലെഴും പ്രി—
ഗണമഹിഷികളിം നഞ്ചന്ത്രയ്ക്കിയുടെ
ഗ്രാന്താശാമോത്താത്തുളളിൽ
പ്രശ്നാദിവുമായുംവും തദാ രൂണം.

വുരു

പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളിലവർ.
പുണ്യം ചെയ്യാളുംഗണ്യമായും നന്ന
തിന്നും പതിനുംബുലവൻ—
വണ്ണം നൃനകളുവിശക്ഷ സംഖിച്ചു.

വുവു

പരിവാരങ്ങളുംടൊന്തി—
ചൂരിയെന്നനടൻ റൂപൻ പുരാപ്പുട്ട്
ശരിയെപ്പാനമുംവന്നാൻ
പരിചേംമു “ചെരുതുത്തി?”യാം ലിക്കിൽ. വുന്ന്

തൃവിടേചൈന മഹാജന—
മവിളംബം റൂപരന വിരുവാംകരിരുന്ന
അവികലമംഗളപത്രം
കവിയും റസമഹാചു നൃംഖനായും നക്കീ.

നീം

വിത്രയുള്ളതമാം നിജ-
ചിത്രമഹാലേഖയാത്രയുടെ വൃത്താം
തന്ത്ര കമിച്ചിപ്പിവാരാട്
പത്രഗണപ്രമിതമാകയാൽ ഭ്രഹ്മ.

ന്നൂ

കലവാഴകൾ, മണിതോറണ,-
ജലദ്വാന്താജ്ഞാൻ, പല്ലവസുമഞ്ചലം
പലതിബി വിലസും സ്വപ്നം
നല്ലമാട് ചൊന്നാനന്നതരം ഭ്രഹ്മ.

ന്നൂ

വലിയമ്മരാജതിരുതലാം
വലിയ ഗ്രാന്തിശ്വാസം നിവിലാരയം
കലാത്മഹാക്ഷതിരസാ-
ലഭിയും മനങ്ങോട് തന്ത്ര കണക്ക് ഭ്രഹ്മ.

ന്നൂ

ശ്രവരരാട് ചൊന്നാൻ തന്നാട
നവനവന്നാപ്രദേശവൃത്തതാന്തം
അവനീരപരമ ചെന്നാൻ
ജവനമാട് വൃഥ്രത്രയീശവദനത്തിൽ.

ന്നൂ

ഭ്രഹ്മകാജനയാം വൈഹ്യ-
ദിപാവലി റഞ്ചമാലപോലെ തലാ
സ്ത്രപാദച്ഛ്വായശങ്കായെ
ആപാരിജ്ഞം ഗ്രഹത്തിലുണ്ടക്കീ.

ന്നൂ

എനസ്ത്രംകാന്തി തെട്ടം
എനത്രമാമജ്ജഗസ്യദവയുചം
ജനമനസി താപാന്തി-
ജ്ഞനവധി വഷ്ടിച്ച ക്ഷേത്രിരസദ്ദേശം.

15 * ന്നൂ

పరిత్రమిలైమాలిక
మరికమణిమాలిష్టాలె త్రుషోన్త్రు
పరమావిష్టోషోత్రు
గీరవయి నీళ్లం లిగొం శోలిష్టు...
సుమి

పడవిద్దుల్లో శజ్ఞ రవయ్యం
తదవుపథకాత్మజ్ఞ తాత్త్వగిస్పగ్యం
ఇక్కెపత్తుంగాకాణ్డ గాయక-
అంగమిదెప్పుంగి గీతిగావిగ్యం.
సువు

అంగువవరాగతయిరిప్పుండ
ఇంతియాసం తిరికణ నీశిం జయిండ
ల్రకంట షఠియ్యగడ సేరె
ంకయిలభుగ్ంత్తు నీగొ గరుగుటుం.
సుసు

సారం చెంగిష్టుసి త్వులైజితగండ వఘ-
స్టుక్కింగాణాసపలిష్టు
పారం తాపం త్రుజీష్టు గ్రపగమ వ్యాపయే
ఉక్కింగం డరిష్టు
ఎస్పరం కణ్ణిగెరాబిష్టు పుత్రకమయికమాయ
మయ్యిలెప్పుం యారిష్టు
యీరంగుంణాయ నమిష్టు షఠిపాకమలం
తప్ప యంతీష్టిష్టుతాష్టు.
ప్రమం

ఇందిగం “గోగ్రీంగాపిత్రువరితం” అనిఉ
ఽ ఽ ఽ స సు ఽ ఽ ఽ ఽ ఽ స
ఏషం సంధ్యం కళిణ్ణ.

എട്ടം സത്ത്.

വരരൻ പരഞ്ഞിന് ശക്തിത്രാദിയാദാ
സുരമാരാധിപം നമിജ്ഞം മുഖം!
സമിരം നീ വസിജ്ഞന സംരഘഭാലേ
ചീരം പുണ്ണമായുള്ള വേദത്രിം നിത്രം.

യതിന്മുഖ്യസംഖ്യാക്കം താഴീയം
ആത്മപ്രാക്തനുപം ചിദാനന്ദത്രിപം
ആതിജ്ഞം വച്ചപ്പുണ്ണാഭാത്താലഗാഡ്യം
മതിജ്ഞം തമാ ഹന! കാശങ്കൂരു ക്ഷേമം!

വൈഷ്ണവാമനാഭിത്രാഭാസ്യരിപ്പി-
ബൃഥപസാരം ലഭിജ്ഞാഭിക്ക നൗഹ
ഈവിശ്വല്ലമാമീയനത്മം ദക്ഷിപ്പാനം
വീച്യാനഭ്യാ! പുണ്ണവേദസ്ഥനാൽനീ.

ജിതാഭാക്ഷിം കാണാഭത്രം ഭ്രൂംബമനം
ഇഷ്ടാക്കന്ന കാണാന്നാർ നിന്നെന്ന ആപം
ഇതാരോ നമിജ്ഞനിതാജാർ പിഠക്കൻ
ഹതാശേഷിസന്താപ! മാദയൾ! വിഭേദം!

രമാദേവി നിത്രം രമിജ്ഞം ഭവാൻതന്ന
സഥാനതിരിക്തനാഭിപ്പാതത ത്രിപം
മമാനനമാംഭട്ടിജ്ഞാഭിഷ്ടിക്ക
സമാധിസ്ഥരാം ഫോറിക്കിംഗ്കന്നാഫോറലു.

കഴിൽക്കാജയുമും ഒഴികാറ്റതദ്ദേശൻ
വഴിക്കന്നിഡി വാച്ചും ഭാഗാപോലു
തഴിജ്ഞന വാർത്തിനഭലുഡ്യം ശിരസ്സിക്ക
ക്രിക്കറക്കിനനന ഉപാന്നിസ്കിരിഡിം,

സ്രൂ

കലാനാട്ടബാലാക്രമാഭ്യാപസ്ത്രി-
വാലാസങ്കരി ചേര്യം ലഭാടം മനോജതം
നിർലാവേറര നിൽക്കുന്ന നീബോലുലതിൻ
പലാം തൊഴം ലോചനം സർക്കിപാത്രം.

ര

തിലപ്പ് തൊഴം തുംഗനാസാധുടം, സ-
ഞ്ചലക്ക കണ്ണഡം ചേര്യം ഗണ്ണധിലം
വിലാപ്പട്ട സലൈറ്റുമതിനേര സാരം
വെലുത്താവലട്ടത്തിട്ടേഖാപ്പായർജ്ജം.

വ

കുരുക്കുത്തിരല്ലാങ്ങളും കുമുളിന്തിൻ
കുരുതം കെട്ടത്തുന്ന ചാതപ്പിജങ്ങൾ
പെരുത്തിട്ടവിന്നുള്ള സൗഖ്യാഗ്രഹം
കുരുതോട്ട ക്കരം മുച്ചം മുശ്മഹാസം.

ന

സമുദ്രാദിതാതിസ്ഥിരങ്ങേക്കുന്തുഭ്രതീ
സുശ്രദ്ധാസമേതാ ഗുണം സംബത്തല്ലും
സുമുക്താച്ച മാലാരമാവന്നുമാലാ-
വർമ്മക്കം സദാ മാന്ത്രകം മാന്ത്രഭോം,

മ

സ്ഥിരിങ്കും മഹാദീശ്വരബാഹ്യം കണ്ണ നാലിക്ക
ധരിഞ്ഞുഗംഗാരംവചന്താംവൃജങ്ങൾ
തതരിക്കുന്ന കല്പത്തിലീവിശ്രേഷ്ഠല്ലാ-
രിരിഞ്ഞും വിശാലാന്തരം കുക്കിഡേം.

മു

കടിസ്ഥാനസംഘനമായെ തുണിട്ടം പൊൻ-
പൊടിഞ്ഞുംത പീതാട ചേരുന്ന വന്നു
മടിഞ്ഞാതെ ദേവാംശിസ്ഥലങ്ങൾ തുപ്പ-
ന്നടിഞ്ഞാരിന്തല്ലാജെഴും താന്ത്രപത്രപം.

മു

అగంతాసుం గ్లిబునీలుభూతి నిరై-
లుగంకూనీ ప్రమాణున క్రిష్టప్రతిష్ఠా
జీం తెవిట్చ కెతియాతి గ్రులుమాకూ
మంగ తెకి మోడెన కాణిగా నిర్ము
మా

ఎడిర! శఙ్కత్తుకాత “కాణాయవు” వ్యుం.
స్పురేగా వెణ్ణి బ్యు చూనీ కెతపొసనీ
గ్రాకంరఫోచ్ దాతికి ట్చం సింఘమాయి-
ప్పురా కాణిమాచాఖిపోవలభతు చిత్రం!
మా

ఇదిజ్ఞిత్తులుత్తుగ్రమం గ్రంథమ్ము
ఇదిజ్ఞునీ గ్రంథిరంబున్నాచ్చయాసం.
ఇదిజ్ఞుత వజ్రం వణించునావ్యమా
తటికుకెనితిచుఱుతుస్కామితాత్రు;
✓
మా

ఉచ్చాంశువాసులి సంసువ్యమాం
ఉపానీ పణ్ణ రెకికణాణాలి బ్యువ్యుత్తు
ఉపాంశుయి పారం కడప్పునీ తెండుగునీ
గంపుండుపుగ్గుచ్చుతాని! విజ్ఞేణ!
మా

యాంతాంతి శోపీజిగతిగా వెణ్ణి
బ్యు శాంతారగాం నీ పురా క్రుణ్ణుతేంత!..
యాంతాత్తుతాంతాకుత్తుపుంపి రెకిణ్ణ-
ణ్ణంతాకుం విరించున్నాధీషించుమకి!..
మా

స్పురుత్తాపమ్మునీ శ్రేణీస్పురుగుయీ
స్పురుత్తాపమ్ము కెకాచ్చితిగువ్వుగ్గు
స్పురుత్తాపమ్ము స్పురుత్తాపమ్ము
ప్రసం తెండుపుచ్చుంచు! మె మాయమిగ్గు.
మా

വടക്കിന്തെടുച്ചമ്പങ്ങളെന്നിനും വാഹം
ഭട്ടിന്തെടുച്ചമാറായിതേല്ലോ നിന്മച്ചും
തടിച്ചുഡി വൃഥാരിവള്ളും വൃദ്ധനം
പിട്ടുംതു മന്ദുവുംരാം ദ്രുംപനാർ,

മൻ

ഉവിച്ചിന്നമാം നിന്നെന്നും കാരണമുഖ്യലും
ബോജ്ജുന്നതില്ലിപ്പാഴത്താപമെട്ടും
ബോജ്ജുന്ന സന്ദുത്തപോരംപ്പും മാർ
ലവിച്ചേഡു മെന്നായതും തീക്കണ്ണം നീ.

20

വലുപ്പേഷിഞ്ചൊഞ്ഞു! സന്നാനകിനും
നിലപ്പും വല്ലിച്ചിട്ടുണ്ടു പാരം.
കലഞ്ഞിന്നും ചീസുരമുഖത്താരിലോത്താൻ
മലർച്ചുപണിപതേ! യന്നു! സന്ദുത്തപോരാ,

മന്ത്ര

കക്കംട്ടിലയോ ഏ കാചേലദിജന്നാ_
യെടുത്താലുാട്ടിയാത്ത വിത്തം മഹാത്മൻ;
കട്ടകന്ന അരിപ്രുമോട്ടിജ്ജുവാൻ ന_
നിട്ടക്ഷിജ്ജു സന്ദുത്തപേജിജ്ജു വേഗം.

മന്ത്ര

കന്തുജ്ജ യുജ്ജൽ പ്രസാദം നിന്മച്ചാ_
ലന്തമും വരില്ലായവനിങ്ങാതല്ലും
കനിച്ചുംതോതുനു കാഞ്ഞാധിവാന്നതാൻ
നിന്മച്ചാൽ ഗ്രഹിജ്ജുംതേവക്ഷമല്ലോ.

മന്ത്ര

നുക്കാറ്റി കമിജ്ജുനു നിന്ന് ഭക്തിജ്ഞാം.
സഹാധിജ്ജുംപ്രോംബമന്നാളും തത്പരം.
രംബദവി ചെണ്ണുനു അരിപ്രുമുഖം
പ്രമാണതാല്ലും ചേരകില്ലെനു തത്പരം.

മന്ത്ര

സ്വയം കമിഴ്ചുന്ന നിൻ ഭക്തനന്നം
സ്വയം സൃഷ്ടിചെയ്യും ജഗത്തന്ന തത്പര
ജീവം എക്കവറ്റം പോരിലേന്നാളും തത്പര്
ഭേദം വിട്ടു ചൊല്ലുന്ന ബീഭത്യു പീരൻ.

രണ്ട്

ഈവർഭക്തവീഴ്മം കമിഴ്ചുന്ന സാക്ഷാത്
ഭവൻ മഹാ! ഗാഗാധരൻ കാലകാലാം
ഭവത്ക്ഷതികര്യാജനത്തിൻ പിത്രപം
ഭവത്ക്ഷതനാശനാം ദേവഷിവത്തുൻ.

രണ്ട്

ശ്രദ്ധമന്ത്രം ചെയ്തില്ല നിൻഭക്തനാട്ടം.
സുധമ്മാം ചെയ്തിട്ടുത്രുംഡേണ്
സ്വദാശ്രമനാം ധർമ്മം പാരമന്നീ-
വിധം തത്പരമന്ത്രാം ദാഖിൽത്തുറഞ്ഞിലി.

രണ്ട്

ചിരംതാൻ മുവത്തിച്ച പാപത്തെഞ്ചല്ലാം
പരം ത്രഞ്ചപദാംഭോജനത്തെക്കിലേരം
അരാ സംഹരിച്ചിട്ടുവരാനാളും തത്പരം
സ്ഥിരാ കാന്മാക്കളുട്ടിജൻ ചൊല്ലിട്ടുന്ന.

രഘു

സദാ സ്വപ്നലോകരാ! ലക്ഷ്മീരാ! യുഷ്മാൾ
പദാംഭോജനവാരാഹാംഭാധിമദ്ദേശ്യ
മുഡാ മുഖിട്ടുനോക്കം സന്നാഹമില്ല-
നാഭാരൻ കമിഴ്ചുന്നതെ ചിത്രകേതു.

രംഗൻ

ആമിഴ്ചുന്ന ദാം താൻ ഭവാംഭാധിമദ്ദേശ്യ
ആമിഴ്ചുന്ന സംസാരദ്ധിവജ്ഞാലോല
നമിഴ്ചുന്ന യുഷ്മാൾപ്രസാദാനാരാധം
ഈമിഴ്ചുവരജ്ഞം കൂപാരീലാ! കൂപ്പി!

നാലു

മണര! കൃഷ്ണ! ഏശരേ! വിഭേ! ദാനവാരേ!

സുരേശ്യേ! മഹൗസ്ഥാംബുജാരേ!

ചട്ടേണ തപദാമ്പിപ്രയം ക്ഷുപ്തിക്രം മെ

തരേണം മുക്കും! പ്രഭോ! നിന്റ് പ്രസാദം”

നൂ

എവാ ശ്രീവിജ്ഞാഭക്തിപ്രചാരണസ്ഥാ-

പാത്രമാം സ്നേഹത്രതാ

അവനാക്കും മനോജനം നരചതിതിലകൾ

ചൊല്ലി മെണ്ണ സ്ത്രിച്ച

ശ്രീവന്നബോധ വാഴം നിജഗിരിസഭനേ

ചെന്ന പിന്നീടുണ്ടം

ഭാവം ചെങ്ങന്ന തന്റെപ്രയസ്സിയൊട്ടസഹിതൻ

പീനജോദന വാണി.

നൂ

ശ്രേഷ്ഠതപരിജ്ഞ ഗ്രാമമാത്ര നരേന്ദ്രമാത്ര-

ജ്ഞേഷ്ഠത്തി ഭക്തി കലങ്ങ വലിയമരാജത്തി,

ശ്രേഷ്ഠസ്വദേഹസഹിതം ബത! മാട്ടുചീ-

പുഞ്ചം എകിണ്ടു ഹരിലോകമണ്ണത്ര പിന്നെ. നൂ

സംസ്കാരക്രമം മുതലായിട്ടുന്ന

സർക്കാർമ്മാംബല്ലാം സ്വവരം നടത്തി

സർക്കാരവും സുജനങ്ങൾ ദിവം

സർക്കാർമ്മരജ്ജാക്കരയുമാചരിച്ച.

നൂ

ശ്രീതാപുരുഷീതലനായകന്നർ

ഈതാപുകൾ താഴസിയാത പിന്നെ

സ്ത്രീതാഴവാം രൂപ്യംജയത്തിരിപ്പാൻ

ജംതാനുഹം വിജ്ഞാവുരിജ്ജ പോയാൽ.

നൂ

അനന്തരം മാത്രവേരതകമം-
മനന്തദാനാഭിക്ഷേണ്ടക്കൂടി
അനന്തതന്നനാമകനാന്തു ദിക്കും
മനന്തളിഞ്ഞാദരഃവാച്ച ചപയ്യാൻ.

നം

തുടങ്ങിനാൻ വസ്തുലീക്ഷ പിണ്ണ
മുട്ടിടിടാതാ ക്ഷിതിലോകനാമൻ
രാഥ്യിടാതിഗ്രഹവൈശ്യമോച
മടങ്ങി പാരം ചാപാലഗ്നിയദാം.

നം

വലിപ്പുവും വൃത്തിയുമാ റപാന്നർ
വലിന്തിയപ്പേജുള്ളതുനകാണ്ട ലോഹം
ചലിച്ചപാധാന്തു പിരുപ്പാഡം
ജപലിച്ച വല്ലിച്ച ത്രഞ്ഞ തിക്കണ്ണ.

നം

ആത്രപ്രമോദേതനാച്ച തന്ത്ര നിത്യ-
ഗ്രാഹം ഭജിക്കും ധരണിസൂര്യഹാർ
സാത്രം തെളിഞ്ഞാ റൂപസൻഖ്യാല-
സോത്രം തുടങ്ങി പതിവിന്നപ്രകാം.

നം

തുതാലിചാത്തലിന കാലമതിക്രമിച്ച-
തുപാത്താരിലക്ഷിതിപതിപ്രഭ പാത്ര പിണ്ണ
ചാത്താഭിരാഹതൈരായത്രുടൻ നടത്രാൻ
തത്താദ്വാലുമമമന്മുടൻ തുടന്നാൻ.

ദം

കല്പാണവാരിനിനിധിപതി മക്കൾത്തന്നീൻ
കല്പാണകമ്മംവുമട്ടത്രുടനേ നടത്താൻ
കല്പാശയൻ കല്പമലാപഹസൽഖാതാൻ
തുല്പാതിരിക്കരഹമിതൻ പ്രധാനായുറച്ചാൻ.

ദം

കല്യാണഗിലവിയലും റൂപചുത്രിമാക്ക
കല്യാണങ്ങൾക്കുമട്ടത്ത് ദോന്തരാങ്ക
ഉല്ലാസങ്ങാടനാക്കിയ തന്ത്ര ചെയ്യാൻ
ചെയ്യുന്ന് സംഖ്യാഭ്യാസം വലിയമഹാജനി.   റ'ഡ'

അമ്മനജ്ഞരൂപമഹിഷി—
പ്രാഥമഹാരാജനി സമഭദ്രതാടേ
നമ്മക്കാടു എന്തു! “ബഹു-
രമ്മ”സ്ഥാനം കൊടുത്തു വിധിപ്പോബല.   റ'ഡ'

കേടരീടിന കാൻഡിയുള്ള ഗ്രിജാ—
പ്രാണാശ്രയം കുറഞ്ഞ് ജീവം—
ജ്ഞാനസ്ഥാനമുടൻ ലഭിച്ച സമശ്വര
വാംഗമന്ത്രങ്ങൾ തന്ത്രം
മാടക്കൂപതിവച്ചുപട്ടമഹിഷി—
സ്ഥാനം ലഭിച്ചപ്പോളും—
കേരംകാർക്കാന്തേമൈലിന്തനാധികം
ഒംഗ്രൂര വിളിഞ്ചി തും.   റ'ഡ'

ഈ രാജമാനമഹിംതാസുമാനന്നത്തി—
സ്ഥാനാം വദം നിയതമേനാ മഹാജനങ്ങൾ
നേരംവയക്കു കശല്ലത്തിന വേണ്ടതല്ലോം
ധാരാളമായുരണ്ണാമന്ന നിനച്ചു ഭൂപൻ;   റ'ഡ'

പെരുത്തു വേണ്ടുന്ന പദാത്മാമല്ലോം
വയത്തിനാം നമ്മക്കാട്ടുപുരത്തിൽ
കൂദാശയുള്ളംക്കു പിഴച്ചുപോകാ
കൂദാശയുള്ളം നല്ല മനീഷി നുനാം.   റ'ഡ'

ഇപ്പിനെ വടക്കുട്ടിയോ-
അദിവതനാ മഹോസ്വം കാണാൻ
പൊങ്ങിന കൈത്തുക്കരമിട-
തിപ്പിയമന്നാർ ജനങ്ങളെല്ലാം.

ര'വ

വഴിഞ്ഞ താൻ നാശികാഞ്ചന്നിയെന്നി-
കൗച്ചു മാശലാക്കടൻ വിഷാദം;
കഴിച്ചു പാണിഗ്രഹവാസരേ കണ്ണ
മിച്ചിച്ചു കണ്ണാർ തപനോദയന്തര.

ര'വ

മാലോകരാഡിത്രുജോഹാദയന്തര
മാലോട്ടക്കടാതമ കണ്ണ പിന്ന
ആലോചനാവൃദ്ധംരച്ച തമ്മിൽ
കാലോധിതം കൈത്തുക്കമോട്ടുട്ടി.

ര'ന്

“ഭേദിച്ചു യണം! ഭോഷം ഗ്രണ്ടിവ സമമാ-
ക്കിട്ടുറും തമ്മുട്ടു-
മോദിച്ചു പാരിവെല്ലാം കിമ്പി വികസിതം-
കാരപത്മാകരണംപിം
ഒരിത്രുന്ന വനാലിച്ചു വെളിവിനൊടക്കുന്ന
സ്വന്തമൊമ്മുവരും സ-
പാബിച്ചീടാൻ മടിഞ്ഞാത്തകിനൊട്ടു തട-
ങ്ങന്ന തിങ്ങും പ്രമോഡൻ.

ര'ന്

സഹാസരാജനാളിനീംനോങ്കര-
വിഹാരനാഡിത്രുന്നാഡിച്ചുന്ന
ഇഹാന്തു ലോകം വെളിവോട്ടണാൻ
മഹാസ്തുഷാനഗ്രഹിതി തീന്തു

ര'മ

ചിലപ്പോൾ സദ്യതന്നെ ഘുഞ്ചേരകളുകാതിമലിനൻ
ചിലപ്പോൾ കൊടില്ല്യാന്നപിതനനിയതാകാരനാനാണോ.
ജലപ്രായങ്ങളാവായും വുന്മാദ ഭോഷാകരനവൻ
കലജ്ജിന്നൻ മന്ത്രി പരമ്പരിതന്നാടിത്രുന്നധനാ.   അ.പ.

പീനാഡ്യോം പത്രിനി സദ്വിജാളി-
സ്ഥാനാർഹായ്ക്കു വ്ലൈണ്ടിച്ചന
ഞാനാനാവഹിനാവിലാഡാഡാകോ-
ത്യാനാത്മാദിത്രുനാദിച്ചുകൾ.   അ.പ.

ചോറപ്പരിയാഗം വിവൃദ്ധിയകാരം-
ചാരപ്പരിയാഗം പരമമനിത്രൈല്ലാം
ജാരപ്പരിയാഗാത്താട്ട നിന്ന്; ശ്രോം-
സാരാത്താടാദിത്രുനാദിച്ചുകൾ.   അ.പ.

ഒണ്ണിച്ചു ഭോഷാഗ്രമജാതങ്ങവേദം-
രണ്ണിച്ചു ലോകം നിവലും നിതാനതം
കണ്ണത്തിനണ്ണായി വിടച്ചു, ശ്രോം-
പുഞ്ഞത്താടാദിത്രുനാദിച്ചുകൾ.   അ.പ.

ഗോഗ്രീതലവനമവരം-
ലാഗ്രീതമവർമ്മാതുമത്ര മിച്ചിയുള്ളാർ.
ഗോഗ്രീശാഖിത്രുനാദി-
ചുഗ്രീഭോഷം കളിഞ്ഞെത്തു തെളിയുന്ന.   മന്ത്രി

ഭ്രമജകലമിത്രം ചിത്രമാലിത്രുന്നരം
ജവാമാട്ടഡിതന്നായ് കുഞ്ചിതാ പൊങ്ങിച്ചന
രബവരവരവാട കമ്മം കേവലം ചെപ്പയ്തിന്നായ്
ഭ്രമാമിതിൽ വസിജ്ജാം ലോകർ പോകനാ വേഗം. മന്ത്രി

അടങ്ങിട്ടുന്നില്ലിട്ടു വാള്ളേലുഡിം
മടങ്ങിട്ടുന്നില്ലു മഹാജനങ്ങൾം
തുടങ്ങി പാണിഗ്രഹണംബാത്സവം മേര്.
മുടങ്ങിട്ടാ നൂറ്റിനീറുഡിം?".

രിപ്പ

വിശ്വാസുദംബരി രഖണ്ണുഡിം
ചേണാന്ത് പാണിഗ്രഹണംബാത്സവംതു
കാണാൻ വുഡുംട്ടുവരുഡേയാൽ_
ഭേണാക്കിമാരോട്ടാങ്ങമിഡു പോ നാർ.

രിൻ

പാരാത്തുനകം വിഭവങ്ങൾ വെച്ചു
ഞാരാൻ. നടങ്കിടിന സദ്ധതന്നിൽ.
പോരായ്ക്കുംപുന്നിനാശനതില്ല
പോരാതവന്നു വയചിന്നുലും,

ന്നും

ആ രാജവർഷ്ണനാട കല്പനായാൽ. നടന്ന
വാരാംഗനാനടന്നഗൈതകലാദിതനാൽ
പോരായ്ക്കുംപുന്നു ദുന്നാഭന്നിനാശനതില്ല
പോരാതവന്നു. സമയം പരാമന്നുലും,

ന്നും

ആന്താലാംഗളും മട്ടിൽ ചിലർ വക്തിരിക്കു_
ടാത കാഞ്ഞംതിനെന്നല്ലാം
താന്താൻ ചാടിപ്പുന്നുട്ടു.വിശ്വാശന്നു_
കണ്ണ ചിശ്ചന്നം കുഴ്ചം!

ശാന്താത്മാവാ നദേന്നുന്ന കിജസചിവവംചി_
ജ്ഞനാ.കാഞ്ഞങ്ങളും കൈ
സ. റാന്താന്തം ഇന്നുംഒരു ക്ഷേത്രശുദ്ധിവും
മട്ട നന്നായീ നടത്തീ.

ന്നും

തിണ്ണമിനന്നാകയും നല്ല--
വണ്ണമോക്കംഉണ്ടാനന്നരേ
എന്നതിൽ കംവിശ്ല്ലാച്ചം
വണ്ണഞ്ഞിലുമേഡാ! തമാ.

ന്നു

ഉല്ലാസാലിത്ര നന്നാകി--
ചെച്ചാല്ലുംനന്നാടിയന്തരം
തെല്ലാണ്ണിനകമുണ്ണാകി--
ടിപ്പാ പാക്കിൽ അധാര്മ്മതം.

ന്നു

പൊങ്ങാ പുക്കളുള്ളമീ! റൂപ--
നിങ്ങു വരുത്തിയ “സരസപതീഭായി?”.
തിങ്ങാ രംഗമാട്ട കമ്മകൾ തു--
ടഞ്ഞുവപാഴവത്തു ചൊൽവതാനുദം.

ന്നു

സരസപതീഭാകി ധരിപ്പി, സാക്ഷാട്
സരസപതീദേവി, വിവാദമില്ല
വരസപരണ്ണവുത്തതിഭാഗിഭോക്തി--
കത്തത്തിന്തു വേറിട്ടുഅ നാരി പാടാ,

ന്നു

മുത്തണിശ്ചിർദ്ദുലതതകം കലത--
മുത്തമാജനസുന്നതതമ--
ഞ്ഞത്തയമം ചെവിയ വൃത്തവും വലിയ
വൃത്തവും വബ്ലൂക്കത്തരം
മത്തളയപനികൾ മത്തനാഗമിവ--
യോത്ത കാഴ്കളുട്ടത്തട്ട--
തതിത്തരം മഹാ; എമാരത്തലില്ല പല്ല
ചുപിത്ത, താരതിലെയാങ്കത്തനം.

ന്നു

കല്യാണാസവാസരത്തിൽ മതിമാ—

നാകും മഹീനായകൻ

കല്യാണം വദവാൻ സ്വപ്നകീയയരയിൽ

‘താലുക്കശ്രോദം തദാ

ഉല്പാസത്താട്ട ക്രഷ്ണിയുത്തിവരമാ—

റന്നം കൊടുത്തീടിനോ—

നെല്ലാവക്കംമിതിൽപ്പരം സൗക്രാന്തേമ—

നാംഭോഗ്ന്ത്വാനംവിഡിയെ.

ന്നവ്

വല്പിപ്പേരുന്ന റസങ്ങൾ നിന്നോ—

ഈലാച്ചിട്ടനിപ്പുരമോസവ തിൽ

ചലിച്ചിട്ടാത്തിയചന്നവക്ക്

ചലിച്ചു സര്വേച്ഛയുമെന്ന നുബാം.

ന്നൻ

ചിത്തല്ലിത്രാ ചെവിക്കാളിണാമിതവിലങ്ങം

മഹി! തൊഞ്ചറിനാലു—

മനേരക്കോളംവൈഡേമ്പ് വാളുത്തുക്കരമായേ

വനിട്ടം കനിമാണസ

താത്തംന്നാർ കൂട്ടുചീഡപരകലമഹിതാം—

ഭോധിരാക്കുവാമീ—

സ്ത്രീ തകൻതന്ന ഷാഖിയുന്നുന്നുന്നുവരതിതിലുമ—

ക്ഷീഡ്യുംക്ഷീഡ്യുമാകം.

൧0

അംഖ്യിദാനാദിരയല്ലാണി—

പ്ലിഞ്ചിവുത്തിമഹേണ്ണഃവ

വുഞ്ചിയായ്യുഞ്ചാക്കാനിനോ

ക്ഷീഡിപിക്ഷീഡി വേഃച്ചിടാ.

൧൩

വിപ്രസ്ത്രാദിജാതിക്കാ-

രപ്രമേയമഹാസ്വം

ഇപ്രകാരം പ്രശംസിച്ചുാർ

സമ്പ്രമോദമഹാ! താ.

രൈ

ആദിത്രംനാട് സമഹായ മഹാസ്യുംനാി-

ധാദിത്രംപ്രാനാട് ഭവരിപ്പാലനാത്ത

വേദപ്രതിനി പിലാതാക്ക യുരച്ചിക്കേനാൻ

ഹോദിച്ചു കേരംച്ചുന്നതു ലോകരജംഖമിപ്പോൾ.

രൈ

ക്ഷേത്രങ്ങൾ ചെയ്യുവെന്നാൽ മഹിതരമഹാ-

ശ്രഷ്ടരകാഞ്ഞങ്ങളുണ്ട്!

ബ്രഹ്മം നന്നായ്ക്കുംവിജ്ഞം പ്രശ്രദ്ധിച്ചവാം

അരിഃവലപ്രസാദം

ശക്രന്ത ഭാടക്കിതീശൻ സ്വരമിതിക്കര്തി-

ദ്രോവകാഞ്ഞം നടത്താൻ

ക്ഷേരഗാർ നീലുംപരി പ്രതിസൂര്യാഭനം

വിശ്വയിച്ചുാൻ വിശ്വേഷാൽ.

രൈ

തിത്വഭൗക്കാളമിതിലി!

ഗുജ്ജക്കത്താരിലോകവാനന്നനാജൻ

സൗക്രാന്തോദ്ദൈവാഡി

ബാവിശ്വലം വൃഥാ ഗ്രാവമ്പ്രഹപൻ.

രൈ

ഇവണ്ണിമാരോ നിയമം നടത്തി-

ട്രാവന്മാം മാടമഹീംഗമേന്നൻ

ദേവസപ്രകാഞ്ഞങ്ങൾ പരിപ്പൂരിച്ചുാൻ

ദേവപ്രസാദം തികയുംവിയത്തിൽ.

രൈ

സുള്ളികൾ നാല്ലവിധ വൈഹ-
സുള്ളികളിടിനാൻ മഹീപാലൻ
അമ്പള്ളികളുമെ ടണ്ണേരത്-
കാളുമ്യോ! ഭഗവതിൽ പഠിക്കുന്ന.

രി

വിശാമീദ്രഹം തന്നും പാത്തട്ടിലെല്ലും
നിശാപാംരീതിജ്ഞ നിശ്ചയം കൂട്ടി
കൃഷാംഗീജനത്തിന്റെ പാംതതിനം താൻ
വിശാലത_വും നന്ദയും ചേത്തു പാരം.

വൈ

ക്ഷേണ തങ്ങ ദ്രോതിതന്റെ മുല-
നാശം വരുത്താൻ വഴിയോത്തു ഭ്രഹം
മോശം വിനാ കൈത്തൊഴിലഭ്രസിപ്പാൻ
ദേശങ്ങളിൽ സുള്ളികൾ നിയുക്തിചൂണ്ട്.

രി

ഖമ്മനവൻ ത്രാംനയൻ മലയാളമാക-
മിന്നനിടത്തിൽ വിലാസിടിന ഭാഷയെല്ലും
നന്ദട്ടിലായ്യരണമന്ന നിനച്ചുതിന
കമരിംബയാന്ന നിയമിച്ച നിംബത ഒംഗ്രാ.

വും

അക്കമഹാറിമഹംജനത്തിന കല-
ന്നീട്ടം ഗ്രാമപ്രാബല്യാൽ
വൈക്കം സർവ്വഗ്രാമങ്ങളം തികയുമി-
ബ്രാഹ്മിജ്ഞ ദേശം വിനാ
അക്കൻതന്റെ തെളിഞ്ഞ ഭീഡിതികളുണ്ട്
നങ്കത്താമരപ്പായ്യിൽ
തന്നും വിട്ട ഗ്രാമങ്ങളാസകലവും
മദ്ധാതിണാങ്ങം വിധം.

വും

17 *

വാട്ടം വിട്ട് കൃഷ്ണിജ്ഞ വേണ്ടതവിലും
 കംട്ടീട്ടവാൻ മാത്രകൾ-
 തോട്ടം ശ്രീരാമവപത്തന്ത്രിൽ നവമായ്
 സ്ഥാപിച്ച ഭ്രാലകൾ
 ഓട്ടം തീർത്തമെ തങ്കൃഷ്ണിജ്ഞവ പക-
 ത്തിക്കണ്ണള്ളിവാൻ കയ്ക്ക-
 കുട്ടം തന്ത്ര വസിച്ചിട്ടുന്ന നിയതം
 നന്നാക്കമിന്നാടിനി.

വുദ്ദ

കിവരം കൃഷ്ണിജ്ഞ വേണ്ടതാക്കം
 ചിറി, തോട്ടം, നു തുടങ്ങിയുള്ളതെല്ലാം
 നിംമിഞ്ചവിൽനിന്നനടത്തു ലോകേ
 നിരയും കീർത്തിയെഴും റൂപൻ ചുമച്ചു.

വുന്ന

വഴി വച്ച റൂപൻ വെട്ട്-
 വഴിപ്പുക്കുന്നും വാഞ്ഞവാൻ
 വഴിവേണ്ടവിധം സർ-
 നമാഞ്ചിയാതുളവാക്കിന്നാൻ.

വുജ

ശാത്രംതന്നിലഭനക്കസ്ത്രളണ്ണാണം
 ത്രിടം കൂറം ശിവ-
 ക്ഷേത്രങ്ങോരമിണ്ണാനിട്ടുന്ന നയമേ-
 റീട്ടം നാകരന്നാജനങ്ങാ
 ചിത്രം മഹീകളാം പത്രക്കളിനിമേ-
 ലില്ലാതയാം ശൗക്കളിൽ
 പാത്രങ്ങീയുളവാം കൃഷ്ണിജ്ഞ ഗ്രണ്ണമാം
 അക്കിരാഡി ധാരാളമാം.

മു

ഇപ്പാരിലുള്ളവർക്കൾത്തണ്ണെട വീട്ടിൽ വാണി-
ടപ്പാട്ടുചയ്യുമൊരു വൈകവത്താഴിൽ വില്ലേറയല്ലാം
അപ്പാത്മിവിപ്രഭ തൃശ്ചു വളരുന്നവാനാൽ
ഡിപ്പാട്ട്‌മൻറ പത്രതാപ്പുനാരാനാ വച്ചു.

പുന്ന

കോണാട്ടിക്കരകോശലത്തിലധികം

വന്മുള്ളപേര് വീട്ടിൽവാ-

നാണാശനനവച്ചുക്കയ്യം വില്ലാകാട്ട-

തതനാനാ വാങ്ങിച്ചുട്ടെൻ

കുണ്ണാമണിവരാതകണ്ട ഗ്രൂമോയ്

സുക്ഷിച്ചവഞ്ചിനിടം

കണ്ണാലത്രുതമത്രുതാ! മിച്ചിണാ-

രജ്ജല്ലാക്കംമല്ലാസാദം

പുന്ന

ഒമ്മവിലജനത്തിന്റെക്കാട്ടണാംക്കണ്ണമുറ്റാ-

മയനികരംഗേഷ്യം മായമറബാന്തു ഹാറബാൻ

നയനിധി റപനായുംപ്രേംഗണാലാപ്രതിഷ്ടാ-

ക്രിയ നിജയേരതനിൽ ചെയ്യു ചേതോനക്കുലം. വുവ്യ

സാദം വള്ളൻ ത്രിവി വീഴ്ത്തിലാനുഖാരായു-

ംവേദം നഞ്ചന്ത്രവനിഞ്ചിനെ താഞ്ചിയുപ്പോൾ

മോദം സമസ്യമനജക്കമുടിപ്പും മാര

വേദം വൈടിനേരു തെളിവോടക്കുനീറിട്ടുനു.

പുന്ന

നേരിലപ്പുപ്പയത്താത്താൻ

ആരിസൽപ്പലമേകിടം

പാരിലായുംപ്രേംഗണാന്തു

സുരികരക്കതീസമുതാ.

നും

പഞ്ചാംഗ്യാഭഗ്രവിൽക്ക് നനചതിതിലകൾ
 പാരിക്ക് വില്ലേജ്ജേതാരം
 പഞ്ചായ്ത്തിന് വേണ്ടും വിഭവമവിലവും
 ലാക്കാൽ നന്നാക്കിയേണം
 പഞ്ചായത്തീപ്പ്‌കാർ ഏകദത്താഴിൽ, കൃഷ്ണി, പല നംകൾ-
 കാലിയിത്രാഭിരയല്ലോ-
 മന്ത്രാന്തേ കാട്ടി നാട്ടിക്ക് വാളുലഗ്നംഗണം
 ഘുത്തിയായ്ക്കേത്തിട്ടുണ്ട്.

ന്നെ

തരദേശാട്ട പരിജ്ഞരിച്ച ഭൂമി-
 ഗ്രാമുകതാമണി പട്ടണങ്ങാളില്ലോ
 സുരപതനവാസത്തുല്പരായൈ
 സരസം പട്ടണവാസമിക്കുമായോ.

ന്നു

പറ്റും നയാത്താട്ട റൂപൻ വലുതാക്കി ദേരോ-
 തൊരം പരസ്യുസഹായവിരിപ്പുണ്ടോലും
 തേവീ സുഖം ഭ്രാം ഇന്തത്തേന ബുദ്ധിമുട്ട്
 മാറി പണ്ണത്തിനാളുംവാലുവിശ്വാസക്കം.

ന്നു

പ്രദാനാഴമിക്കാലിത്ര-
 അ വിജ്ഞപ്പാൻറ ഗോഡനാലുഡേണം
 തുരും “കൊച്ചിമഹാജന-
 സദ്” ഹിതുപ്പുന്നുപോലെ: കാണാനും.

ന്നു

ഉറക്കമരിപ്പും വേണ്ടുപാല
 ഇംജു ചവയ്ക്കുന്നും മുകപ്പുംതാൽ
 ഉംച്ചു വേണാളും നയാവും ഘുഞ്ചം
 കിംച്ചിടാതിന്റെ എല്ലാംബി നാൽക്കാം.

ന്നു

കരിജ്ജലും തരംകൾ പഠിച്ചതാൻ
ഗരിജ്ഞ കാൽങ്ങൾ കമിജ്ഞമിസ്യുട്
സുരിജ്ഞമുഖ്യിന്റെ തന്നെ നാടകം
രേജ്ഞവാൻ പിന്തുണയായ് വിച്ഛിട്ടം,

ന്നന്ന

സമഭിപ്രാഡിയും ഭവി
ദൈത്യിമാക്കിഞ്ചു സുവവ്യമാനാവാൻ
വന്പനരചൻ ചമച്ചു-
നാന്മാട നായക്ക് ചേന്ന ദിഗ്രഭോഷൻ.

ന്നന്ന

ചൊട്ടനാന്മാഡുപതിച്ചപത്ത് നാശർ-
കച്ചംബരക്ഷാഡിഗ്രഭോഷനാലേ.
ഉടൻ താഴല്ലു ചൊല്ലിപ്പുതിനു
കടവയ്ക്കതാൻ കഴിയിക്ക്ലോരാളം..

ന്നവും

താങ്ങുമാരു. ഒമിതജ്ഞ നാഡിച്ചുപായാൻ
കാരണ്ണമറി കണാവൻ വെ! പോകയില്ല
ചേരന്നമച്ച ചിലവിനു കൊട്ടക്കമത്തം-
മോക്കാന്മാഡിത്രുമേഖലപനിസാരം.

ന്നൻ

ശാത്രതിശ്വാകം വുതുതായ വേഷ-
മാത്രതിനാലിസ്തിനിൽ പലക്കം?
ക്ഷുത്രപ്രഭവശത്തിനു വന്ന സ്വാധ
ശോത്രജ്ഞയിന്റെ തപരിതം കളിഞ്ഞാൻ..

മും

ബലമേറിട്ടമിക്ഷാമാൻ
പലപലംഡിപ്പാട്ടംണിലുമിംഗാനിം
സുലാഘതരണവുള്ളക്കാ-
ക്കല്ലുതരം താപമുള്ള തത്പരത;

മും

യാറിച്ച യാറുപതി താപനമരക്കെങ്കം
ഹരിച്ചുകാംവാനവർക്കിലംകണ്ണശേഷവും
ഗരിഞ്ഞടക്കം സൈന്യമത്ര കൂട്ടിനാം
സൃഷ്ടിജ്ഞമഹാസ്ത്രമിതെന്തു ശോഭനം. (യുമകം) മുറ

അപ്പുവനാശയന്നുപൻ വഴിച്ചൊല്ലയാദര
വിപ്പാട്ടുമണ്ണുകളിശേഷവുമാദരണ
അപ്പുതരം ഗ്രന്ഥവിശക്തി വെടിപ്പില്ലാക്കി
കൈപ്പുവിട്ടുനാ നിജകല്പനതന്ന് പ്രഭാവാൽ. മുന്ന

ഈ രാജവസ്ത്രനട ഭാരതചക്രവർത്തി
ജ്ഞാനാധിരം ശതമാനംത്ര കൊടുത്ത അപ്പു
ദേഹാധിവാച്ചിലവിനാംഭതിന്ത്രുക്കെതി
ദ്രനരായീ ഏപനാ എൻഡി; സജ്ജനമേവമാല്പു. മുഖ

ഉന്നിട്ടുമാദാമാട്ടകൾ “ജീ-നബി-വെച്ചി-ഈ”-യെനാ
മന്മാരി പുകഴി പദ്മിക്കിതിചക്രവർത്തി
മന്നിന്നയിരു കൊടുത്ത; മഹാഗ്രന്ഥാംല-
തതിനിത്രം ഒപ്പുവാനപട്ടപ്പേണ്ടു. മുര

മാനം കലാന്നനാമുഖന്നിട്ടന്നി
സ്ഥാനം മഹില്ലനാ ലഭിച്ച പുത്രം
ആനന്ദമുഖിക്കാണ്ടു ജനങ്ങൾ കേട്ട-
നുനം ശ്രൂരാശസനമാചരിച്ചു. മുന്ന

ഗ്രീവലരിച്ചസഹജന്തനൾ
കേവലകാഞ്ചനാപുരഭാരതാർത്ഥാർത്ഥ
ഈ വലിയതന്നുവാനിഹ
ശ്രവണയം കാര്യത്വാശിശും സുചിരം. മുര

ഉള്ളാസങ്ങൾമാട്ടുന്ന ജി.സി.-രഫ്റ്റ്-ഇൻ-ഡയന

ചൊല്ലാൻ എൽപ്പറമിതത്ര ലഭിച്ചപ്പോലെ

എല്ലും രിവാസദൈ, “സംഭരലോലപ്പണ്ണം”

കല്യാശമായിവരുമീറ്റപതിജ്ഞ മേലിൽ.

മുഖ്യ

ഇന്തിരൻ “ശോംഗ്രീലാക്കിട്ടുഹരിത” അനിൽ

രാജുഭരണം (പലവക) ഡയന

എടുക്കാം സർദ്ദാം കൃഷ്ണ.

